

KRONIKA MĚSTA
DOHAŽLJO

2001

I. OBYVATELSTVO

MATRIČNÍ ZPRÁVA

V roce 2001 se v domažlické porodnici narodilo 330 dětí, 168 chlapců a 162 děvčat.

Domažlickým občankám se ve zdejší porodnici narodilo 78 dětí, 41 chlapců a 37 děvčat, jinde přišlo na svět 32 nových domažlických občánků.

Dvojčata se narodila osmkrát.

Snoubenci uzavřeli 123 sňatků – 106 na městském úřadě, 17 svateb bylo církevních. Jeden snoubenecký pár z těch, které volily sňatek na radnici, se rozhodl změnit stav svobodný za stav manželský na místě poněkud nezvyklém, v nejvyšším patře proslulé domažlické hlásky (věže arciděkanského kostela). Městský úřad jejich přání vyhověl, a tak starosta s matrikářkou a se svatebčany zahájili svatební obřad výstupem na sedmapadesátimetrovou šikmou věž.

V tomto roce zemřelo v Domažlicích 293 osob, 131 mužů a 162 žen.

Město se rozloučilo s 95 svými obyvateli. 76 občanů (28 mužů, 48 žen) zemřelo zde, mimo Domažlice zesnulo 19 místních občanů. V obcích, které patří k matričnímu obvodu Domažlice, zemřelo 21 osob.

POHYB OBYVATELSTVA

K 31. 12. 2001 v Domažlicích trvale žilo 10 995 osob

z toho mužů	5 302
žen	5 693

Počty obyvatel jednotlivých městských částí:

Týnské předměstí	4 681 osob
Hořejší předměstí	2 707
Bezděkovské předměstí	2 307
Dolejší předměstí	637
Město (historická část)	507
Havlovice	156

V roce 2001 se do města přistěhovalo	144 občanů
odstěhovalo se	185 lidí
narodilo se	110 dětí
zemřelo	95 občanů

Ve srovnání s rokem předchozím zaznamenaly Domažlice úbytek 26 osob.

Dá se tedy říci, že počet obyvatel města je stabilizovaný, bez větších výkyvů.

Průměrný věk Domažličanů je 39,91 let

z toho žen	41,47 let
mužů	38,23 let.

Nejstarší domažlické občance je **98 let**

Nejstaršímu občanovi je **93 let**

Průměrný věk občanů Domažlic byl v roce 1999 38,98 let, v roce 2000 39,43 let. Za uplynulé dva roky tedy Domažlice o rok zestárly. A to i přes to, že počet nově narozených dětí ve městě rok od roku mírně roste. Projevuje se zde stejně nepříznivý demografický vývoj jako v celé zemi – stárnutí populace.

TRVALE ŽIJÍCÍ CIZINCI

Podle údajů oddělení cizinecké policie Policie ČR žilo k 31. 12. 2001 v Domažlicích 67 cizích státních příslušníků s trvalým pobytem na území České republiky. Podle státní příslušnosti jsou to:

Velká Británie	3 občané
Slovenská republika	8
Rumunsko	1
Vietnamská socialistická republika	43
Ukrajina	4
Polsko	1
USA	4
Spolková republika Německo	2
Austrálie	1

Potud oficiální statistika. Počty cizinců, zejména z Vietnamu, Ukrajiny a z Polska, kteří se zdržují v našem městě, budou ale asi mnohonásobně vyšší. Ne každý se přihlásí k pobytu tam, kde skutečně žije a pracuje, zejména proto, že velká část z nich u nás pracuje ilegálně.

SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ

Sčítání lidu, domů a bytů proběhlo k 1. 3. 2001. Od počátku po celou dobu jeho příprav je provázely určité zmatky a nejasnosti. Soustředily se hlavně kolem toho, zda jsou údaje, které občan poskytne do sčítacích tiskopisů, zneužitelné nebo ne. Řada lidí, právě kvůli zneužitelnosti, odmítala archy vyplnit, obzvláště poté, co vyšlo najevo, že si Český statistický úřad najal na zpracování části dat soukromou firmu. V některých místech občané pochybovali o věrohodnosti sčítacích komisařů. Dalším kamenem úrazu bylo uvádění rodného čísla. Podle vyjádření právníků požadavek na uvedení rodného čísla byl protiprávní a neměl opodstatnění. V době, kdy právníci vyřkli tento verdikt, však už byly sčítací tiskopisy natištěné, včetně rodného čísla. Podle právních expertů lidé do sčítacího archu rodné číslo jednoduše uvést nemuseli. Ale – nevyplnění nebo neúplné vyplnění archu mohlo být sankcionováno pokutou 10 000 Kč. Zkrátka mela.

Statistika je nutná, to snad uzná každý. Ostatně samo sčítání patří k nejstarším statistikám vůbec a je doloženo už ve starověku. U nás jsou dochovány soupisy obyvatel ze 14. století, různé církevní soupisy či seznamy poddaných, a je to dnes náš mnohdy jediný pramen pro poznání vývoje obyvatelstva toho kterého regionu. První sčítání tak, jak je známe dnes, proběhlo v Rakousku-Uhersku, jehož jsme tehdy byli součástí, v roce 1869. Od té doby se koná pravidelně v desetiletých intervalech až dodnes. Výjimkou byl pouze válečný rok 1940. Po 2. světové válce byla sčítání v letech 1950, 1961, 1970, 1980, 1991. Letošní sčítání prostě doplatilo na poměry v Čechách počátku jedenadvacátého století, kdy se zneužít dá všechno – počínaje třeba telefonním seznamem a zdravotnickou evidencí konče. Přes to, že Český statistický úřad garantoval ochranu všech individuálních údajů, lidé už začasté nevěří nikomu a ničemu a, objektivně řečeno, příčiny k tomu mají, jak leckdos i v našem městě poznal

z vlastní zkušenosti. Proto tolik řečí a sporů a dohadů kolem věci jinak tak jasné a nadmíru užitečné, jako je sčítání.

Poněkud rozbouřená situace kolem sčítání se projevila i na jeho výsledcích. Po zveřejnění předběžného zpracování sčítacích listů se totiž ukázalo, že statistika v podání roku 2001 v Čechách je skutečně „přesný součet nepřesných čísel“. Určitým obcím se až několik set občanů ztratilo, jiným naopak lidé přibyli, venkovské obci, ve které žijí převážně lidé starší a staří, vyšel průměrný věk obyvatel na 25,3 roku a podobně. Někteří lidé zkrátka vzali sčítání jako záležitost povýtce žertěřskou, aniž by uvažovali, k čemu jsou vlastně podobné vtipy dobré. Leč to jsou otázky, které kronikářskému záznamu soudit nepřísluší. V Domažlicích naštěstí, zdá se, k čemusi podobnému ve větší míře nedošlo a předběžné údaje, alespoň ty dosud zveřejněné, se zdají odpovídat skutečnosti. Pokud je ovšem občané vůbec uvedli.

Několik fakt o sčítání:

Sčítacími tiskopisy byly: sčítací list osob

domovní list

bytový list.

Údaje se zapisovaly podle stavu v tak zvaném „rozhodném okamžiku“, což byla půlnoc z 28. února na 1. březen. Sčítání se vztahovalo i na cizince, s výjimkou těch, kteří požívají diplomatické imunity.

Obce byly rozděleny na sčítací obvody. V každém obvodu pracoval jeden sčítací komisař a jeden revizor. V Domažlicích bylo 56 sčítacích obvodů.

Výsledky předběžného sčítání za město Domažlice:

A/ Obyvatelstvo

1. OBYVATELSTVO CELKEM

Obyvatelstvo celkem:	V tom s pobytem		Osoby dočasně přítomné:	Osoby s krátkodobým pobytem:
	trvalým:	dlouhodobým:		
11 110	10 950	160	798	53

Osoby s dlouhodobým pobytem = pouze cizinci s přechodným pobytem na území České republiky, pokud doba jejich pobytu přesahuje 90 dní.

Osoby dočasně přítomné = jsou osoby, které byly sečteny na jiné adrese, než na adrese, na které jsou hlášeny k trvalému pobytu.

Osoby s krátkodobým pobytem = pouze cizinci na území ČR, pokud doba jejich pobytu nepřesáhne 90 dní.

Do celkového počtu obyvatel obce se počítají pouze osoby s trvalým a dlouhodobým pobytem.

2. OBYVATELSTVO PODLE VĚKU

Obyvatelstvo celkem:	11 110		
0 – 14 let:	1 705		
	muži:	ženy:	celkem:
15 – 59 let:	3 666	3 650	7 316
60 a více let:	831	1 257	2 088

U jednoho obyvatele věk nezjištěn.

3. OBYVATELSTVO PODLE EKONOMICKÉ AKTIVITY

Obyvatelstvo celkem	11 110
muži: absolutně	2 986
% z celkového počtu mužů	55,6 %
ženy: absolutně	2 556
% z celkového počtu žen	44,6 %
celkem: absolutně	5 542
% z celkového počtu	49,9 %

Z počtu pracujících má pracoviště
v jiné obci ČR než v Domažlicích: 1 364 občanů, tj. 24,6 %

4. OBYVATELSTVO PODLE NÁRODNOSTI:

Obyvatelstvo celkem:	11 110
Z toho národnost: česká	10 544
moravská	15
slezská	4
slovenská	148
německá	26
polská	2
romská	18
ostatní a nezjištěna	353

5. OBYVATELSTVO PODLE NÁBOŽENSKÉHO VYZNÁNÍ

Obyvatelstvo celkem.	11 110
Z toho	
bez vyznání: absolutně	6 377
% z celkového počtu obyvatel	57,4 %
 věřící: absolutně	3 401
% z celkového počtu obyvatel	30,6 %
 v tom: Církev římskokatolická	2 969
Českobratrská církev evangelická	127
Církev československá husitská	49
Ostatní církve	256
Údaj nezjištěn u 1 332 občanů.	

B/ Domovní a bytový fond

1. DOMOVNÍ A BYTOVÝ FOND OBCE CELKEM

Počet domů celkem:	1 593
Trvale obydlené domy celkem:	989
Neobydlené domy celkem:	210
Procento neobydlených z celkového počtu domů	

ve městě	13,2 %
Byty celkem:	4 720
Trvale obydlené celkem:	4 365
Procento z celkového počtu bytů ve městě:	92,5 %
Neobydlené celkem:	355
Procento z celkového počtu bytů ve městě:	7,5 %

2. VELIKOST TRVALE OBYDLENÝCH BYTŮ

Počet bytů celkem:	4 365
Plocha v tisících metrech čtverečních : kuchyně	49
obytné místnosti	190
Počet obytných místností s plochou 4–7,9 m ²	742
Počet obytných místností s plochou 8 a více m ²	10 606
Průměrný počet osob na 1 trvale obydlený byt	2,56
Osob na 1 obytnou místnost nad 8 m ²	1,05

C/ Cizinci ve městě

Obyvatelé města celkem:	11 110
z toho cizinců (absolutní číslo)	169
z toho cizinců (%)	1,5 %
Podle státního občanství: Slovenská republika	7
Vietnam	137
Ukrajina	8

Poznámka kronikářky: Jedině v této tabulce dochází u města Domažlic k disproporci bez uvedení důvodů. Jako celkový počet cizinců ve městě uvádí statistika číslo 169, zatímco součet jednotlivých státních příslušníků dává číslo 152. Obdobně toto číslo nesouhlasí u většiny větších obcí okresu.

CÍRKVE A NÁBOŽENSKÁ SDRUŽENÍ VE MĚSTĚ

DOMAŽLICKÁ DIASPORA CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ (dále též CČSH)

Byli jsme radou Městského úřadu v Domažlicích vybídnuti, abychom poslali přehled činnosti naší „diaspory“ pro domažlickou kroniku. Sestra faráčka mne požádala, abych se této nepřilíš radostné práce ujal.

Do roku 1991 jsme patřili ke kdyňskému sboru CČSH, který byl založen v roce 1927 jako pobočka náboženské obce v Klatovech, od roku 1932 byl už samostatnou náboženskou obcí s farářem bratrem Linhartem Hodíkem. Ačkoli domažlická „kazatelská“ stanice byla o hodně početnější než farní sborové obecnství ve Kdyni, zůstalo středisko tam, až do zrušení naší náboženské obce na počátku roku 1992. Do té doby jsme pečovali o památnou kdyňskou synagogu, dnes kulturní středisko, která byla naším sborem od roku 1945. Byl tam i pěkný farářský byt.

Úbytek, doslova „vymírání“ našich věřících způsobilo zejména časté administrování ze sousedních náboženských obcí (Klatov, Stoda, Plzeň), kdy bratr farář nebo sestra faráčka „mezi vlaky“ odsloužili bohoslužby a odjeli. Scházeli jsme se jen jedenkrát v měsíci a o vánočním a velikonočním pondělku. Nebyla péče o děti, mládež, snoubence, rodiny, ani schůze staršovstva a biblické hodiny. Tak pomalu, ale jistě naše společenství vymírá! Sociální pomoc, službu v nemocnici, penzionech i úřední úkony po dlouhá léta obstarává podepsaný. Do svého odchodu na věčnost o Vánocích 1997 hodně vypomáhala i jeho maminka Věra Holá (1911–1997). Otec, odborný učitel, pracoval v církvi po celou „totalitu“.

Od Velikonoc 1992 u nás administruje sestra faráčka Mgr. Alena Plocarová, rozená Šťastná, ze Stoda (narozena 25. 5. 1938 v Hluboké nad Vltavou). Jak

vidno, má už dlouho důchodový věk a není příliš zdráva. Od roku 1990 je předsedou rady starších podepsaný Pead. et Th. et. PhMgr. Jan Prokop Holý (narozený 6. 6. 1937 v Domažlicích), dlouhodobý učitelský důchodce.

Bohoslužeb se zúčastňuje 8–10 věřících, mezi nimi jsou však započítáni i českobratrští evangelíci, kteří k nám přicházejí. Hostujeme v jejich „Husově domě“.

Podepsaný ještě dobře pamatuje dobu, kdy našich věřících – jen v Domažlicích – bylo přes 300! Náboženská obec sahala od Třemešného pod Přimdou, Újezda Svatého Kříže, Oplotce, Medné až po Slavíkovice, Úsilov, Vílov a celé Loučimsko.

V Domažlicích 31. 03. 2002

Mgr. Jan P. Holý, předseda rady
starších a varhaník

(Doslovný přepis zápisu, s výjimkou několika drobných stylistických úprav – pozn. kronikářky)

CÍRKEV ŘÍMSKOKATOLICKÁ

FARNÍ LISTY

Vycházejí v Domažlicích týdně už pátým rokem. Vydává je Římskokatolická farnost Domažlice, která touto formou informuje farníky o dění ve farnosti i v celé diecézi. Nechybí ani úvodní duchovní slovo. Pro milovníky knih přinášejí listy informace o nových titulech především nakladatelství Vyšehrad a dalších církevních vydavatelství. Poslední strana je tradičně věnována pořadu bohoslužeb ve farnosti. Farní listy jsou vyloženy v obou domažlických chrámech, v arciděkanském i v klášterním, a věřící si je tam mohou za dvě koruny koupit.

FARNÍ CHARITA V ROCE 2001

Farní Charita zahájila v tomto roce svoji činnost Tříkrálovou sbírkou, při které koledníci vybrali 21 590,10 Kč. V květnu se spolupodílela na benefičním koncertě P. Jiřího Kusého (viz zápis v květnovém kalendáriu kroniky). 30. května uspořádala poutní zájezd na Svatou Horu pro staré a invalidní osoby. Na zájezd přijali pozvání i důchodci, obyvatelé Domu–penzionu v Baldovské ulici. U příležitosti Dne dětí (1. 6.) se Charita podílela na organizaci odpoledne pro děti v havlovickém Domově pro matky s dětmi v tísní. 1. září se v domažlickém arciděkanském chrámu uskutečnil benefiční varhanní koncert ve prospěch Charity. Na varhany hrál host z Bavorska, pan Manfred Kiessling. V prosinci připravila Charita pro matky s dětmi v havlovickém Domově v tísní Mikulášskou besídku.

Farní charita, ve které pracují členové (převážně členky) domažlické římskokatolické farnosti, pořádá pravidelně, vždy každý týden ve čtvrtek, ve sběrném středisku v Havlíčkově ulici (v bývalé staré elektrárně) sběr šatstva, obuvi, potřeb pro domácnost pro církevní diakonie a pro potřebné lidi.

(Zpracováno podle podkladů poskytnutých paní Janou Palkovičovou)

DOMOV PRO MATKU A DÍTĚ V TÍSNÍ S BUŇKOU DOMU NAPŮL CESTY V HAVLOVICÍCH

(Domov provozuje římskokatolická církev v objektu, který byl dříve školicím střediskem referátu zdravotnictví a sídlem pedagogicko-psychologické poradny okresního úřadu – pozn. kronikářky.)

Rok 2001 byl již druhým celým rokem, který jsme v našem Domově prožili. V současné době je náš Domov jediným zařízením tohoto druhu v okrese Domažlice. Poskytuje ubytování šesti maminkám s dětmi a čtyřem děvčatům z dětských domovů. V roce 2001 jsme ubytovali 18 matek a 28 dětí. Celkem

kontaktovalo naše zařízení 25 maminek. V buňce Domu napůl cesty bydlela 4 děvčata.

Maminky k nám přicházely hlavně z domálického okresu, ale i z Tachovska a Plzeňska. Tyto ženy se většinou nacházely v těžké životní situaci a velmi citově strádaly. Klientkám jsme nabízeli ubytování, pomoc při výchově dětí, při získávání zkušeností s vedením domácnosti, při hospodaření s finančními prostředky, dále též pomoc při hledání vhodného zaměstnání a při jednání s úřady a s dalšími institucemi. Snažili jsme se s klientkami navázat vztah důvěry a přátelství, aby se na nás obracely se svými problémy i radostmi. Základním cílem, o který usilujeme, je upevňování a posilování citové vazby mezi matkou a dítětem. Velkou péči věnujeme také rozvoji dovedností dětí klientek. Zaměřili jsme se na psychomotorický vývoj dětí, na rozumovou výchovu, hudební a výtvarné činnosti (hra se stavebnicemi, četba pohádek, prohlížení knížek, básničky, zpěv, hra na flétnu, výtvarná činnost, společenské hry a podobně) a na sportovní vyžití, zvláště na zahradě – houpačky, průlezky, hry s míčem. U větších dětí jsme pomáhali se psaním úkolů a sledovali dodržování školní docházky a domácí přípravu.

V tomto roce se také v našem Domově narodilo miminko. Mladou nezkušenou maminku jsme učili, jak s ním správně zacházet, kojit, přikrmovat, dodržovat pobyt na čerstvém vzduchu a rozumět jeho potřebám a projevům.

Za velmi pozitivní považujeme, že se nám ve spolupráci s městským úřadem podařilo sehnat pro tři klientky vlastní byt, do kterého se se svými dětmi odstěhovaly. Pět klientek si urovnalo své vztahy s přítelem či rodinou, kam se potom vrátily a čtyři klientky odešly do podnájmu – dá se říci, že zhruba polovina klientek žije spokojeným životem. U ostatních se bytovou otázku prozatím nepodařilo vyřešit.

Klientky buňky domu napůl cesty zde mají možnost najít rodinné prostředí a podporu pro samostatný vstup do života. Dvě z nich navázaly přerušené vztahy

s rodinou, kam se postupně vrátily. Všem klientkám této buňky se během roku podařilo najít odpovídající zaměstnání. Také se velmi aktivně zapojovaly do činnosti Domova (ruční práce, batikování, vaření, hudební a výtvarné činnosti, sport) a postupně se osamostatňovaly při hospodaření s finančními prostředky. Při vedení domácnosti však stále vyžadují dohled. U klientek buňky domu napůl cesty jsme se též snažili o jejich začlenění do okolní společnosti.

Naším cílem bylo i navazovat další kontakty a přátelské vztahy s veřejností. Proto jsme během roku uspořádali několik akcí. Nový rok jsme oslavili všichni společně slavnostním novoročním přípitkem a ihned jsme začali s přípravou Tříkrálové sbírky. S dětmi jsme dělali papírové královské koruny a s maminkami a s děvčaty jsme připravovali kostýmy pro „Tři krále“. Na jaře přišla příprava velikonočních svátků – výzdoba Domova, výroba velikonočních přání a hlavně barvení vajíček a pečení velikonočního beránka.

V březnu nás navštívili naši přátelé z Caritasverband Regensburg a Straubing. V měsíci květnu jsme Domov vyzdobili ke Dni matek a s dětmi jsme maminkám vyrobili přáníčka a drobné dárky.

V červnu jsme pro děti k jejich dni uspořádali zábavné odpoledne s bohatým programem a táborák. Odpoledne začalo soutěžemi pro děti – skákání v pytlích, běh v holínkách, štafety, atd., ale nejvíc všechny rozesmálo prokousávání se obrovským koláčem k desetikorunové minci. Akce měla veliký úspěch.

O prázdninách jsme podnikali společné výlety po okolí a chtěli jsme jet všichni do ZOO v Plzni. Ale pro malý zájem klientek (hlavně z finančních důvodů) se výlet neuskutečnil.

Na podzim začala příprava Mikulášské besídky. Vyráběli jsme masky, pozvánky, čertovské výrobky na výzdobu oken a hlavně jsme připravovali kulturní program pro hosty – pásmo písniček a básniček a divadelní představení „Narození Ježíška“. Mikulášská besídka se podařila a program zpestřila i hudební skupiny PEJAPE.

V adventní době jsme dělali věnce, vánoční výzdobu, vánoční přání a pekli cukroví. Vyvrcholením byla společná štědrovečerní večeře a společné posezení u vánočního stromčku. Rozzářené oči dětí byly nejkrásnějším dárkem pro všechny maminky i pracovnice Domova.

Během celého roku se uskutečnila také spousta společných oslav svátků a narozenin. Maminky společně připravovaly občerstvení, pekly dorty, atd.

Myslíme si, že klientky jsou v našem domově spokojené a mají důvěru k personálu. Zlepšila se u nich péče o děti, což se promítlo do zlepšení zdravotního a psychického stavu dětí.

Maminky i děvčata, které se už postavily na vlastní nohy, k nám jezdí na návštěvu a účastní se i společných akcí. A to, že se do našeho Domova vracejí, je pro nás důkazem, že jim tento přechodný domov pomohl.

(Sepsalo vedení Domova, stylisticky upraveno)

(Dům napůl cesty: sem přicházejí děti, které vyrostly v dětských domovech, dosáhly plnoletosti, musely z dětského domova odejít a nemají kam jít. V Domě napůl cesty zůstávají do doby než se plně osamostatní, včetně získání vlastního bytu – vysvětlivka kronikářky.)

JAK ŽIL NÁŠ OKRES V ROCE 2001

(Protože čísla za město Domažlice nejsou k dispozici, uvádím údaje za celý okres, od kterých se údaje za město příliš neliší.)

V roce 2001 v okrese Domažlice (ve srovnání se všemi okresy ČR):

Průměrná nezaměstnanost: 5 %, což představuje šesté nejnižší procento mezi celkem 72 okresy ČR .

Nemocniční lůžka: na 10 000 obyvatel je k dispozici 33,25 lůžka.

Zde je okres Domažlice téměř nejhorší v republice. V tabulce 72 okresů ČR je v počtu lůžek na 4. místě od konce. Ovšem méně mají Plzeň sever a Praha–západ, které vlastní okresní nemocnice vůbec nemají a spádově přísluší do Plzně a Prahy. Odečteme-li tyto dva okresy, pak je okres Domažlice prozatím v postavení druhého nejhoršího okresu v republice (primát má Olomouc s 12 lůžky). To také, plus havarijní stav nemocnice stávající, byl jeden z důvodů, proč vláda schválila výstavbu nové nemocnice v Domažlicích.

Index stáří (staří/mladí): 106,3 - umístění ve středu tabulky

Průměrný měsíční plat: 11 781 Kč - ve středu tabulky

Kriminalita: na 1 000 obyvatel 23,5 trestného činu - ve středu tabulky

Průměrný přírůstek obyvatel: na 1 000 obyvatel 2,3 - v lepší půli tabulky

Podnikatelé: na 1000 obyvatel 134 podnikatelů - ve středu tabulky

Zde se ovšem jako u jiných okresů projevuje fakt, že řada lidí pracuje pro zaměstnavatele na živnostenské listy, aby zaměstnavatelé nemuseli platit odvody (daně, pojištění). Tento jev je hojně rozšířený i v našem okrese.

Počet základních škol: na 10 000 obyvatel 5,48 škol - ve středu tabulky

Emise v tunách: 1,03 - ve středu tabulky

Dopravní nehody: na 1 000 obyvatel 23,7 nehody - v horší polovině tabulky

Mezi 72 okresy ČR obsadil okres Domažlice v celkovém hodnocení 37. místo.

Za kolik bylo možné pořídit v Domažlicích v roce 2001 byt?

Byt 1+0 za 350 000 Kč

Byt 3+1 za 650 – 750 000 Kč

I na cenové mapě bytů v okresních městech ČR mají Domažlice místo ve středu tabulky.

II. MĚSTSKÁ SPRÁVA

Zasedání zastupitelstva města

26. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 24. 1. 2001, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 19 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba pracovních orgánů
- 4) Rozpočet města Domažlic pro rok 2001
- 5) Změna zřizovací listiny Městských lesů
- 6) Prodej trafostanice na dopravním hřišti Západočeské energetice a. s.
- 7) Nabídka pč. 868 a 4411/2 (PK) katastrální území Domažlice
k odkoupení městu Domažlice
- 8) Oprava zápisu v katastru nemovitostí
- 9) Prodej pč. 1316/2 v Pelnářově ulici v Domažlicích
- 10) Prodej pozemků pod bytovými domy
- 11) Žádost o prodej pozemků v areálu bývalých kasáren
- 12) Odkoupení 3/4 domu čp. 62 na náměstí Míru
- 13) Prodej vily „Mařenka“
- 14) Kandidáti na předsedy a členy finančního a kontrolního výboru
- 15) Doporučení na znovuzvolení přisedícího
- 16) Různé

17) Usnesení a závěr

27. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 21. 2. 2001, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska

Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba pracovních orgánů
- 4) Sociální fond města Domažlice
- 5) Rozpočet města Domažlice na rok 2001
- 6) Bankovní spojení zastupitelů města
- 7) Stanovení měsíční odměny pro předsedy finančního a kontrolního výboru města Domažlice
- 8) Prodej bývalé městské vodárny
- 9) Žádost o prodej pozemků č. 2591-4 v Mánesově ulici
- 10) Různé
 1. Žádost o prodej pozemků v areálu bývalých kasáren
 2. Odkoupení ¾ domu čp. 62 náměstí Míru
 3. Prodej stpč. 2302, katastrální území Domažlice, pod garáží v ulici 17. listopadu
- 11) Usnesení, závěr

28. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 21. 3., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska

Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba pracovních orgánů
- 4) Projednání pořádku ve městě se zástupci Policie ČR
- 5) Změna územního plánu č. 1

- 6) Půjčka Domažlické správě nemovitostí s. r. o. a Městským lesům s. r. o.
- 7) Žádost o prodej části pozemku č. 3496/2, katastrální území Domažlice
- 8) Žádost o odkoupení objektu v areálu bývalých kasáren
- 9) Darovací smlouva – darování pozemků Správě a údržbě silnic (SÚS) Domažlice
- 10) Darovací smlouva – pozemky od SÚS Domažlice
- 11) Koupě pozemků před nádražím ČD v Domažlicích
- 12) Projednání názvu atletického stadionu
- 13) Plnění usnesení zastupitelstva města č. 486 a 487 ze dne 21. 2.
- 14) Různé
 1. Příspěvek na opravu památek v MPR
 2. Žádost o výjimku ze Zásad prodeje bytů a nebytových prostor v majetku města Domažlice
 3. Pronájem kuželníku v Havlovicích
 4. Prohlášení města Domažlice k převodu pozemků
 5. Pokračování v celkovém řešení obchodního areálu „Kozinovo pole“ Domažlice
- 15) Usnesení, závěr

29. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 18. 4., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba pracovních orgánů
- 4) Jednací řád zastupitelstva města
- 5) Schválení žádosti o hypotéční úvěr pro Nájemní bytové družstvo Domažlice a odsouhlasení zástavních práv
- 6) Nabídka na koupi pozemku č. 3709/14, 3747/1, 3749/1, 4400/1, 4400/2 v katastrálním území Domažlice
- 7) Darovací smlouva – darování pozemků SÚS Domažlice

- 8) Souhlas se zřízením věcného břemene – TJ Jiskra
- 9) Změna č. 2 územního plánu města Domažlice
- 10) Různé
 - 1. Žádost Gymnázia J. Š. Baara o prominutí poplatku za zřízení vyhrazeného parkoviště v ulici Pivovarská
 - 2. Informace o nutnosti vypouštění odkazu na příslušné ustanovení zákona o obcích č. 128/2000 Sb.
- 11) Usnesení a závěr

30. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

čtvrtek 10. 5., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 13 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba pracovních orgánů
- 4) Konečné schválení návrhu změny č. 1. územního plánu města Domažlice
- 5) Schválení návrhu zadání ÚP obce Babylon ve vztahu ke stavebnímu zákonu i k vlastnictví pozemků města Domažlice v katastrálním území obce Babylon.
- 6) Projednání projektové dokumentace k územnímu řízení stavby cyklostezky Domažlice–Havlovice–Babylon–Česká Kubice
- 7) Rozpočtové opatření na nákup lavic do ZŠ Komenského 17
- 8) Úhrada nákladů na plavecký výcvik žáků základních škol
- 9) Různé
 - 1. Prohlášení města Domažlice k převodu pozemků
- 10) Usnesení, závěr

(Toto zastupitelstvo projednalo pouze bod 4) programu, ostatní body přeložilo na další zasedání.)

31. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 23. 5., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 19 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Volba návrhové komise
- 3) Prodej prioritních akcií ČS a. s.
- 4) Půjčky z fondu rozvoje bydlení
- 5) Rozpočtové opatření – navýšení základního jmění společnosti
Domažlické městské lesy spol. s r. o.
- 6) Žádost o navýšení rozpočtu ZŠ Komenského 17
- 7) Úhrada nákladů na plavecký výcvik žáků základních škol
- 8) Projednání projektové dokumentace k územnímu řízení stavby
cyklostezky Domažlice-Havlovice-Babylon-Česká Kubice
- 9) Odkoupení pozemku č. 5141/3, katastrální území Domažlice
- 10) Smlouva o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene
- 11) Různé
 1. Žádost o vyjádření k návrhu zadání ÚP obce Babylon podle
§ 20 odst. 4 stavebního zákona (sousední územní obvod)
 2. Návrh poskytnutí návratných bezúročných půjček zaměstnancům
města Domažlice
 3. Prodej části ppč. 4781/18, katastrální území Domažlice
 4. Převod pozemků z vlastnictví státu na město
 5. Vybudování chodníků a veřejného osvětlení na silnici III. Třída
č. 1839 (z Domažlic na Bořice) k areálu firmy METALLUM
Domažlice s. r. o.
- 12) Usnesení, závěr

32. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 20. 6., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 17 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Volba návrhové komise
- 3) Darovací smlouva
- 4) Žádost o potvrzení smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene pro SO 08 – Komunikace, úprava křižovatky
- 5) Žádost o prominutí poplatku
- 6) Uplatnění předkupního práva na bytovou jednotku
- 7) Informace o způsobu organizace střeďečnřích trhů a návrh zastupitele p. Nikodéma
- 8) Vybudování chodníků a veřejného osvětlení na silnici III. třídy č.1839 (z Domažlic na Bořice) k areálu továrny METALLUM Domažlice s. r. o.
- 9) Organizační řád města Domažlice
- 10) Žádosti o příspěvek
- 11) Žádost o příspěvek na provoz Domu pro matku a dítě v tísni v Havlovicích
- 12) Další odměna pro neuvolněné funkcionáře města
- 13) Zrušení usnesení č. 546/2001
- 14) Zřizovací listiny a statuty organizačních složek a příspěvkových organizací města Domažlice
- 15) Závěrečný účet města Domažlice – Zpráva o plnění rozpočtu za rok 2000
- 16) Rozpočtová opatření
- 17) Financování modernizace centrálního zásobování tepla na sídlišti Kozinovo pole
- 18) Smlouva o sdružení prostředků mezi regionálním sdružením Šumava, městem Prachatice, městem Domažlice a Městským kulturním střediskem Kašperské hory

19) Různé

20) Usnesení, závěr

33. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 22. 8., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska

Přítomno 15 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
2. Volba návrhové komise
3. Žádost o dodatečné zvýšení příspěvku na opravy fasády a oken domu čp. 68 na náměstí Míru v Domažlicích
4. Žádost o příspěvek na realizaci digitálního orientačního systému pro záchrannou službu
5. Žádost Ministerstva práce a sociálních věcí ČR o zvážení možnosti převzetí zřizovatelských kompetencí
6. Bezúplatný převod kanalizačního řadu
7. Žádost o prodej pozemku č. 490 (PK), katastrální území Pasečnice
8. Žádost o prodej pozemku č. 1859/7, katastrální území Domažlice
9. Žádost o prodej pozemku č. 1859/6, katastrální území Domažlice
10. Prodej pč. 937 (PK), katastrální území Újezd
11. Žádost o odkoupení pozemků pod domy SBD Domažlice
12. Nabídka k odkoupení pozemků
13. Žádost o prodej části pozemku v katastrálním území Pasečnice
14. Žádost o prodej pč. 5185/10, katastrální území Domažlice
15. Žádost o prodej pozemků pč. 30/1, 31, 28, katastrální území Domažlice
16. Prodej pozemků pod družstevními domy
17. Nabídka ZKD městu Domažlice na odkoupení obchodně společenského centra v Mánesově ulici

18. Zástavní smlouva k nemovitosti
19. Změna usnesení č. 479/01
20. Návrh změny ÚPN-SÚ č. 2
21. Návrh na pořízení praporu města Domažlice
22. Příspěvek pro automotoklub
23. Rozpočtová opatření – příspěvky obcí na provoz školských zařízení
24. Rozpočtová opatření – sociální dávky
25. Změna vyhlášky č. 4/2000 o místním poplatku ze psů
26. Smlouva č.6/3151/97 o půjčce na zvelebení obytných budov
27. Rozpočtové opatření – odvod z investičního fondu DML s. r. o. do rozpočtu zřizovatele
28. Rozpočtové opatření – odvod z invest. Fondu SNMD do rozpočtu zřizovatele
29. Rozpočtová opatření – příspěvek pro obec Vlkanov
30. Řešení přístřešků na popelnice a klepačů na koberce na sídlištích
31. Různé
 1. Prominutí poplatku za zřízení vyhrazeného parkoviště
 2. Návrh změn ke Smlouvě o předkupním právu
 3. Projednání smlouvy o dílo na realizaci stavby MIS a TVD v ulici Masarykova
 4. Finanční zajištění výstavby křižovatky silnice II/193 s MK v Domažlicích

32) Usnesení, závěr

34. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 19. 9., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 17 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Volba návrhové komise

- 3) Zpráva mandátové komise
- 4) Žádost o přijetí záruky na úvěr
- 5) Zpráva kontrolního výboru
- 6) Rozpočtové opatření pro III. MŠ
- 7) Zpráva o plnění rozpočtu za leden – srpen 2001
- 8) Rozpočtové opatření na plavecký výcvik žáků základních škol
- 9) Rozpočtové opatření na presentaci v publikaci vydávané Klubem českých turistů EUROBEDS
- 10) Příspěvek obci Černošín na likvidaci škod po povodních
- 11) Změna přílohy č. 1 k Vnitřní směrnici, upravující hospodaření podle schváleného rozpočtu
- 12) Žádost o prodej ppč. 582/1, katastrální území Domažlice
- 13) Prodej stpč 3636 v k. ú. Domažlice
- 14) Dohoda o vybudování chodníku
- 15) Návrh smlouvy o bezúplatném převodu vlastnictví
- 16) Žádost o bezúplatný převod majetku státu
- 17) Odkoupení pivovaru od Plzeňského prazdroje a. s.
- 18) Různé
 1. Přestavba objektů č. 33 a 34 v kasárnách na 15 bytových jednotek
- 19) Usnesení, závěr

35. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 24. 10., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Volba návrhové komise

- 3) Zpráva mandátové komise
- 4) Sídliště Šumava
- 5) Žádost MKS po rozpočtové opatření na zvýšení příspěvku na provoz
- 6) Žádost o finanční příspěvek pro památník Lidice
- 7) Žádost Římskokatolické farnosti Domažlice o prodloužení splatnosti půjčky na opravu věže
- 8) Žádost o výměnu pozemku
- 9) Žádost o prodej ppč. 582/1
- 10) Žádost o koupi zastavěné parcely č. 4065 k. ú. Domažlice
- 11) Žádost o prodej pozemků č. 2840 a 4086, k. ú. Domažlice
- 12) Žádost o prodej pozemku 260/23 v k. ú. Havlovice u Domažlic
- 13) Prodej pozemků pod družstevními domy
- 14) Příspěvky TJ Jiskra
- 15) Různé
 1. Vyúčtování dotace za rok 2001 a žádost o dotaci na rok 2002 – Domov pro matku a dítě v tísni s buňkou domu na půl cesty v Havlovicích
 2. Přehled plnění rozpočtu 2001 k 15. 10. 2001
 3. Návrh Vyhlášky č. 2/ 2001, kterou se mění a doplňuje Vyhláška č. 11/1994 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Domažlice
- 16) Usnesení, závěr

36. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 21. 11., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové a volební komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Volba návrhové komise
- 3) Zpráva mandátové komise

- 4) Volba místostarosty
- 5) Obecně závazná vyhláška města Domažlice o vytvoření a použití účelových prostředků Fondu rozvoje bydlení na území města Domažlice
- 6) Vyúčtování Vavřínecké pouti – Chodských slavností
- 7) Žádost MKS o příspěvek na koncert, konaný u příležitosti 100. výročí založení Čerchovanu
- 8) Rozpočtové opatření – dotace na pokrytí nákladů na sbory dobrovolných hasičů obcí
- 9) Rámcová dohoda se ZČE, a. s.
- 10) Místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen místní poplatek za komunální odpad)
- 11) Dohoda o narovnání vzájemných práv a závazků mezi městem Domažlice a Městskými lesy Domažlice, příspěvkovou organizací
- 12) Žádost ZŠ Msgre B Staška o rozpočtové opatření
- 13) Žádost ředitele Základní školy Domažlice, Komenského 17 o doplnění zřizovací listiny
- 14) Žádost o pomoc při získání bytu v rámci Státního integračního programu
- 15) Prodej pozemků pod družstevními domy
- 16) Stavba č. 1327 Česká Kubice–Folmava: přeložka silnice 1/26, - návrh kupní smlouvy
- 17) Žádost o rozpočtové opatření
- 18) Plynofikace Havlovic
- 19) Rozpočtové opatření pro mateřské školy
- 20) Příspěvek na opravu domu ve vlastnictví paní Milady Hruškové
- 21) Žádost o dotaci na rekonstrukci domu čp. 1
- 22) Další odměna pro neuvolněné funkcionáře města

- 23) Žádost o udělení právní subjektivity
- 24) Žádost o splátky
- 25) Žádost o poskytnutí finančních prostředků na opravu fasády objektu ČZS Domažlice (ČZS = Český zahrádkářský svaz – pozn. kronikářky)
- 26) Různé
 - 1. Žádost o rozpočtové opatření na nákup prodejních stánků
- 27) Usnesení, závěr

37. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 12. 12., 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 21 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové a volební komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Volba statutárního zástupce
- 5) Volba člena rady města
- 6) Žádost o projednání budoucí kupní smlouvy
- 7) Rozpočet města Domažlice na rok 2002
- 8) Rozpočtová opatření na dotace poskytované OkÚ, referátem školství mateřským a základním školám
- 9) Rozpočtové opatření na dotaci pro Městskou knihovnu B. Němcové
- 10) Příspěvek pro SNM Domažlice, příspěvkovou organizaci města
- 11) Rozpočtové opatření – mezinárodní tenisový turnaj starostů a primátorů
- 12) Schválení vyhlášky o nakládání s komunálním a se stavebním odpadem
- 13) Návrh statutu a zřizovací listiny Základní umělecké školy v Domažlicích
- 14) Zakladatelská smlouva a stanovy Účelového sdružení obcí pro odpadové hospodářství Lazce (dále jen sdružení)

15) Prodej parcely č. 260/23, k. ú. Havlovice

16) Prodej pozemků pod družstevními domy

17) Různé

1. Žádost o finanční příspěvek na opravu domu čp. 1 v Husově ulici
2. Stanovení měsíční odměny pro neuvolněné místostarosty města
3. Žádost o rozpočtové opatření na veletrh cestovního ruchu Regiontour Brno 2002
4. Příspěvek pro účelové sdružení pro odpadové hospodářství Lazce
5. Převzetí sítí pro rodinné domky v lokalitě Pod Baldovem

18) Usnesení, závěr

Zápisy ze zasedání městského zastupitelstva jsou součástí tohoto kronikářského záznamu a jsou uloženy v přílohách ke kronice.

III. HOSPODAŘENÍ MĚSTA

V ROCE 2001

Příjmy	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost Kč	%
1. Daň z příjmu FO ze závislé činnosti	12 000.00	12 420 664,00	103,51
2. Daň z příjmu FO ze sam. výděleč. činnosti	5 000.00	8 041 718,00	160,83
3. Daň z příjmu FO z kapitálových výnosů	1 200.00	1 072 597,00	89,38
4. Daň z příjmu PO	9 800.00	13 232 544,00	135,03
5. Daň z příjmů PO za obce	24 848.00	24 848 472,00	100,00
6. Daň z přidané hodnoty	26 500.00	22 822 916,00	86,12
7. Správní poplatky	2 500.00	2 342 925,00	93,72
8. Poplatek za vypouštění škodlivých látek		14 300,00	
9. Odvody za odnětí zemědělské půdy		25 704,00	
10. Poplatek ze psů	180.00	258 174,00	143,43
11. Poplatek za užívání veřejného prostranství	5 000.00	4 944 243,50	98,88
12. Poplatek ze vstupného		73 645,00	
13. Poplatek z ubytovací kapacity		8 344,00	
14. Výherní hrací přístroje (odvod z tržeb)	400.00	701 648,50	175,41
15. Výherní hrací přístroje (místní poplatek)	1 000.00	1 510 153,00	151,02
16. Daň z nemovitostí	4 500.00	5 780 062,00	128,45
17. Splátky půjček od podnikatelských subjektů	6 500.00	6 500 000,00	100,00
18. Splátky půjček od obecně prospěš. organizací	1 000.00	205 188,00	20,52
19. Splátky půjček od obyvatelstva	1 260.00	1 499 070,03	118,97
20. Neinvestiční dotace ze státního rozpočtu	160.10	160 000,00	100,00
21. Neinvestiční dotace ze stát. rozpočtu (VPS)	13 060.60	13 060 600,00	100,00
22. Ostatní dotace ze stát. rozpočtu (pro ZŠ a MŠ)	15 750.00	17 643 908,00	112,02
23. Neinvestiční dotace přijaté od obcí	1 286.60	1 282 254,00	99,66
24. Investiční dotace ze SFŽP	7 048.50	6 464 856,00	91,72
25. Ostatní investiční dotace ze stát. rozpočtu	2 860.00	2 860 000,00	100,00
26. Odvody příspěvkové organizace Městské lesy	1 611.00	1 611 000,00	100,00
27. Provoz veřejné silniční dopravy (park.automaty)	3 000.00	3 522 165,00	117,41
28. Školní a předškolní stravování	1 914.25	1 671 467,60	87,32
29. Základní umělecká škola	880.00	950 870,00	108,05
30. Plavecký bazén a koupaliště	2 348.80	950 870,00	122,40
31. Jesle	2 348.80	58 818,00	84,03
32. Bytové hospodářství (prodej bytů)	10 000.00	13 446 142,00	134,46
33. Komunální služby a územní rozvoj			
- pronájem nemovitostí	15 800.00	18 900 869,00	119,63
- prodej nemovitostí		610 000,00	
- pronájem pozemků	3 200.00	4 036 606,20	126,14
- prodej pozemků	9 500.00	9 939 065,00	104,62
34. Přijaté příspěvky na plynofikaci		1 488 000,00	
35. Sběr a svoz komunálních odpadů	4 000.00	4 251 974,00	106,30
36. Bezpečnost a veřejný pořádek (pokuty + služby)	700.00	646 000,00	92,29
37. Prodej akcií ČS a.s.	1 800.00	1 980 000,00	110,00
38. Příjmy z úroků		1 685 517,00	
Příjmy celkem	194 799.25	217 623 926,41	111,72

<u>Výdaje</u>	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost Kč	%
1) Silnice	20 297.00	6 723 722,50	33,13
Z toho:			
- opravy a udržování	300.00	0,00	0,00
- investice (komunikace)	11 352.00	4 200 607,00	37,00
-světelná signalizace (vč. souvisejících investic)	8 654.00	2 088 609,90	24,16
-světelná signalizace (projektová dokumentace)	1 030.00	434 505,00	42,18
2) Pozemní komunikace ostatní	5 228.00	4 510 700,30	86,28
Z toho:			
- opravy a udržování	775.38	755 980,50	97,50
- investice	4 452.62	3 754 719,80	84,33
3) Provoz veřejné silniční dopravy	1 120.00	652 848,20	58,29
Z toho			
- dopravní obslužnost	770.00	593 355,30	77,06
4) Mateřské školy	3 106.32	2 558 069,38	82,35
5) Základní škola Komenského 17	18 591.28	19 458 200,00	104,66
Z toho:			
- dotace od OkÚ	15 388.28	16 255 200,00	105,63
- příspěvek na provoz z rozpočtu města	3 203.00	3 203 000,03	100,00
6) Základní škola Msgre. Staška	3 061.10	3 325 507,09	108,64
7) Zvláštní škola	145.90	141 813,03	97,20
8) Školní stravování	1 395.20	1 337 042,89	95,83
9) Základní umělecká škola (provoz)	690.00	759 002,72	110,00
10) Základní umělecká škola (rekonstrukce)	900.00	500,00	0,06
11) Knihovna Boženy Němcové	3 762.00	3 761 840,00	100,00
12) Záležitosti kultury j.n. (kronika města, Sbor pro občanské záležitosti, turist. Průvodce, MKS)	4 405.40	4 227 536,60	95,96
Z toho:			
MKS	4 221.40	4 221 400,00	100,00
13) Zachování a obnova kulturních památek (opravy památek v MPR, rekonstrukce Branka, MIS MKS, oprava Muzea Chodska – hrad)	1 038.30	739 694,50	71,24
14) Plavecký bazén a koupaliště	6 787.06	6 995 348,30	103,07
15) Rekonstrukce stadiónu	7 850.08	7 397 331,27	94,23
Z toho:			
- vlastní rekonstrukce	6 000.002	6 122 450,77	102,04
	860.00		
- vybavení stadionu	1 000.00	495 706,50	49,57
- údržba DTS	850.08	779 174,00	91,66
16) Reha centrum	133.00	133 000,00	100,00
17) Jesle	1 028 .30	919 829,60	89,45
18) Bytové hospodářství	6 380.00	5 187 537,40	81,31
Z toho:			
- znalecké posudky + poplatky za prodej bytů	620.00	1 018 236,60	164,24
- daň z nemovitosti	370.00	0,00	0,00
- pojištění byt. a nebyt. Fondu	470.00	461 098,00	98,11
- povodňový plán	80.00	79 275,00	99,09
- půjčky obyvatelstvu – Fond rozvoje bydlení	1.400.00	555 000,00	39,64
- 18 bj. Vrchlického	2 860.00	2 860 000,00	100,00

19)	Veřejné osvětlení		4 782 395,80	100,62
	Z toho:			
	- oprava a udržování (platba DTS, včetně údržby parkovacích automatů)	2 158.00	1 978 130,00	91,66
	- rekonstrukce VO (ulice Cihlářská, Klímová, Příhodův park, Havlovice)	2 519.85	2 499 282,30	99,18

20)	Rekonstrukce topných kanálů – Kozinovo pole	20.000.00	15 225 573,00	76,13
21)	Pohřebnictví	970.00	1 018 650,00	105,02
22)	Plynofikace – Havlovice	5 543.15	5 114 709,00	92,27
23)	Projektová dokumentace a studie	2 825.00	1 875 581,90	66,39
24)	Výkupy pozemků	5 000.00	1 002 600,00	20,05

25)	Nákup majetkových podílů	1 880.00	1 842 430,80	98,00
	Z toho:			
	- navýšení základního jmění DML, spol. s r.o.	1 635.00	1 600 000,00	97,86
	- navýšení základního jmění Lazce – GIS	245.00	242 430,80	98,95
26)	Odkup domu na náměstí čp. 62	4 700.00	4 313 254,50	91,77
27)	Daň z převodu nemovitosti (Gorenje, Heldovna, pozemky pro nemocnici ...)	1 230.00	1 676 266,00	136,28
28)	Veřejné osvětlení – elektrická energie	1 700.00	1 181 785,00	69,52
29)	Sběr a svoz komunálních odpadů (platba DTSD)	9 975.96	9 602 793,00	96,26
30)	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	380.00	342 221,80	90,06
31)	Rekultivace skládky Havlovice	792.00	769 000,00	97,10
32)	Veřejná zeleň (platba DTS)	4 440.00	4 070 000,00	91,67
33)	Čištění města (DTS)	5 396.04	4 897 747,00	90,77
34)	Sociální dávky	6 764.00	5 311 967,20	78,53
35)	Penzion + pečovatelská služba	3 963.00	3 963 000,00	100,00
36)	Bezpečnost a veřejný pořádek	4 545.70	4 026 556,07	88,58
37)	Požární ochrana	527.50	430 456,00	81,60
38)	Půjčka Domažlickým městským lesům, spol. s r.o.	1 000.00	1 000 000,00	100,00
39)	Půjčka Domažlické správě nemovitostí, spol. s r.o.	4 500.00	4 500 000,00	100,00
40)	Místní zastupitelské orgány (platy + pojištění)	1 232.20	1 158 895,00	94,05
41)	Činnost místní správy	21 273.27	18 499 425,72	86,96
	Z toho:			
	- správa města	17 586.97	15 597 864,21	88,69
	- správa sekretariát	601.80	612 891,30	101,84
	- výpočetní technika	1 714.50	1 666 978,00	97,23
	- sociální fond	750.00	523 392,30	69,79
	Daň z příjmu PO za obce	24 114.57	24 118 477,00	100,02
42)	Úroky	640.10	820 141,45	128,15
	<u>Výdaje celkem</u>	<u>228 568.26</u>	<u>199 526 163,90</u>	<u>87,29</u>

Výsledek hospodaření města v roce 2001:

Přebytek ve výši + 15 514 982,82 Kč

Výsledek hospodaření města v hospodářské činnosti:

Zisk ve výši + 2 568 334,88 Kč

Hospodaření organizací zřízených nebo založených městem

	Hospodářský výsledek (v tis. Kč před zdaněním)	Úhrn aktiv a pasiv (v tisících Kč)
Městská knihovna Boženy Němcové	162.77	1 246.37
Dům-Penzion – byty s pečovatelskou službou	266.62	5 018.14
Reha-centrum	18.04	397.33
ZŠ Komenského 17	- 80.94	5 215.36
Městské kulturní středisko	12.42	4 348.77
Správa nemovitostí	1 251.31	11 168.37
Městské lesy Domažlice	1 219.52	12 626.70
Domažlické technické služby, spol. s r.o.	2 000.89	15 444.17
Domažlické městské lesy, spol. s r.o.	294.00	10 100.00
Domažlická správa nemovitostí, spol. s r.o.	350.16	6 294.00

Hospodaření města Domažlice bylo přezkoumáno v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů ve znění pozdějších předpisů auditorskou kanceláří Jandečka – Fanturová a spol. Audit nezjistil v hospodaření města Domažlice žádné významné nedostatky.

(Informace městské kronice poskytl ing. Petr Libra, vedoucí finančního odboru městského úřadu)

IV. MĚSTSKÝ ÚŘAD A MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ

(Veškeré podklady k této části zápisu jsou přílohou městské kroniky – zápisu za rok 2001)

Městský úřad

ODBOR ŠKOLSTVÍ, KULTURY, SOCIÁLNÍCH VĚCÍ A ZDRAVOTNICTVÍ

Vedoucí odboru ing. Hana Ircingová

V roce 2001 zde pracovalo 5 zaměstnankyň:

Ing. Hana Ircingová, vedoucí odboru

Edita Mrázková, zástupkyně vedoucí odboru

Marie Freiová, Eva Janatová, Miloslava Wiesnerová, samostatné odborné referentky pro sociální věci a zdravotnictví.

Pracovní náplní odboru je výkon státní správy a výkon samosprávy.

Výkon **státní správy** představuje:

- zabezpečení sociálně potřebných občanů podle zákona č. 482/91 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 100/88 Sb., o sociálním zabezpečení ve znění pozdějších předpisů
- poskytování dávek sociální péče
 - starým občanům
 - nezaopatřeným matkám s dětmi
 - nezaměstnaným
 - občanům, pečujícím o osobu blízkou
- poskytování dávek podle vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 182/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů
- přímou spoluprací s Okresním úřadem Domažlice, referátem zdravotnictví a sociálních věcí.

(Podle údajů ing. Hany Ircingové, vedoucí odboru)

V roce 2001 vyplatil Městský úřad Domažlice na dávkách sociální péče **celkem 5 331 968 Kč.**

Z toho nejvýznamnější dávky poskytované odborem ŠKSVZ:

- finanční opakované peněžité dávky pro nezaopatřené rodiny s dětmi (dávky pobíralo 61 lidí): 1 259 583,- Kč
- věcné opakované dávky pro nezaopatřené rodiny s dětmi (8 lidí): 178 235,- Kč
- finanční opakované dávky pro jednotlivce a nezaměstnané (109 lidí): 1 680 137,- Kč
- věcné opakované dávky pro jednotlivce a nezaměstnané (3 lidé): 52 899,- Kč
- jednorázový finanční příspěvek - rodiny s dětmi (14 lidí): 63 531,- Kč
- jednorázový finanční příspěvek – jednotlivci + nezaměstnaní (39 lidí): 88 408,- Kč
- příspěvek při péči o osobu blízkou – dospělá osoba (40 lidí): 1 318 046,- Kč
- příspěvek při péči o osobu blízkou – dítě (15 lidí): 515 399,- Kč
- příspěvek na kompenzační a ortopedické pomůcky (51 lidí): 104 000,- Kč
- příspěvek na provoz telefonní účastnické stanice (7 lidí): 7 900,- Kč
- příspěvek na individuální dopravu (7 lidí) 41 030,- Kč

(Pro městskou kroniku zpracovala Edita Mrázková)

ODBOR ORGANIZAČNÍ A VNITŘNÍCH VĚCÍ

Vedoucí odboru Anna Mlezivová

Odbor měl k 31. 12. 2001 11 pracovníků.

Vedoucí odboru Anna Mlezivová

má na starosti správu budovy radnice, autodopravu, personální agendu všech zaměstnanců úřadu, včetně zaměstnanců na dohodu a osob, vykonávajících při městském úřadě civilní vojenskou službu. Mimo to eviduje a zveřejňuje veřejné vyhlášky a povoluje veřejná shromáždění

Podatelna a spisovna

Pracovnice: **Milada Marvalová a Andrea Kůstová.**

Na tomto pracovišti se přepojují telefony, třídí a zapisuje se došlá pošta pro celý úřad. Pracovnice pomáhají i s ověřováním listin a podpisů občanů.

Evidence obyvatel a pokladna

Pracovnice: **Jaroslava Jančová a Andrea Kůstová**

Pracoviště přihlašuje občany k trvalému pobytu, provádí změny pobytu, přijímá žádosti o vydání občanských průkazů a cestovních pasů a zapisuje veškeré změny v osobním životě občanů – svatby, úmrtí, narození dítěte. V pokladně se promítají veškeré operace s finančními prostředky úřadu.

Oddělení přestupků

Pracovnice: **Josefa Vokáčová a Hana Ticháčková**

Oddělení přijímá a zapisuje veškeré spisy, týkající se protiprávního jednání občanů, které má znaky přestupku. Přestupky pak řeší komise pro projednávání přestupků. Dále se zde pro orgány činné v trestním řízení zpracovávají zprávy o pověsti občanů Domažlic a občanů z obcí obvodu, příslušného do kompetence městské přestupkové komise.

Matrika

Matrikářky: **Anna Červená a Marie Mauleová**

Matrikářky vedou pro celý matriční obvod matriky narození, sňatků a úmrtí, vystavují rodné, oddací a úmrtní listy, ověřují listiny a podpisy. Jedna z matrikářek je vždy přítomna při svatbách, obě spolupracují s městským Sborem pro občanské záležitosti.

Technický personál

Dvě uklízečky paní Šalová a paní Psutková uklízají celou budovu radnice. Domovník Václav Vondrovic se stará o pořádek v okolí městského úřadu, plní

funkci řidiče, má na starosti rekreační chatu města na Babyloně a dělá technické práce, spojené s drobnou údržbou budovy radnice.

(Podle údajů Anny Mlezivové, vedoucí odboru)

ODBOR VÝSTAVBY

Vedoucí Zdeněk Krautwurm

Odbor vyřídil v roce 2001 pro katastrální území Domažlice:

stavebních povolení celkem	131
z toho rodinných domků	7
ohlášení stavebních úprav	184
kolaudací celkem	127
z toho rodinných domků	6

(Podklady vypracovala paní Divišová, pracovnice odboru)

OBECNÍ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

SAMOSTATNÝ ODBOR MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Vedoucí ing. Milena Vlčková

V roce 2001 prodělal odbor podstatnou změnu. V září odešel na vlastní žádost po devíti letech vedoucí odboru ing. Vlastimil Vachtl. Slečna Lenka Korcová ukončila roční absolventskou praxi. Na odboru tak zůstala jen paní Jana Duffková.

Na místo vedoucího odboru proběhlo v srpnu 2001 výběrové řízení. S platností od 1. září 2001 jmenovala městská rada novou vedoucí paní ing. Milenu Vlčkovou.

V roce 2001 bylo ohlášeno 331 nových volných živností, z toho 199 fyzických osob, 120 právnických osob a 12 zahraničních fyzických osob. Žádost o zrušení volných živností podalo 123 podnikatelů. Dále na základě živnostenského zákona zaniklo 21 volných živností.

V roce 2001 požádali občané o 123 nových koncesí a bylo vydáno 944 živnostenských listů pro živnosti řemeslné a vázané.

MĚSTSKÉ LESY

Ředitel ing. Jan Benda

Počátek roku 2001 poznamenala určitá nervozita, spojená se změnou organizačního uspořádání, zejména s nutností vytvořit z dosavadní příspěvkové organizace podnikatelský subjekt. Rada města totiž rozhodla vytvořit společnost s ručením omezeným, kde jediným vlastníkem je město Domažlice. Důvodem změny byl požadavek pružnějšího hospodaření organizace a vytváření předpokladů pro její další rozvoj.

Vznik nové společnosti Městské lesy, spol. s r. o. je datován od 1. 4. 2001. Vedle ní zůstala zachována i původní příspěvková organizace Městské lesy. Předmětem činnosti společnosti s ručením omezeným je především lesní hospodářství a vše, co s ním souvisí. U příspěvkové organizace zůstaly ostatní činnosti jako hospodaření na rybníčním majetku města Domažlic, myslivost, realizace záchranného programu tetřeva hlušce, hospodaření na zemědělské půdě, podpora mimoprodukčních funkcí lesa, zejména rekreačních a sportovních. K posledně jmenovaným patří i dobrá spolupráce s Klubem českých turistů Domažlice při organizování turistických akcí a údržbě zařízení, při budování a provozování lyžařských běžeckých tras a při přípravě propagačních materiálů pro provozování zimní turistiky v okolí Čerchova a Tří znaků. Městské lesy společně s turisty označily všechny trasy, osadily je dvojjazyčnými orientačními tabulemi a připravily vydání propagační skládanky. V tomto roce pokračovala realizace záchranného programu tetřeva hlušce. Již po druhé vypustili zaměstnanci lesů dvacet tetřevů z předem připravené obůrky na západním svahu Čerchova. Akci z větší části podpořil Státní fond životního

prostředí. Pohyb ptáků je monitorován pomocí radiových stanic, telemetrické pozorování provádí rovněž diplomantka ČZU, lesnické fakulty Praha. V říjnu se v oblasti městských lesů uskutečnil seminář na téma „Problematika záchranných programů ohrožených druhů zvířat“ za přítomnosti předních odborníků z České republiky a z Německa, zabývajících se dalším osudem ohrožených druhů, včetně tetřeva hlušce. Realizaci programu obnovy populace tetřeva hlušce v čerchovských lesích odborníci chválili a vyhodnotili jako jednu z nejlepších v České republice.

Úkoly vlastního lesního hospodaření, vyplývající z decenálního hospodářského plánu, plnily městské lesy rovnoměrně. Důraz byl kladen především na tvorbu podmínek pro přirozenou obnovu lesa, která zde činí 58 %, což vysoce převyšuje celostátní průměr. Zakládají se především smíšené porosty se zvýšeným zastoupením jedle a buku. Městské lesy zajišťují jejich ochranu proti poškozování zvěří. Následná výchova porostů je vedena s důrazem na preferování těchto dřevin.

V roce 2001 vytěžily městské lesy 16 605 plnometrů dřeva, na 194 hektarech uskutečnily probírky a 56 hektarech prořezávky.

Vytěžené dříví se šetrným způsobem přibližuje k dovozním cestám, převážně koňským spřežením; to snižuje škody, způsobené přibližováním a zároveň to má kladný vliv na zdravotní stav dospělých porostů.

K odvozu dříví zakoupily Městské lesy nové nákladní auto TATRA 815 za 5 600 tisíc Kč, které je vybaveno pro možnost dopravy krátkého i dlouhého dříví. Spolu s nákladním autem LIAZ, které Městské lesy vlastní už devět let, dopravuje veškeré dříví a díky tomu jsou Městské lesy co se týká dopravy dříví po prvé zcela soběstačné a ještě nabízejí služby dalším zájemcům.

V poslední době se začíná projevovat pokles zájmu o dříví, a zejména začíná tlak na snižování cen. Výrazně se snižuje podíl exportu, proti uplynulému roku o 15 %. Tato skutečnost je o to horší, že probíhá právě v prvním roce

organizačních změn. Přes to však rok 2001 skončil s příznivým hospodářským výsledkem.

(Zapsal ing. Jan Benda; stylisticky upraveno kronikářkou.)

DOMAŽLICKÉ TECHNICKÉ SLUŽBY

Ředitel Jaroslav Zavadil

Domažlické Technické služby, společnost s ručením omezeným, (DTS),

zajišťovaly všechny úklidové a jiné práce, které jsou předmětem podnikání pro město Domažlice (čištění města, odvoz domovního odpadu, opravy a revize veřejného osvětlení a podobně). Mimo to realizovaly řadu prací, kterými přispěly ke

zlepšení vzhledu města. Tak u penzionu na Kozinově poli vybudovali jejich zaměstnanci odpočinkový kout a okolo nových laviček vysadili 18 vzrostlých tují. Podél dětského hřiště u plaveckého bazénu vysadili živý plot ze smrků. Opravili vstupní bránu, včetně hřbitovní zdi na městském hřbitově. Na sídlišti Šumava postavili dětské hřiště. V Mánesově ulici opravili opěrnou zeď a chodníky před okresním úřadem, v Pelnářově ulici rozšířili veřejné osvětlení o čtyři světelná místa. Uprostřed rybníčku v Hanově parku zabudovali vodotrysk, v Příhodově a Steidlově parku vyměnili sloupy a svítidla veřejného osvětlení za hezčí, historizující, na stadionu Střelnice postavili nový plot, natřeli lavičky pro diváky, natřeli a zasklili tribunu.

(Podle podkladů paní J. Bílkové z DTS)

DOMAŽLICKÁ SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

Ředitel Antonín Pittner

Dnem 1. dubna 2001 zahájila činnost Domažlická správa nemovitostí, společnost s ručením omezeným se sídlem v Zahradní ulici 513 v Domažlicích, založená městem Domažlice na správu nemovitostí a provozování tepelných

zdrojů – kotlen v majetku města Domažlice. Město Domažlice je stoprocentním vlastníkem Domažlické správy nemovitostí (DSN) spol. s r. o. Stěžejní akcí správy nemovitostí byla v tomto roce modernizace rozvodů tepla a teplé užitkové vody na sídlišti Kozinovo pole v Domažlicích. Stavba začala v červenci a skončila v listopadu 2001. V jejím rámci proběhla výměna rozvodů tepla na sídlišti Kozinovo pole a instalace 38 domovních předávacích stanic na ohřev teplé užitkové vody v domech či v blocích domů (zrušena tzv. čtyřtrubka s ohřevem teplé užitkové vody v kotelně). Celkový náklad na modernizaci, 22 milionů korun, byl hrazen formou úvěru z rozpočtu města.

(Podle údajů Antonína Pittnera)

JESELSKÉ ZAŘÍZENÍ

Ředitelka Marie Polívková

Jeselské zařízení má kapacitu 15 dětí. Během roku 2001 v něm bylo zapsáno průměrně 18 dětí. Jedno retardované dítě přestoupilo od září do mateřské školy na vesnici.

Stav zaměstnanců se proti roku 2000 nezměnil. V průběhu roku z jeslí odešlo 18 dětí do mateřských škol a stejný počet jich do jeslí nastoupil. Nejmladšímu dítěti bylo při příchodu do jeslí 15 měsíců.

Do jeslí stále dochází dvakrát týdně na praxi žákyně zdravotnické školy. Zdravotní dozor zajišťuje MUDr. Skočdoplová.

Děti z jeslí se, pokud je program přiměřený jejich věku, zúčastňují kulturních akcí, pořádaných mateřskou školou, se kterou jesle sídlí v jedné budově.

(Podle podkladů Marie Polívkové)

REHA-CENTRUM

PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ MĚSTA DOMAŽLICE

Ředitel František Voják

V Reha-centru pracovali v roce 2001 ředitel František Voják, hospodářky Anna Jungová (do 30. 6.) a Vlasta Panošová (od 1. 7.), dobrovolná pracovnice Anna Váchalová a vedoucí kroužku výpočetní techniky Jaroslav Smejkal. Centrum spolupracovalo s okresními výbory Svazu postižených civilizačními chorobami v ČR a Svazu tělesně postižených v ČR, s okresními organizacemi Svazu neslyšících a nedoslýchavých a Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých, s Územní organizací Svazu diabetiků v ČR se sídlem v Horšovském Týně, s COMITÉ BUDEL-DOMAŽLICE, s Kontaktní skupinou zdravotně postižených z Furth i/W a s Centrem služeb pro zdravotně postižené v Domažlicích.

Centrum zabezpečovalo poradenství, služby a informace pro všechny zdravotně postižené a jejich rodiny v celém regionu i mimo rámec okresu Domažlice. V roce 2001 zapůjčilo kompenzační pomůcky i občanům z Tachova a z Přeštic. Od roku 1993, kdy Reha-centrum začalo půjčovat mechanické a elektrické vozíky, využilo této služby 116 zdravotně postižených občanů. Největší skupinu klientů Reha-centra tvoří pojištěnci Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR.

Výdaje na opravy kompenzačních pomůcek od roku 1994 do roku 2001 činily 624 244 Kč, z toho v roce 2001 to bylo 80 844 korun.

Reha-centrum udržuje už několik let čilé přeshraniční styky. Letos naše město dvakrát navštívili členové COMITÉ BUDEL. Při těchto návštěvách se projednávalo další rozvíjení partnerských vztahů.

29. září se ve spolupráci s Domem-penzionem, vedoucí paní Venuše Klimentová, a s Kontaktní skupinou z Furth i. Wald uskutečnila „AKCE VLAK“. Šlo o výlet vlakem, taženým parní lokomotivou, na trase Domažlice–Furti i.W.–Bělá nad Radbuzou a zpět. Akce se zúčastnilo 120 zdravotně postižených občanů. 12. října se konal VII. ročník Mezinárodního turnaje v kuželných zdravotně postižených z města Domažlic a okolí a z Furthu. Rozdílem jediného bodu zvítězilo družstvo Domažlic.

Při Reha-centru pracuje kroužek výpočetní techniky, vedený panem Smejkalem. Ve školním roce 200/2001 absolvovalo výuku práce s počítačem 21 žáků. V novém školním roce 2001/2002 má kroužek 18 žáků.

Prostory centra jsou plně využívány. V tomto roce je navštívilo celkem 2 821 osob, které se zúčastnily akcí, pořádaných jednotlivými svazy a sdruženími zdravotně postižených.

V rámci rozvoje spolupráce s humanitárními organizacemi informovalo Reha-centrum o své práci a možnostech ve Smíšených organizacích zdravotně postižených Koloveč, Holýšov, Staňkov, Poběžovice, Klenčí, Kdyně, Blížejev, Dražnov a Horšovský Týn. Svoji práci centrum propaguje také v Domažlickém deníku a v městském Zpravodaji.

Finanční zabezpečení Reha-centra:

- Město Domažlice přispělo částkou	138 000,- Kč
- Všeobecná zdravotní pojišťovna – okresní pojišťovna v Domažlicích	70 000,- Kč
- Vlastní činností získalo centrum	61 000,- Kč

Výdaje za rok 2001 činily 250 960,- Kč

Celkový hospodářský výsledek je tedy + 18 040,- Kč

(Zpracováno podle údajů pana Františka Vojáka)

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO (MKS)

Ředitel Zdeněk Peroutka

Městské kulturní středisko i v tomto roce připravilo pro domažlickou veřejnost bohatou nabídku kulturních a vzdělávacích pořadů a programů.

Kurzy a mimoškolní vzdělávání:

V období od září do listopadu proběhl kurz společenské výchovy a tance, který absolvovalo 79 zájemců.

Stále velký zájem je o jazykové kurzy. V tomto roce uspořádalo MKS 7 kurzů anglického jazyka, 10 kurzů německého jazyka a 1 kurz francouzského jazyka. Jazykové kurzy navštěvovalo celkem 225 posluchačů.

Koncerty:

Uskutečnilo se 16 koncertů (z toho 8 v rámci předplatného), které vyslechlo 3373 posluchačů. Stále velice oblíbené jsou vánoční koncerty, oblibu postupně získávají i letní koncerty v Rajské zahradě kláštera. Pro rok 2001 využilo MKS nabídku na peněžní příspěvek od Nadace Bohuslava Martinů, která přispěla částkou 24 000 korun na dva koncerty, na kterých zazněly skladby tohoto skladatele.

Divadla:

Příznivci činohry mohli shlédnout 11 divadel (8 v rámci předplatného). Účast: 4392 diváků.

Zábavné pořady:

Zde byla nabídka tématicky skutečně pestrá – módní přehlídka, bál, historický šerm, koncert I. Jahelky, skupiny Kamelot, vystoupení známého a velice oblíbeného Spirituál kvintetu. Šest vyjmenovaných pořadů shlédlo 1743 návštěvníků. Palmu prvenství co do počtu diváků si odnesl Spirituál Kvintet, který nejen že naplnil, ale téměř „přeplnil“ velký sál MKS. Jeho písně si přišlo poslechnout 485 diváků a na celou řadu zájemců se lístky na koncert nedostaly.

Akce pro děti a mládež:

MKS neošidilo ani své nejmladší příznivce. Připravilo pro ně 7 výchovných koncertů, vystoupení skupiny Turbulenc a ve spolupráci s městem oslavu dětského dne na náměstí. Účast na osmi koncertech: 3271 posluchačů, o Dětském dnu pak plné náměstí.

Městské kulturní středisko zřizuje Pěvecký sbor Čerchovan (41 členů), který letos oslavil sté výročí svého trvání, fotokroužek (10 členů) a kroužek esperanta.

Tiskárna

městského kulturního střediska se postupem doby vypracovala na skutečně profesionální úroveň. Její tisky si kvalitou nezačínají s kvalitou práce větších tiskáren, ba mnohdy ji i předčí. I letos se zvyšoval počet zakázek, takže tiskárna si nejenže plně vydělala na svůj provoz (včetně mezd), ale ještě i přispěla 156 414 Kč čistého zisku do pokladny MKS.

Městský Zpravodaj, který tiskárna připravuje, má výbornou grafickou úpravu i zajímavý obsah. Je ovšem stále prodělečný, letos činil schodek 240 306 Kč. Je tedy ke cti městskému kulturnímu středisku i městu, že i za této nepříznivé bilance Zpravodaj zachovává co do rozsahu, kvality obsahu i tisku.

Městská informační služba

zajišťuje běžný provoz informačního střediska, předprodej vstupenek, inzerci a tisk plakátů a smutečních oznámení. Zvýšila se nabídka a kvalita informačních materiálů pro turisty, propagující region i město. Městské informační služby využívají i zdejší podnikatelé k nabídce svých služeb tím, že v jejich prostorách vykládají své vizitky, propagační letáčky a podobně. Městská informační služba má rovněž své www stránky.

V rámci propagace Domažlic připravuje MKS ve spolupráci s městem vydání reprezentativní obrazové publikace Domažlice. Kniha má vyjít v příštím roce v nakladatelství Českého lesa pana Zdeňka Procházky, které vyšlo vítězně z výběrového řízení.

K 31. 3. zrušilo MKS půjčovnu videokazet, která byla součástí městské informační služby.

Kino

I kino Čakan letos překročilo plánované tržby. Přispěly k tomu ovšem tržby z reklamy a z pronájmu prostor. Letos promítlo kino 403 filmů, které shlédlo 25 359 diváků. Průměrná návštěvnost na jedno představení je 63 diváků. To znamená, že oproti loňskému roku došlo opět k mírnému poklesu počtu diváků na jedno promítání.

Počet představení: Diváků celkem: Průměr na 1 představení:

rok 2000	357	26 793	75
rok 2001	403	25 359	63

Inu televizi s jejími telenovelami, akčními filmy, thrillery a podobnými či videu a počítači je asi stále těžší konkurovat.

Technické vybavení – využití prostor MKS

MKS si v tomto roce pořídilo do velkého sálu nové reflektory a zakoupilo si vlastní prodejní stánky na vánoční trhy a na jiné akce.

V sále MKS se v tomto roce konalo 51 vlastních akcí MKS a 115 akcí jiných pořadatelů.

Hospodaření MKS

Tržby-rozpočet v Kč	Tržby-skutečnost Kč	Náklady-rozpočet Kč	Náklady-skutečnost Kč
5 547 000	6 392 794,07	9 519 000	10 601 766,21

Dotace na činnost od města: 4 221 400,- Kč

Hospodářský výsledek: + 12 427,86 Kč

Akce MKS v roce 2001

- 23. 01. Prodejní módní přehlídka umělecké agentury M-MODELS
- 29. 01. Divadelní představení v rámci předplatného „Večer s operetou“
- 04. 02. Divadelní představení v rámci předplatného „HEXENSÚS“
- 08. 02. Abonentní koncert Klubu přátel hudby (dále jen KBH) – klavírní recitál Ivana Klánského

22. 02. Abonentní koncert KBH – Pražské kytarové kvarteto
10. 03. III. Chodský bál
15. 03. Abonentní koncert KBH – Miroslav Sekera (klavír), Emanuel Kümmel (kytara)
20. 03. Večerní koncert skupiny KAMELOT
21. 03. Dva výchovné koncerty pro školy skupiny KAMELOT
06. 04. Mimo předplatné představení Divadla Jára Cimrmana „Posel z Liptákova“
12. 04. Abonentní koncert KPH – Kubelíkovo trio
23. 04. Divadelní představení v rámci předplatného „Divadelní komedie“
30. 04. Divadelní představení v rámci předplatného „Koktejl“
03. 05. Koncert mimo předplatné – Spirituál Kvintet
22. 05. Divadelní představení v rámci předplatného „Tygr“
24. 05. Abonentní koncert KPH – hudebně literární pásma „Bez lásky není nic“
01. 06. 3 výchovné koncerty Pavla Nováka pro děti z mateřských a I. stupně základních škol
01. 06. MĚSTO DĚTEM – zábavné odpoledne pro děti na náměstí
09. 06. Setkání pěveckých sborů – koncerty u Chodského hradu, v MKS, v kostele
21. 06. Vítání léta hudbou a zahájení Domažlického hudebního léta v Rajské zahradě kláštera augustiniánů – koncert Vlachova kvarteta
22. 06. Mimo předplatné – divadlo Jiřího Grossmanna „Politické harašení“
29. 06. Přivítejte prázdniny s diskotékou rádia KISS PROTON
10. 07. Domažlické hudební léto v Rajské zahradě – I. Janeček (kytara)
P. Zámečník (akordeon)
11. – 12. 08. Chodské slavnosti – Vavřínecká pouť
24. 08. Domažlické hudební léto – J. Chaloupková (zpěv), Brian Wright (loutna)
10. 09. Divadelní představení v rámci předplatného „Věrní abonenti“
13. 09. Abonentní koncert KPH – Miloslav Vilímec (housle), Vladislav Vilímec (klavír)
29. 09. Koncert mimo předplatné: „Nejkrásnější evergreeny a operetní melodie“
04. 10. Abonentní koncert KPH – SEXTETO ČESKÝCH FILHARMONIKŮ
09. 10. Výchovné koncerty Jaroslava Uhlíře pro mateřské a základní školy
16. 10. Divadelní představení v rámci předplatného „Bosé nohy v parku“
19. 10. Mimo předplatné „Pojízdná soudírna“ JUDr. Ivo Jahelky
06. 11. Divadelní představení v rámci předplatného „Pat“
12. 11. Školení OSSZ
23. 11. Divadelní představení mimo předplatné „LOUPEŽNÍCI NA CHLUMU aneb STATEČNÁ BIBIÁNA“ – Čechovo prozatímně osvobozené divadlo Praha
25. 11. Slavnostní koncert u příležitosti 100. výročí vzniku pěveckého sboru

Čerchovan v arciděkanském kostele – KORUNOVAČNÍ MŠE

04. 12. Abonentní koncert KPH – vánoční koncert Kühnova dětského sboru

10. 12. Mimo předplatné – Vánoční koncert Václava Hybše s Karlem Hálou

19. 12. TÁBORŠTÍ POULIČNÍCI a ponocný u vánočního stromku na náměstí

21. 12. IX. Chodský vánoční koncert s folklórním souborem z Mrákova a jeho hosty v arciděkanském kostele

MKS má i svoje internetové stránky. Najdeme je na adrese www.domazlice-net.cz.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA BOŽENY NĚMCOVÉ

Do 31. 7. 2001 ředitelka Mgr. Jana Čechová

Od 1. 8. 2001 Lenka Diettrichová

Oddělení knihovny, poskytující služby čtenářům:

oddělení pro dospělé čtenáře: 4 knihovnice, vedoucí Alena Hánová

oddělení pro děti a mládež: 1 knihovnice – Libuše Kolíková

oddělení speciálních služeb (bibliografie, internet, regionální katalog a knihovna): 1 knihovnice – Mgr. Hana Mlnářiková

katalogizace: 1 knihovnice – Helena Jindřichová

Městská knihovna měla v roce 2001 celkem:

72 733 knih, z toho 13 238 knih pro děti a mládež

4 602 audiovizuálních dokumentů (videonahrávky, CD, CD ROM)

V tomto roce do knihovních fondů přibylo celkem 2765 knihovních jednotek, knihovna naopak vyřadila (opotřebení, ztráta) 1700 knihovních jednotek. (knihovni jednotka = knížka nebo audiovizuální dokument)

Knihovna měla 2579 zapsaných čtenářů, z toho 550 dětí.

V průběhu celého roku ji navštívilo 30 617 lidí, to znamená, že každý zapsaný čtenář navštívil knihovnu v průměru dvanáctkrát za rok.

Čtenáři si vypůjčili celkem 106 639 svazků knih, časopisů a audiovizuálních dokumentů, což znamená v průměru na jednoho čtenáře 41 výpůjček za rok.

Prostřednictvím meziknihovní výpůjční služby realizovala knihovna celkem 75 výpůjček.

Internetovou studovnu navštívilo v tomto roce 4322 zájemců, tržby studovny za použití internetu činily 102 327,50 Kč. Zájemce o připojení k internetu platil v knihovně za 1 hodinu 50 Kč.

Ve srovnání s rokem 2000 se v roce 2001 zvýšil počet registrovaných čtenářů o 423 čtenářů, výpůjček bylo o 10 712 více, knihovní fond vzrostl o 1065 knihovních jednotek.

V tomto roce uspořádala knihovna pro svoje čtenáře 157 přednášek, besed a prezentací databází, 14 výstav ve vestibulu knihovny, 5 prodejních burz knih a časopisů a vydala celkem 122 titulů informačních materiálů. Katalog knihovny, umístěný na internetových stránkách, navštívilo od jeho zprovoznění do konce roku 2001 celkem 103 549 zájemců.

Jako zvláštní službu čtenářům nejvyšší věkové kategorie zajišťují knihovnice donášku knih do bytů. Se soubory knih navštěvují pravidelně i zdejší Domy-penziony.

Od 1. srpna se změnilo vedení knihovny. K tomuto datu odešla na odpočinek ředitelka organizace Mgr. Jana Čechová a vedení knihovny převzala Lenka Dittrichová.

MUZEUM CHODSKA

Do 30. 6. PhDr. Iva Kumperová

Od 1. 7. Mgr. Josef Nejdí

Muzeum pracovalo v tomto roce v zaběhnutém systému, který je dán otevřením nové expozice v roce 1999. Dne 30. června odešla do starobního důchodu ředitelka muzea PhDr. Iva Kumperová. Ve výběrovém řízení na její místo zvítězil dosavadní zástupce ředitelky Mgr. Josef Nejdí, který řízení muzea převzal od 1. 7. Provoz i personální stav se do konce roku příliš nezměnil, z organizace odešla pouze Mgr. Kobesová, rovněž účastnice výběrového řízení na místo ředitelky (v muzeu pracovala pouze dva měsíce, od května do července), která nové vedení nebyla ochotna respektovat.

Muzeum hospodařilo s rozpočtem 4 880 000 Kč (celková výše příspěvku od zřizovatele). Celkem v tomto roce uskutečnilo 39 kulturně výchovných akcí, z toho 8 přednášek a 9 výstav, které navštívilo 1345 návštěvníků. Všechny tři

provozy muzea si v roce 2001 prohlédlo celkem 19 604 lidí, z toho Chodský hrad a Národopisné muzeum Jindřicha Jindřicha přivítaly dohromady 15 729 návštěvníků, Galerii bratří Špillarů prošlo 5955 milovníků výtvarného umění. Stálou expozici v Chodském hradu rozšířili v této sezóně pracovníci muzea o expozici „Keramika na Domažlicku“. Na nákup sbírkových předmětů vydalo muzeum 48 743 Kč. Sbírkový fond muzea tak obohatilo o 275 nových sbírkových předmětů. Personální stav pracovníků po prvé v historii organizace rozšířil od 2. ledna „civilkář“ (výkon náhradní vojenské služby) Tomáš Bohmann, který se jako „všestranná výpomoc“ velmi dobře osvědčil.

Od počátku roku se muzeum potýkalo s problémy, které mu přinášela povinnost půjčovat služební automobil Škoda Forman 135 Lx Okresnímu středisku knihovnických služeb. Komplikovaná situace se vyřešila poněkud netradičně – autonehodou, kterou 15. října absolvovaly pracovnice knihovnického střediska na křižovatce u nádraží ve Staňkově. Ani jedna ze dvou pasažérek při ní neutrpěla vážnější zranění, vozidlo ale bylo na odpis. Nový automobil Citroën Berlingo (zakoupen 28. 12.) již využívá jen Muzeum Chodsko.

Ačkoli lze rok 2001 považovat za zlomový, změny jsou připravovány až na začátek roku 2002. Koncepce zůstává nadále zachována, ale je třeba rozšířit počet odborných pracovníků na úkor technického zázemí, které je prozatím naddimenzované.

(Podle podkladů Mgr. Josefa Nejdla, ředitele organizace)

KOMISE A VÝBORY PŘI MĚSTSKÉM ÚŘADU VE VOLEBNÍM OBDOBÍ 1998 – 2002

Komise regenerace MPR:

JUDr. Jan Regal
Anna Procházková
Mgr. Jaroslava Wollerová
ing. Miroslav Mach
ing. Pavlína Anderlová
Otomar Hána

Stavební komise:

Jiří Muchka
Václav Vaník
Josef Bauer (+ duben 1999)
ing. arch. Vlasta Vojtová
ing. Petr Císlar
Božena Kvítková

PhDr. Věra Závacká
Albert Kundrát

Komise finanční
ing. Josef Janovec
ing. Rudolf Vašíček
Vladimír Vyšohlíd
Václav Mach
Jan Sladovník
Štěpán Ptáčník
Ing. Václav Kolář

Otevírací komise:
Jan Šturma
Ctibor Vlčko
JUDr. Jan Regal
Ing. Vítězslav Brody
Zdeňka Zíková
Jiří Hafíč

Výběrová komise:
Jaroslav Bauer
Milan Borovička
Zdeněk Procházka
Jan Kroc
Josef Šeller
Otto Brantl
Ladislav Ircing
Pavel Wolf

Dražební komise:
Jan Šturma
Jiří Regal
Alena Raisová
Věra Marianová
Marcela Szabová
Pavla Riedlová

**Komise pro sociálně právní ochranu
dětí:**
Karel Franěk
MUDr. Jiří Skočdopole
Mgr. Věra Němcová
Edita Mrázková
Mgr. Zdeňka Kozová
PaedDr. Pavel Schleiss
Mgr. Václav Hruška

František Havlovic
ing. arch. Josef Batelka
Zdeněk Procházka st.

Komise školství a kultury
Mgr. Jiřina Holoubková
Irena Schleissová
Ladislava Becková
Jan Hrabačka
ing. Hana Ircingová
Marta Gabrielová

Sbor pro občanské záležitosti:
Mgr. Libuše Matějková
Václav Svačina
Josef Hána
Božena Weberová
Eva Ebenstreitová
Hana Mervartová
Venuše Klimentová
Marie Mauleová
Anna Červená
Ladislava Becková
Marta Schirová
Věra Pillmannová
Štěpánka Petrašovská

Cenová komise:
JUDr. Jan Regal
Alena Raisová
Jiří Muchka
František Havlovic
Jiří Hafíč

**Komise pro posouzení
kronikářského záznamu:**
Jiřina Eretrová
Edita Mrázková
Helena Tichá
Josef Doubek
Zdeněk Peroutka

Komise pro sport a mládež:

Eva Tomanová
Vladimír Brichcín
Mgr. Václav Hruška
ing. Pavel Faschingbauer
Václav Dufek
Mgr. Zdeňka Kozová
Pavel Pivoňka
ing. Jan Ledvina
ing. Antonín Schleis
Miroslav Benda

Bytová komise:

ing. Jaroslav Vitoň
Venuše Klimentová
Pavel Bříza
Ctibor Vlčko
Jan Hendrych
Věra Pillmannová
Josef Ratz

Finanční výbor:

ing. Jiří Kozina
ing. Pavel Faschingbauer
Marie Šmejkalová
Ing. Vítězslav Brody
Zdeněk Kadlec

Přestupková komise:

JUDr. Miroslav Vokáč
Leoš Vaník
Karel Kýček
Ludvík Lichtenberg
MUDr. Radmila Růžicková
Josef Jírovec
Jiří Herbrik
Josefa Vokáčová
Hana Ticháčková
ing. Vlastimil Vachtl

Dopravní komise:

František Gazdík
Jaroslav Hartl
ing. Miroslav Poslední
JUDr. Milan Mrázek
ing. Jaroslav Rojt
Ladislav Sokol
Marcel Tuček
Jaroslav Zavadil

Kontrolní výbor:

Antonín Nikodém
Jiří Regal
Josef Pitter
Jan Šturma
Jaromír Krčma

Na počátku volebního období pracovala ještě kontrolní komise, která byla později zrušena a nahrazena kontrolním výborem. Jejím předsedou byl RSDr. Zdeněk Konfršt a členy byli: Jaroslav Bauer, Mgr. Luboš Piták, JUDr. Milan Mrázek, JUDr. Josef Ryška, Pavla Riedlová, Ivana Jelínková, ing. Ladislav Popelka, Jan Hodan, ing. Jan Ledvina, Martin Kopáček a Zdeněk Kadlec.

(Předsedové komisí jsou v seznamu vždy na 1. místě – pozn. kronikářky).

V. VEŘEJNÝ ŽIVOT

PAMĚTNÍ KNIHA - PŘIJETÍ U STAROSTY MĚSTA

V Pamětní knize města Domažlic, vedené nepřetržitě už celých 114 let (první zápis je ze 7. září 1887), jsou zapsáni význační hosté a účastníci různých slavnostních událostí, které domažličtí starostové přijímali na městské radnici. Letošním rokem se začal psát druhý svazek domažlické Pamětní knihy. Za rok 2001 v ní je šest zápisů, svědectví o významných návštěvách, které starosta Domažlic pan Jan Látka na radnici uvítal.

12. března navštívil město ministr zdravotnictví

profesor Bohumil Fišer, CSc.

„Věřím, že můj nástupce za několik let otevře novou nemocnici v tomto překrásném městě“, připsal pan ministr ke svému podpisu a vyjádřila tak jistě velké přání všech Domažličanů.

16. března přijel do Domažlic ministr dopravy

ing. Jaromír Schling.

9. června přijal starosta účastníky

slavnostního setkání sedmdesátníků

a 30. června účastníky

setkání pedagogů

- bývalých i současných profesorů domažlického gymnázia, kteří do Domažlic přijeli na oslavu 130. výročí vzniku tohoto ústavu.

Vzácní hosté přijíždějí do Domažlic také vždy u příležitosti Chodských slavností – Vavřínecké pouti. Letos

11. srpna *zavítala na radnici delegace církevních představitelů, vedená biskupem plzeňským Msgre Františkem Radkovským*

Pana biskupa doprovázeli P. Emil Soukup, P. Miloslav Gierga, P. Marcel Šmejkal, dominikán P. Prokop M. Bahník, O.P., a ing. Jaroslav Lobkowicz, poslanec Parlamentu ČR za západočeskou KDU-ČSL.

Biskup Msgre František Radkovský připojil k zápisu požehnání:

„Domažlicím i celému Chodsku žehná František Radkovský“.

12. srpna *přijel na pozvání domažlické radnice a ČSSD mezi návštěvníky slavností místopředseda vlády ČR, ministr práce a sociálních věcí*

PhDr. Vladimír Špidla.

DALŠÍ PŘIJETÍ U STAROSTY MĚSTA

Občané města mají možnost setkat se se starostou panem Janem Látkou (a přednést mu svoje připomínky, stížnosti, problémy, náměty, případně samozřejmě i chválu) bez předběžného ohlášení vždy dvakrát v měsíci v pondělí. Termíny těchto setkání ohlašuje městský Zpravodaj.

V úterý 31. ledna v 15. hodin přivítal starosta města Jan Látko v obřadní síni městské radnice představitele české knihovnické obce – účastníky výjezdního zasedání výkonného výboru Svazu knihovníků a informačních pracovníků (SKIP) České republiky.

Ve čtvrtek 22. března se s podporou drobných projektů programu Phare CBC konalo v zasedací síni Městského úřadu v Domažlicích reprezentativní česko-bavorské setkání partnerských měst a obcí. Setkání bylo bilancí uplynulých deseti let partnerských vztahů a zároveň se zabývalo jejich budoucností.

Ve středu 25. dubna navštívil město Domažlice hejtman Plzeňského kraje MUDr. Petr Zimmermann. Na radnici ho přijali starosta města Jan Látka a místostarosta Jiří Herbrik.

2. října přijal starosta města Jan Látka účastníky výjezdního zasedání Státního fondu životního prostředí, které se uskutečnilo ve dnech 1. a 2. října v hotelu Game v Klenčí. Ještě před přijetím u starosty navštívili přítomní členové rady fondu a jeho zaměstnanci v doprovodu senátora ing. Petra Smutného městské lesy a Čerchov. Při setkání se starostou pak nešetřili chválou na dobře vedené lesní hospodářství města. Zejména je zaujala realizace programu na návrat tetřeva hlušce do čerchovských lesů, kde býval ještě před padesáti léty hojným druhem.

POLITICKÉ STRANY

ČESKÁ STRANA SOCIÁLNĚ DEMOKRATICKÁ (ČSSD)

Předseda Jan Látka

Místní organizace ČSSD v Domažlicích má 35 členů. Jejím předsedou je Jan Látka, místopředsedy jsou Jaroslav Bauer, ing. Vítězslav Brody a Jaromír Krčma. Domažlická organizace je největší místní organizací ČSSD v okrese. Prioritou jejího působení je naplňování okresního volebního programu z roku 2000. To se jí daří. Úspěšná je také spolupráce se senátorem ing. Petrem Smutným.

V rámci kraje pořádá místní organizace setkání sociálních demokratů při různých sportovních soutěžích. VI. setkání sociálních demokratů se uskutečnilo 1. září 2001 v turistickém středisku Babylon. Zúčastnilo se ho 75 členů ČSSD z celého Plzeňského kraje. Soutěžilo se ve třech disciplínách: nohejbal, stolní tenis a střelba z pistole. Členové z Domažlic celkové hodnocení s přehledem vyhráli.

Velmi oblíbené jsou zájezdy, které místní organizace pořádá pro svoje členy. Letos 24.-25. srpna navštívili společně jižní Moravu a prohlédli si Lednici, Valtice, Mikulov a Moravský Krumlov.

Domažličtí sociální demokraté navazují na předválečnou tradici sociální demokracie ve městě a snaží se spolkovou činností vytvářet dobré vztahy mezi lidmi v organizaci i v širší veřejnosti.

(Zapsala Eva Látková, tajemnice Okresního výkonného výboru ČSSD)

KŘESŤANSKÁ A DEMOKRATICKÁ UNIE – ČESKOSLOVENSKÁ STRANA LIDOVÁ (KDU – ČSL)

Předsedkyně Anna Procházková

Členové místní organizace KDU – ČSL se pravidelně zúčastňují květnových oslav, připomínajících vítězství nad fašismem a ukončení II. světové války.

Ke svátku matek, který připadá na druhou neděli v květnu, pořádáme spolu s Jednotou Orel besídku, na které vystupují děti ze základní umělecké školy.

V letních měsících jsme na vlastní náklady opravili a nově vybavili kapličku, umístěnou v ohradní zdi kostela U Svatých. Radou nám byla nápomocna dr. Závacká. Zednické práce provedl bratr Hrubý z Postřekova, natěračské práce a oprava dveří jsou dílem pana Fronka z Domažlic. Rovněž nápis na omítce opravil pan Fronk.

Členky místní organizace KDU-ČSL v Domažlicích před svátkem Dušiček umyly kněžské hroby na místním hřbitově, ozdobily je kyticemi a uklidily prostranství kolem hrobů. Tuto práci dělají každý rok.

28. října se členové místní organizace KDU-ČSL zúčastnili oslav vzniku naší republiky v roce 1918 a uctili památku padlých v I. světové válce.

Naše členky sestry Fruthová, Čadková a Dufková pracují v Charitě při zabezpečování sběru šatstva.

(Zapsala Anna Procházková, předsedkyně MO KDU-ČSL)

KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY (KSČM)

Předseda RSDr. Václav Jansa

Komunistická strana Čech a Moravy měla v roce 2001 v Domažlicích 11 organizací s 350 členy. Po výročních schůzích, které proběhly na přelomu roku, se v lednu 2001 konala městská konference. Konference schválila nový městský výbor, v jehož čele je Václav Jansa, člen městské rady.

V únoru se konal již 10. třešnickový ples, který se návštěvníkům velice líbil.

Tradičně probíhají oslavy mezinárodního dne žen a pietní akty u hrobů sovětských vojáků, které členky KSČM v průběhu dubna a října upravují.

V dubnu se městská organizace podílela na organizaci předmájového mítinku, který proběhl 22. dubna v letním kině. Na něj navazovala prvomájová manifestace, která se po prvé konala v krásném prostředí zahrady Chodského hradu.

Před dovolenými se členové základní organizace sešli na posezení u táboráku v Újezdě, které organizovala základní organizace KSČM Kozinovo pole.

Během celého roku pracovali aktivně zastupitelé za KSČM Pitter, Jansa, Hruška a Bříza v městském zastupitelstvu a další členové KSČM v komisích města.

(Zapsal Václav Jansa, předseda MO KSČM)

Občanská sdružení a organizace

Úvod kronikářky: Tento oddíl je letos poněkud delší a v některých případech nezahrnuje jen zprávy za běžný rok, jak je v kronice zvykem, ale zachycuje i delší časové období. Podařilo se mi totiž dohodnout se na odevzdání podkladů pro zápis, či přímo na sepsání zápisu s některými občanskými sdruženími, která až dosud zprávy pro kroniku neposkytovala. Pro úplnost pohledu na jejich působení ve městě proto uvádím údaje širšího rozsahu než jaký vyžaduje roční zápis.

ČESKÝ SVAZ BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU (ČSBS)

je dobrovolná, nezávislá, nadstranická politická organizace, sdružující účastníky národního boje za svobodu, státní samostatnost a demokracii i občany, kteří souhlasí s posláním a stanovami Svazu, a další samostatné demokratické organizace, které se připojí ke Svazu formou kolektivního členství. Individuálními členy Svazu mohou být občané České republiky, kteří byli účastníky národního boje za osvobození v letech 1914–1918 nebo 1938–1945, kteří bojovali za svobodu národa nebo byli z politických, rasových či náboženských důvodů pronásledováni nacistickým režimem. Dále rodinní příslušníci účastníků národního boje za osvobození nebo občané České republiky, kteří mají zájmový či jiný blízký vztah k národnímu boji za svobodu, souhlasí s posláním a stanovami Svazu a jsou ochotni podílet se na plnění úkolů ve prospěch Svazu. Členy Svazu nemohou být osoby, které byly členy fašistických, nacistických a kolaborujících organizací v době nacistické okupace, uvedených v zákoně č. 255/1946 Sb., byly příslušníky nebo vědomými spolupracovníky Státní bezpečnosti a dalších represivních orgánů v letech 1948–1989 a svým jednáním zavinily právní, morální, ekonomickou, zdravotní nebo jinou újmu třetí osobě, dále ti, kdo jsou členy organizací, které Parlament nebo vláda České republiky prohlásí za extremistické, nebo jsou pravomocně odsouzeni za úmyslný trestní čin k trestu odnětí svobody. Svaz je historickým a

právním nástupcem bývalého Československého svazu protifašistických bojovníků. Posláním ČSBS je přispívat k rozvoji České republiky v duchu demokratických a humanitních tradic zakladatelů našeho státu a Charty lidských práv, vyjadřovat a obhajovat stanoviska bojovníků za svobodu k aktuálním politickým a společenským problémům a uchovávat historickou paměť národa, usilovat o to, aby dějiny národního boje za svobodu byly pravdivě zpracovány a seznamovat s nimi veřejnost, zejména mládež. (Podle Stanov Českého svazu bojovníků za svobodu.)

V Domažlicích působí základní organizace ČSBS. Sídlí zde, v Havlíčkově ulici čp. 6 (v budově bývalé staré elektrárny), i jeho okresní výbor. Okresní výbor má osm členů, jeho předsedou je ing. Jan Štěpán. V revizní komisi okresního výboru působí jeden člen.

Základní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu v Domažlicích má 18 členů, z toho 7 přímých účastníků odboje a 11 pozůstalých. S tím, jak se zvětšuje časový odstup od obou světových válek, ubývá Svazu i členů a jeho členská základna se rok od roku zmenšuje (úmrtím přímých účastníků odboje). Například v roce 1990 měla okresní organizace ČSBS 250 členů, v tomto roce už má pouze 85 členů. Věk a zdravotní stav členů pochopitelně ovlivňuje i rozsah jejího působení na veřejnosti. Členové domažlické základní organizace se každoročně zúčastňují vzpomínkových akcí, konaných při příležitosti výročí květnových událostí (pražské povstání, konec války a osvobození Československa), výročí 28. října 1918 a 11. listopadu 1989. Pracovní kontakty udržuje základní organizace s městským a okresním úřadem a s vojenskou správou. Svým členům pomáhá uplatňovat jejich práva a oprávněné nároky zejména v oblasti sociální, zdravotní a občanskoprávní. Základní povinností člena Svazu je dodržování svazových stanov.

Český svaz bojovníků za svobodu vydává čtrnáctideník Národní osvobození. Tyto noviny vycházely v letech 1924–1938, po válce v letech 1945–1948, poté byly zrušeny. Jejich vydávání obnovil ČSBS v roce 1990. (Číslo 22, 23, 24 Národního osvobození z října–listopadu 2001 jsou přílohou tohoto kronikářského zápisu.)

Partnerskou organizací ČSBS je Československá obec legionářská. Sdružuje naše zahraniční vojáky, bojující na frontách I. i II. světové války (západní i východní odboj). Domažličtí legionáři jsou zařazení do plzeňské oblasti legionářské obce.

Ing. Jan Štěpán (narozen 20. 10. 1921 v Domažlicích), předseda okresní organizace ČSBS Domažlice, bytem Domažlice, Žižkova 70, patří k přímým účastníkům československého zahraničního odboje za II. světové války. V letech 1938–1939, v době Mnichova a okupace zbytku Československa, navštěvoval německou obchodní akademii v Plzni. Na této škole studovali i studenti z českých rodin, aby se zdokonalili v německém jazyce. Ve třídě Jana Štěpána byla českých studentů asi třetina. 20. dubna 1939 slavili Němci výročí narození Adolfa Hitlera. Na výzdobě třídy k tomuto „významnému“ dni se podílela i česká děvčata. To studenta Štěpána rozzlobilo natolik, že jim výzdobu strhal a ještě na ni plivl. Ze školy jej samozřejmě okamžitě vyloučili. Naštěstí protokol o jeho „protiněmeckém činu“ sepisovali čeští policisté. Před hrozbou další persekuce uprchl osmnáctiletý student z Plzně do Polska, kde vstoupil do československého legionu. S touto jednotkou, které velel podplukovník Ludvík Svoboda, se po zabrání části Polska Sovětským svazem dostal do sovětského zajetí. V roce 1941 odjel Jan Štěpán s částí Čechoslováků přes Oděsu, Turecko a Palestinu na Střední Východ, kde v říjnu 1940 vznikl jako součást československého vojska ve Velké Británii Československý prapor č. 11 – Východní. Loď, která vezla skupinu Jana Štěpána, přistála v Haifě 1.

května 1941. Ing. Štěpán pak bojoval v Severní Africe, zúčastnil se obrany Tobrúku, bojoval u al-Alameinu. Z Afriky čeští vojáci odpluli v roce 1943 lodí Mauretania do Velké Británie, kde prošli přípravou na invazi do okupované Evropy. Jednotka ing. Štěpána se vylodila ve druhé vlně invaze v severní Normandii. V srpnu 1944 bojovala u Dunkerque. Protože vojska Velké Británie bojovala na jiném úseku fronty a Čechoslováci se chtěli zúčastnit osvobození své vlasti, vydělila se koncem dubna 1945 z jednotky ing. Štěpána 150členná symbolická jednotka, která přešla pod velení generála Pattona. 1. května 1945 překročili Čechoslováci společně s Pattonovými vojáky československou hranici u Chebu a přes Rozvadov pokračovali dál na Plzeň. 7. května, šest let po svém odchodu z domova, dorazil ing. Štěpán se svojí jednotkou do Plzně. 10. května se pak symbolická jednotka opět spojila s československými vojáky od Dunkerque.

Po válce Jan Štěpán demobilizoval a začal studovat na Vysoké obchodní škole. Po první státnici se oženil se svojí předválečnou domažlickou láskou a protože vyvstala nutnost finančně zabezpečit rodinu, odešel pracovat. Vysokoškolské vzdělání si později doplnil dálkovým studiem na Vysoké škole ekonomické v Praze. Od roku 1958 do roku 1975 žil a pracoval v Liberci, s krátkou přestávkou po roce 1968, kdy musel pro „politickou nespolehlivost“ odejít ze svého pracoviště v libereckém Elitexu a nové místo našel až v Nitře. Později se ale do Liberce vrátil a pracoval v tamních Sběrných surovinách. V roce 1975 odešel do důchodu a s manželkou se přestěhoval zpět do Domažlic.

V roce 1968 vstoupil ing. Štěpán do tehdejšího Svazu protifašistických bojovníků, byl zvolen do ústředního výboru Svazu. O rok později jej ale normalizátoři ze Svazu vyloučili. V roce 1990 se dočkal plné rehabilitace. Byl zvolen předsedou okresní organizace a členem ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu. V obou těchto funkcích setrvává podnes.

(Zapsáno podle vyprávění ing. Jana Štěpána, text je autorizován.)

JUNÁK

Činnost střediska 320.01 – dívčí středisko

Po listopadové revoluci v prosinci 1989 se opět sešli skauti a skautky z Domažlic, aby obnovili junáckou organizaci. Vznikly tehdy 4 dívčí a 7 chlapeckých oddílů.

V roce 1990 registrovalo domažlické středisko 10 oddílů s 270 členy. Patřily sem i náboženský oddíl, oddíly z Osvračína, Postřekova a z Horšovského Týna.

V letech 1991–1992 bylo registrováno 7 oddílů se 196 členy, včetně oddílu z Horšovského Týna a oddílu z Kouta na Šumavě.

V roce 1993 mělo středisko registrováno 149 členů ve 4 oddílech dětí a oldskautek. V tomto roce podepsalo s městem Domažlice nájemní smlouvu na užívání kluboven ve vile Mařenka. Oddílové vůdkyně složily v Plzni první vůdcovské zkoušky. 1. oddíl, Ještěrky, postoupil do oblastního kola Svojsíkova závodu v Plzni, kde získal 3. a 4. místo. Od tohoto roku táboří domažlické skautky a světlušky už tradičně pod Ovčím vrchem u Folmavy. Na podzim pomáhali členové oddílu Ještěrky při archeologickém výzkumu kostela sv. Jakuba v areálu U Všech Svatých.

V roce 1994 zůstává stav vcelku nezměněn, středisko má 4 oddíly se 153 členy. 1. oddíl obsadil v závodě světlušek a vlčat v Kynšperku druhé místo. Kromě Ovčího vrchu tábořily skautky také u Švihova a u Mělnice. Středisko v tomto roce navázalo spolupráci s francouzskými skauty z města Ludres, partnerského města Domažlic.

V roce 1995 se středisko rozrostlo na 5 oddílů se 150 členy. Zúčastnilo se oslav 50. výročí osvobození naší vlasti. Obě domažlická střediska uspořádala při této příležitosti vzpomínkovou besedu o odbojové činnosti skautů za války. 1. oddíl, Ještěrky, postoupil do oblastního kola Svojsíkova závodu, kde získal 1. místo a v září pak v národním kole v Ostravě krásné 6. místo. Letní tábory v tomto roce

byly vskutku mezinárodní, na Ovčím vrchu tábořili s Ještěrkami holandští a s Beruškami francouzští skauti. Středisko také uspořádalo tábor rodičů s dětmi.

V roce 1996 středisko stále ještě registruje 5 oddílů se 150 členy, ale na jaře se kvůli pracovním povinnostem vedoucí oddílu rozpadl 4. oddíl světlušek. 1. oddíl, Ještěrky, postoupil v závodě světlušek „O stuhu náčelní“ do oblastního kola v Rokycanech, kde obsadil 2. místo a zajistil si tak postup do národního kola u Máchova jezera. Tam se umístil na výborném 5. místě. V květnu se 30 skautek ze střediska zúčastnilo skautského Jamboree v Plzni. Vrátily se nadšené krásnou atmosférou tohoto skautského setkání. Mimo stálých a už tradičních letních prázdninových táborů pod Ovčím vrchem vyrazil 1. oddíl také na vodácké putování po Lužnici.

V roce 1997 zaregistrovalo středisko 4 oddíly se 113 členy, ale v květnu skončila činnost 2. oddílu. V okresním kole Svojsíkova závodu na Babyloně obsadila tentokrát 1. místo hlídka ze 3. oddílu, Berušky, a druhé místo si vybojovaly Ještěrky. Oba oddíly postoupily do oblastního kola v Ostrově nad Ohří, kde Ještěrky obsadily 5. a Berušky 9. místo. Uskutečnily se opět letní tábory obou oddílů na Ovčím vrchu, vodácké putování Ještěrek po Vltavě a holandsko-český tábor u obce Bendorf poblíž Kolbenze v Německu, kterého se zúčastnily skautky 1. oddílu - Ještěrky.

V roce 1998 byly zaregistrovány 3. oddíly s 90 členy. V závodě světlušek „O stuhu náčelní“ postoupily Berušky do oblastního kola v Přešticích a umístily se zde na 10. místě. Tábořilo se opět na Ovčím vrchu a Berušky, společně se skauty z Prapořiště, na Hracholuskách. Ještěrky navíc sjížděly Berounku a starší Berušky se vydaly na putovní tábor. Podzim věnovalo středisko přípravám skautské výstavy, pořádané k 80. výročí založení republiky, k 80. výročí založení dívčího a k 85. výročí založení chlapeckého skautingu v Domažlicích. Na výstavě (viz „Skautské výročí“ v kronikářském zápisu z roku 1998) se představila všechna střediska domažlického okresu.

V roce 1999 registrovalo středisko 82 členů ve třech oddílech. V květnu se 20 děvčat zúčastnilo Jamboree v Plzni. Oblastního kola Svojsíkova závodu v Rokycanech se zúčastnily Ještěrky a skončily zde na 4. místě. Opět proběhly tábory na Ovčím vrchu, Ještěrky podnikly vodácké putování po Sázavě.

V únoru roku 2000 uspořádalo středisko o Dni sesterství oslavu k 10. výročí obnovení skautingu a založení domažlického dívčího střediska. Vzpomínalo se na každý rok z deseti uplynulých let, dokonce vždy s písničkou, která se k tomu kterému roku vázala. Po krátkém vystoupení Ještěrek i Berušek následoval countrybál.

Závod světlušek a vlčat se v tomto roce konal v Prapoříštích. Berušky obsadily 1. místo a postoupily do krajského kola v Sušici, Ještěrky získaly 3. místo.

Ještěrky i Berušky uspořádaly společně „Květinový den“ při kterém vybraly přes 10 000 Kč. Skautky i světlušky střediska se připojily k akci „Sbírka medvědů“, kterou pořádal Fond ohrožených dětí ve prospěch dětí z dětských domovů a z náhradních rodin, které potřebují pomoc.

Tábory obou oddílů proběhly tradičně pod Ovčím vrchem, Ještěrky kromě toho sjížděly Berounku. Středisko spolupracovalo s Klubem českých turistů, Ještěrky se například spolu s turisty zúčastnily nočního orientačního závodu.

Ve stručném přehledu činnosti dívčího střediska jsou ovšem vynechány ty střediskové akce, které už se během let staly tradičními a na kterých se setkávají nejen členové střediska, ale středisko na ně zve skauty a skautky z ostatních středisek. V únoru je to vždy Den sesterství, na jaře velikonoční turnaj v míčových hrách, v září slavnostní střediskový táborový oheň k zahájení nového skautského roku, v předvánočním období pečení a prodej vánočních perníčků (výtěžek je věnován dětskému oddělení domažlické nemocnice), roznášení Betlémského světla a zdobení vánočních stromčků v přírodě.

Středisko pořádá i řadu drobnějších akcí, o kterých se tento zápis nezmiňuje. Za léta jeho činnosti se podařilo mnoho dobrého. Za to vše patří dík především

vůdkyním oddílů, které věnují dětem hodně svého volného času. V současné době to jsou ing. Hana Bílková, vedoucí 1. oddílu – Ještěrky a Lenka Končelová, vedoucí 3. oddílu – Berušky.

(Pro městskou kroniku zapsala Vlasta Fenclová – stylisticky upraveno)

Činnost střediska 320.01 – chlapecké středisko - od roku 1998

Vůdce střediska Martin Jakubík

Hospodář střediska Milan Poul

Do roku 1998 mělo středisko jen jeden chlapecký oddíl. Od registrace v roce 1999 má oddíly dva:

Bazilišky (1. oddíl), vůdkyně oddílu Jana Eksteinová, zástupce Jan Ekstein

Dráčata (2. oddíl), vůdce oddílu Milan Šperl, zástupce Martin Jakubík

V roce 1998 vznikla také dívčí družina. Středisko má v oddílech 36 členů a 2 vedoucí.

V roce 2000 požádalo středisko dceru jednoho ze zakládajících členů skautingu v Domažlicích, Karla Kuneše, o souhlas s tím, aby se smělo jmenovat podle jejího otce. Od roku 2001 nese středisko název

STŘEDISKO KARLA KUNEŠE

Rok 1998

- říjen: středisko vzpomnělo výročí založení Junáka slavnostní vatrou na Vavřinci, kterou uspořádalo společně s Klubem českých turistů. Svými exponáty přispělo na okresní výstavu Junáka v refektáři kláštera.
- listopad: středisko připravilo pro svoje členy hru Boj o poklad (poklad museli účastníci hledat po městě), oddílovou výpravu na Zámeček a Hravé odpoledne – odpoledne deskových her v klubovně
- prosinec: Vánoční stromček v lese - členové oddílu se vypravili do lesa nadělovat zvířátkům. Pro sebe pak připravili vánoční hodování v klubovně.

Rok 1999

- leden: pěší a lyžařská oddílová výprava Domažlice–Babylon–Píla
- únor: lyžařská oddílová výprava Domažlice–Česká Kubice–Stará Hut'-Salka–Pasečnice, pěší oddílová výprava Domažlice–Zelenov

- březen: zástupci oddílu se zúčastnili okresního turnaje v ping pongu v Prapořišti. Oddíl také uspořádal dvě oddílové výpravy, cyklistickou po trase Domažlice–Chrastavice–Milavče a pěší do Svatého Jana pod Skalou.
- duben: Členové oddílu vyčistili les na Zámečku, uspořádali kolovou výpravu na Bystřici a oddílovou výpravu na Špičák s návštěvou Černého a Čertova jezera. Dívčí středisko uspořádalo okresní velikonoční turnaj v míčových hrách.
- květen: májová vycházka, cyklistická oddílová výprava na Bystřici, oddílová výprava na Holýšovsko. Oddíl se zúčastnil okresního kola Svojsíkova poháru, ve kterém Bazilišci obsadili druhé místo a postoupili do krajského kola.
- červen: V krajském kole Svojsíkova poháru obsadili Bazilišci 9. místo. Pěší oddílová výprava na Zámeček, na kolech na Bystřici. Oddíl se zúčastnil Mezinárodního setkání turistů na Čerchově.
- červenec: 8. třítydenní tábor na Bystřici (na Bystřici tábořili domažličtí skauti už v letech 1945–1947, v dalších letech byl vstup do pohraničí zakázán – poznámka kronikářky)
- srpen: „Expedice do SRN“ – třídní cyklistická výprava pro starší skauty po trase Domažlice–Lísková–Höll–Waldmünchen–Furth i/W–Domažlice. Členové oddílu pomáhali při pořadatelské službě o Chodských slavnostech.
- září: pěší oddílová výprava do Zelenova, cyklistická na Bystřici
- říjen: Tentokrát se členové oddílu vypravili pěšky do Mutěnána a Lískovce, zúčastnili se oddílové hry VELKÁ DOMAŽLICKÁ LOUPEŽ, na oslavu Halloweenu připravili noční hru a opět uspořádali brigádu na vyčištění lesa a opravu studánky na Zámečku
- listopad–prosinec: výroba adventních věnečků a jejich roznášení oldskautům, mikulášská oddílovka, Vánoce v lese – nadílka zvířatům, vánoční hodování

Oddíl Bazilišci měl v tomto roce 2 vedoucí a 36 členů, z toho 26 hochů a 8 dívek.

Rok 2000

- leden–únor: oddílové výpravy na Čertův mlýn u České Kubice, na Pilu, na Vavřinec a na Baldov
- březen: oddílová hra Znáš své město a výprava na kolech na Bystřici
- duben: oddílové výpravy do Svatého Jana pod Skalou, na Bystřici, Zámeček a na otevírání České studánky, pořádané domažlickými turisty
Účast na okresním velikonočním turnaji v míčových hrách.
- květen: oddílové výpravy na Zámeček a do Starého Plzně a na Radyni

- červen: oddílové výpravy (kolové) na Bystřici, oddílová výprava na Hracholusky a hrad Buben
- červenec: 9. tábor na Bystřici
- srpen: „Expedice Pleš“ – třídní cyklovýprava pro starší skauty
- září: oddílové výpravy na Čerchov a na Karlštejnské vinobraní
- říjen–listopad: oddílové výpravy na Gutštejn a do Konstantinových Lázní a na Zámeček
- prosinec: adventní putování s roznášením adventních věnečků oldskautům, Vánoce v lese, vánoční hodování

Oddíl měl v tomto roce 2 vedoucí a 29 členů – 24 hochů a 5 dívek. V červnu obdržel jako sponzorský dar od postřekovské pily Řezníček–Holý prkna na nové podsady pro stanový tábor na Bystřici. Podsady si členové oddílu postavili sami. V září se oddíl přestěhoval do nové klubovny v Zahradní ulici (do bývalé mateřské školy).

Rok 2001

- Leden–únor–březen: oddílový turnaj ve stolních hrách a v ping pongu, pěší oddílové výpravy na Babylon, Zelenov, Bystřici a Baldov, oddílová výprava do plzeňské ZOO, oddílové nakupování ve skautské prodejně Liman v Plzni
- Duben: účast na okresním sněmu Junáka, pěší oddílová výprava do Kouta na Šumavě a na Klobouk, účast na okresním velikonočním turnaji v míčových hrách
- Květen–červen: oddílové výpravy do Svatého Jana pod Skalou, Koráb a na Bystřici
- Červenec: 10. tábor na Bystřici
- Srpen: „Expedice Chudenín–Nýrsko“, třídní cyklovýprava pro starší skauty
- Říjen–listopad: oddílové výpravy na Bystřici, na Spálený vrch u České Kubice, na milavečské mohyly a cyklovýprava po trase Tanaberk–Všeruby–Maxov
- Prosinec: adventní putování s roznášením věnečků pro oldskauty, oddílová výprava Můstek–Zámeček, Vánoce v lese, vánoční hodování

V tomto roce měli Bazilišci 21 členů–11 hochů a 10 dívek, Dráčata 15 členů–samé hochy. Od října se změnil střediskový vůdce, místo Vladimíra Baiera se jím stal Martin Jakubík.

(Zpracováno podle podkladů střediska)

K zápisu dovětek předsedkyně okresní organizace Junáka Jaroslavy Poulové:

„Veškerá tato činnost je umožněna tím, že městský úřad v Domažlicích nám poskytl bývalou budovu mateřské školy v Zahradní ulici pro klubovny našich oddílů. Přeměna mateřské školy na klubovny si vyžádala velké finanční náklady. Klubovny jsou nám poskytovány bezplatně jen za symbolický nájem ve výši 100 Kč ročně za každé středisko. Skauti a skautky z Domažlic si váží této velkorysé pomoci, díky které se mohou scházet a pracovat v tak krásném prostředí.“

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ (ČČK)

oblastní spolek Domažlice, Fügnerova 647

Velké změny v činnosti oblastního spolku ČČK v Domažlicích nastaly po Valném shromáždění OS ČČK 11. dubna 2001. Do funkce předsedkyně výkonné rady byla zvolena paní Jitka Wogelová. Bývalý předseda MUDr. Jiří Skočdopole se stal místopředsdou. Hlavním úkolem nové výkonné rady bylo změnit styl hospodaření spolku. Po velkém úsilí se podařilo ukončit rok 2001, po prvé po několika letech, s mírným ziskem.

Dalším z důležitých úkolů spolku je zabezpečování bezpříspěvkového dárcovství krve. V roce 2001 ocenil ČČK 119 dárců z celého okresu. Zlaté a stříbrné medaile profesora Jánského, 15 zlatých a 46 stříbrných medailí, přebírali dárce v obřadní síni Městského úřadu v Domažlicích za účasti představitelů města, zdravotních pojišťoven, přednostky HTS (transfúzní stanice) Klatovy, okresního úřadu a dalších hostů. Padesát osm bronzových medailí předal ČČK v aule sportovní haly Jiskry Domažlice.

Podle požadavku Záchraného integrovaného systému (ZIS) ustanovil ČČK v tomto roce „Humanitární jednotku“ jako druhosledový útvar na ochranu civilního obyvatelstva při rozsáhlých katastrofách, haváriích, požárech a podobně.

(Podklady poskytla Jitka Wogelová, předsedkyně výkonné rady oblastního spolku ČČK Domažlice)

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ

Základní organizace Domažlice v létech 1996-2001

Předseda RSDr. Jaroslav Fronk

Základní organizace Českého zahrádkářského svazu v Domažlicích měla v roce 1996 371 členů, nyní jich má 260. Po celé toto období ji řídil výbor, jehož členy jsou: Jaroslav Fronk, předseda, Josef Výchart, jednatel, Vlasta Kardinálová, pokladní, Josef Holeček, kulturní referent, Božena Procházková, zapisovatelka, Jindra Kitzberger, předseda obchodní komise, Květoslav Kardinál, vedoucí Dražinovské osady a František Michálek, člen výboru. Výbor se scházel pravidelně každé první pondělí v měsíci, členská schůze byla vždy druhé pondělí v měsíci v 18 hodin v Zahrádkáři, mimo červenec a srpen, kdy si členové organizace nechávali volno na práce na zahrádkách. Na členských schůzích si přítomní vyměňovali zkušenosti ze zahrádkářství, nebo vyslechli přednášku nějakého odborníka – pěstitele, nebo i přednášky cestopisné a ze zdravotvědy. Nejčastějšími instruktory byli Josef Fictum, ing. Jan Hinterholzinger, Karel Iha, ing. Jan Dufek, MUDr. Václav Novák, Josef Doubek, Miroslav Dufek, ing. Pátý, Antonín Echtner a jiní.

Pěstitelé mohou nabídnout přebytky svých výnosů v prodejně Zahrádkář, a tak obohatit trh čerstvým ovocem a zeleninou. Méně kvalitní jádrové ovoce zpracovává zahrádkářská moštárna. Nejvíce ovoce, 20 000 kg, se zmoštovalo v roce 2000. Pro své členy obstarává organizace každoročně sadbu brambor a česneku a umělá hnojiva.

Organizace úzce spolupracuje s domažlickou Územní radou Českého ovocnářského svazu. Naši členové a členky se se svými výpěstky zúčastnili celookresní výstavy, pořádané touto radou v sále městského kulturního střediska ve dnech 11.-13. 10. 1997, předvánoční výstavy v městském kulturním středisku ve dnech 26.-29. 11. 1999 i výstavy v budově odboru Ministerstva zemědělství ČR ve dnech 17.-19. 11. 2000. Mimo ovoce a zeleniny zpestřuje vždy výstavy územní rady perníkové pečivo šikovných domažlických zahrádkářek. Jejich

chaloupky, betlémy a drobné perníčky všech možných tvarů se před Velikonocemi, Mikulášem a Vánocemi těší velké oblibě domažlických občanů, kteří si je mohou koupit i ve zdejší zahrádkářské prodejně.

Zahrádkářům dá hodně práce udržet objekt Zahrádkáře v dobrém stavu. V roce 1997 přistavěli kancelář a sociální zařízení pro prodavačku, v roce 2000 opravili bývalý chlév pro dobytek na pěknou místnost. Od 1. 5. 2000 si tuto místnost najal pan Hynek Hanačík. Má v ní rychlosprávkárnu obuvi. V tomto roce obnovovali zahrádkáři na celé budově fasádu. S vděčností přijali peněžitý příspěvek města na tuto akci.

K domažlické zahrádkářské organizaci patří Draženovská osada, v níž je 21 menších, ale dobře obhospodařovaných zahrádek jejích členů. Osadu vede Květoslav Kardinál. Osadníci si zavedli do zahrádek pitnou i užitkovou vodu a elektřinu (osada je při výjezdu z Domažlic směrem na Draženov, naproti bývalým kasárnám – poznámka kronikářky).

Když bylo domažlické zahrádkářské organizaci v roce 1997 čtyřicet let, ocenila Republiková rada Českého zahrádkářského svazu dobrou práci některých jejích členů. Dvanáctého prosince 1997 přijela členka této rady odevzdat dlouholetému členovi domažlické organizace a nejaktivnějšímu instruktorovi Josefu Fictumovi svazové Vyznamenání I. stupně, Jindrovi Kitzbergerovi Vyznamenání III. stupně a Anně Doubkové, Jiřině Kunešové a Jiřině Paroubkové diplom Zasloužilý zahrádkář. I mateřská organizace a domažlická územní rada ovocnářského svazu ocenily práci některých členů čestným uznáním.

Základní organizace Českého zahrádkářského svazu v Domažlicích se v minulých letech snažila udělat co nejvíce pro svoje členy i pro obyvatele města. V této své činnosti bude pokračovat.

(Pro městskou kroniku zapsala Jiřina Paroubková)

VI. ŠKOLSTVÍ

ZMĚNA V ŘÍZENÍ ŠKOLSTVÍ

V souvislosti s připravovanou reformou státní správy zanikly k 31. 12. 2000 samostatné školské úřady. Řízení školství přešlo jednak na obce, jednak na nově utvořené referáty školství okresních úřadů. Školství se tak přesně po deseti letech vrátilo tam, odkud v roce 1991 vyšlo.

I. MATEŘSKÁ ŠKOLA, BENEŠOVA 282

Ředitelka pí Sokolová

Školu navštěvovalo 55 dětí, což představuje plné využití její kapacity. O děti se stará 5 učitelek. Jako každoročně se i letos učitelky s dětmi zúčastňovaly tělovýchovných aktivit v hale TJ Jiskra (každý týden 2 hodiny) a podzimní a jarní předplavecké výchovy v celkem 20 lekcích. Navštívily divadelní představení v divadle Alfa v Plzni, zábavní park u Nepomuku, divadelní a kouzelnická představení v městském kulturním středisku i v mateřské škole, výstavu hraček v Muzeu J. Jindřicha. Žáci školy se přihlásili i do několika výtvarných soutěží. Ve výtvarné soutěži vypsané Domažlickými technickými službami získala žačka školy Veronika Divišová 1. místo.

V tomto roce se také opravovala budova školy, která dostala novou krytinu. V interiéru došlo k postupné výměně dětského nábytku – stolů, židlí, proběhla výměna plynových kotlů v kotelně, pro potřeby kuchyně byly instalovány bezdotykové baterie.

Smyslem mateřské školy je spolu s rodinou vytvářet dětem co nejpríznivější start do života. Mateřská škola chce být školou rodinného typu, která je dítěti druhým domovem.

II. MATEŘSKÁ ŠKOLA, PODĚBRADOVA 53

Ředitelka pí Dufková

Ve škole bylo ve třech třídách zapsáno 70 dětí ve věku od tří do sedmi let. Pracuje zde 6 učitelek, 2 kuchařky a 1 uklízečka. Provoz školy a školní jídelny pravidelně kontroluje okresní hygienická stanice.

Děti se během roku zúčastňují nejrůznějších sportovních a kulturních aktivit mimo školu i v ní. V tomto roce například shlédly přímo v mateřské škole divadelních představení, školu navštívil kouzelník, učitelky připravily masopustní karneval, diskotéku a ke Dnu dětí „Týden dětské radosti“ – soutěže, opékání vuřtů na školní zahradě, výlet na Hrádek. Předškoláci pravidelně jednou za čtrnáct dní navštěvují dětské oddělení knihovny. Už tradiční je rozloučení předškoláků s mateřskou školou koncem června.

Pro rodiče připravila škola Den pro maminky – kosmetika, líčení, nákup kosmetiky, besedu s psychologem na téma „Školní zralost“, den otevřených dveří na téma „Mami, tati, pojď si hrát“, besídku ke Dni matek a „Vánoční pozvánku na čaj“.

V prosinci vystoupily děti v Domě penzionu a uspořádaly zde i vánoční výstavu.

3. července oslavila škola 50 let svého trvání. Půlstoletí své existence si připomněla výstavou v prostorách školy a setkáním nynějších zaměstnanců školy s bývalými zaměstnanci, dětmi a rodiči. Zvláště tato akce se velice líbila.

K 30. 6. odešlo z mateřské školy do základní školy 23 dětí.

III. MATEŘSKÁ ŠKOLA, PALACKÉHO 224

Ředitelka Marta Schirová

Škola měla 2 třídy s celkem 55 zapsanými dětmi. Učí na ní 4 učitelky.

Hospodaření školy se řídilo schváleným rozpočtem. V tomto školním roce koupila škola nové nerezové dřezy a nádobí do školní kuchyně, kopírovací stroj, koberec, police na oděvy pro děti, kuchyňskou dětskou linku do 2. třídy a další nové vybavení. Ředitelce školy se podařilo získat sponzorský dar ve výši 5000 Kč na zakoupení další dětské kuchyňské linky do první třídy.

Pokud se týká budovy školy a přilehlé zahrady byl v tomto roce obnoven nátěr plechové střechy školy, uskutečnily se i některé další opravy (výměna ventilů na radiátorech topení, rekonstrukce světel v 1. třídě a další). Drobné opravy se uskutečnily i na školní zahradě.

Děti shlédly během roku 10 divadelních představení, z toho dvě v Plzni, jedno na zámku v Horšovském Týně a jedno na zámku Nebílovy, třikrát navštívily dětský koncert, byly v kině, shlédly vystoupení kouzelníka, chodily na výlety po domažlickém okolí. Škola pokračuje ve spolupráci s Domem-penzionem. Její žáci zde uspořádali výstavku svých prací a kulturní vystoupení. Pro rodiče připravily učitelky školy odpoledně her dětí s rodiči a maminkám uchystaly děti hezkou besídku.

Všechny pedagogické pracovnice školy se pravidelně zúčastňují odborných seminářů a přednášek k doplnění a rozšíření kvalifikace.

IV. MATEŘSKÁ ŠKOLA, ZAHRADNÍ 471

Ředitelka Anna Bauerová

(Škola poslala jako podklad pro kronikářský zápis velice hezký zpracovaný výpis ze své školní kroniky, ze kterého cituji s menšími stylistickými úpravami – pozn. kronikářky)

Leden 2001: 22. ledna nastoupila nová učitelka, slečna Eva Utišilová. Bohužel, její smlouva má platnost pouze do 30. 6. 2001.

Březen: 16. 3. a 30. 3. proběhl zápis do mateřských škol. Bohužel přišel minimální počet dětí.

Kultura: využíváme nabídky kina Čakan a navštěvujeme některá představení určená předškolním dětem. Během roku navštívily naši mateřskou školu divadélko Kuba s pohádkou Princ Bajaja, divadélko Dobrý den s pohádkou Malé slůně a největší úspěch měl u dětí kouzelník pan Kamil Burda. Ve spolupráci s Domem dětí a mládeže jsme shlédli tematické programy pro děti Pohádkové vajíčko a Vyšla hvězda jasná. Velikým zážitkem nejen pro děti, ale i pro všechny zaměstnance školy byl výlet k Nepomuku do „Dětského zábavního parku U Pyramid“. Výlet jsme realizovali opět ve spolupráci s domem dětí. Od března do června dvě třídy starších dětí pravidelně jednou týdně navštěvují bazén.

Naši malí Soptíci se zúčastnili celé řady akcí. Na oslavách 700 let Švihova se po prvé představili v nových uniformách, které dostali od hasičských sborů okresu Klatovy.

Červenec–srpen: Čerpání dovolených bylo dosti komplikované, protože učitelky mají letos po prvé 40 dní dovolené. Bylo třeba, aby si vybraly 30 dní během července a srpna a zároveň zajistit provoz mateřské školy v červenci. K dobrému průběhu prázdninového režimu přispěla hlavně nově opravená školní zahrada, kterou děti na podzim příliš neužily. A nesmíme zapomenout na dva nafukovací bazény, které přinesly dětem mnoho radosti.

Září: Tradičně nejvíce dětí se přihlásilo o prázdninách. Přes to, že do prvních tříd základních škol odešlo 29 dětí, máme ke 3. 9. 76 dětí, to je pouze o jedno dítě méně než vloni. Začátek nového školního roku je opět poznamenán chybějící učitelkou. Nová paní učitelka, paní Pavlína Berková, nastoupí spolu se svojí malou dcerkou 1. října. Počet zapsaných dětí se tak zvyšuje na 77. Ve škole pracuje včetně ředitelky školy 8 učitelek, 1 kuchařka, 1 pomocná kuchařka a školnice.

Protože se opět potvrdil zájem rodičů o výuku němčiny pro starší děti, budeme nadále spolupracovat s Domem dětí a mládeže, kam děti na němčinu chodí.

V září a v říjnu chodily děti podle počasí jednou týdně do plaveckého bazénu na předplaveckou výchovu.

Pátého prosince k nám přišel Mikuláš s balíčky se sladkostmi. Za Mikuláše a čerty se převlékli studenti Obchodní akademie a zdravotnické školy. 13. 12. jsme měli vánoční nadílku se stromečkem a s dárky a 18. 12. vánoční besídku – na školní zahradě děti při zpěvu koled ozdobily stromeček pro ptáky a společně s rodiči jsme si zapálili prskavky.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA MSGRE BOHUMILA STAŠKA 232

Ředitel Václav Bufka

Osmnáct tříd prvního až pátého ročníku navštěvovalo celkem 419 žáků. Průměrný počet dětí v jedné třídě je 23.

Šestou až devátou třídu (16 tříd) navštěvovalo 406 žáků, průměrně bylo v jedné třídě 25 dětí.

Školní družina měla 5 oddělení, ve kterých bylo zapsáno 120 žáků. Školní klub měl celkem 5 oddělení: košíková chlapců, košíková dívek, paličkování, odbíjená, florbal. Navštěvovalo ho 68 dětí.

Ve školní jídelně se stravovalo 795 strávníků, z toho 706 žáků, 71 zaměstnanců školy a 18 cizích strávníků.

Ve škole v tomto roce pracovalo 21 učitelů 1. stupně, z toho dva bez odborné způsobilosti, 26 učitelů 2. stupně, rovněž dva bez odborné způsobilosti, 5 vychovatelek školní družiny, 12 správních zaměstnanců, 9 zaměstnanců školní jídelny. Průměrný věk všech pedagogických pracovníků byl 44,9 roku.

Žáci školy získali několik pěkných úspěchů v okresních kolech olympiád. V okresním kole biologické olympiády 6. a 7. tříd zvítězil Jan Rostaš, v okresním kole olympiády v německém jazyce v kategorii I.A. zvítězila Tereza

Macháčková a v kategorii II.A získala pro školu 2. místo Petra Liptáková. V okresním kole matematické olympiády v kategorii Z 7 obsadila 3. místo Than Son Hai, v okresním kole olympiády z anglického jazyka zvítězila v kategorii I. A Nguyen Bach Luu Ly. Sportovci školy obsadili několik prvních a druhých míst v okresních přeborech základních škol.

Škola spolupracuje s Asociací školních sportovních klubů, s TJ Jiskra Domažlice, s městským kulturním střediskem, s domem dětí, s městským úřadem a s jinými institucemi. Ve školním roce 200/2001 zaznamenala škola některé problémy při plnění svého základního poslání, to je poskytovat dětem v optimální míře základy vzdělání. Postupně se lepší situace v personálním zajištění odborné výuky na I. stupni. Problémy zůstávají v odborné výuce cizích jazyků. V tomto školním roce začala škola obnovovat nábytek ve třídách. Prostředky poskytované zřizovatelem ovšem na kompletní výměnu nestačí, a proto je estetická úroveň jednotlivých učeben velmi rozdílná. Dalším vážným problémem je naprostý nedostatek prostředků na nákup nových učebnic a pomůcek. Požádali jsme opět místní podniky o výpomoc, která je sice velmi vítaná, ovšem víceméně symbolická a nepříznivý stav v žádném případě neřeší.

(Podle údajů z Výroční zprávy o činnosti školy)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOMENSKÉHO 17

podklady pro kronikářský zápis letos neposlala.

ZVLÁŠTNÍ ŠKOLA

Ředitel M. Tomaier

Devět tříd školy navštěvoval celkem 75 žáků, z toho 33 dívek. Počet učitelů 11, z toho 10 žen. Ze školy v tomto roce vycházelo 8 žáků, z toho 5 dívek. 4 žáci přešli na odborné učiliště a praktickou školu do Horšovského Týna, 2 nastoupili do odborného učiliště a praktické školy v Křimicích a 2 do učiliště v Plané u

Mariánských Lázní. Při škole pracuje školní pěvecký sbor, který se zúčastnil krajské soutěže pěveckých sborů žáků zvláštních škol v Horním Slavkově, kde obsadil 3. místo.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Ředitelka Jiřina Holoubková

Základní uměleckou školu navštěvovalo v roce 2001 celkem 587 žáků, zapsaných ve čtyřech oborech. Obor hudební měl 356 žáků, obor výtvarný 151 žáků, obor taneční 37 žáků a posléze obor literárně-dramatický 43 žáků. Do prvních tříd bylo přijato 84 dětí, 1. stupeň absolvovalo 42 a 2. stupeň 11 žáků. 402 dětí mělo vyznamenání, 6 absolventů školy bylo přijato ke studiu na střední umělecké škole. Na škole vyučovalo celkem 27 učitelů.

Žáci školy dosáhli pěkných úspěchů v několika soutěžích s mezinárodní účastí. Na 2. ročníku amatérské soutěže v klasickém tanci, který se konal 25. května, obsadili Michaela Svobodová, Eva Šálová a Václav Hadrava 4. místo. Na mistrovství republiky získali Václava Hrušková a Václav Hadrava rovněž 4. místo s postupem na mistrovství světa.

Výtvarný obor obeslal Mezinárodní výtvarnou soutěž v Toruni v Polsku. Tamní porota vybrala 10 prací domažlických dětí na výstavu, Tomáš Richter, 8 let a Markéta Votavová, 14 let, dostali cenu soutěže a plaketu.

I během tohoto roku uskutečnili žáci školy se svými učiteli, jako každým rokem, celou řadu vystoupení pro domažlickou veřejnost, ať už na samostatných koncertech nebo při různých jiných příležitostech. Celoročně vystupují žáci školy v domažlických penziónech pro seniory, na vítání občánků, na vernisážích v Galerii bratří Špillarů. Už tradiční jsou vystoupení dechovky Lidušky a folklórního souboru na Chodských slavnostech a zejména oba hlavní koncerty školy, jarní a vánoční, pořádané ve velkém sále městského kulturního střediska. Literárně-dramatické oddělení pořádá nově zajímavé Večery při svíčkách.

GYMNÁZIUM JINDŘICHA ŠIMONA BAARA

Ředitel Mgr. Jaroslav Tobiáš

Ve školním roce 2000/2001 navštěvovalo ústav 452 studentů.

počet interních učitelů	34
počet externích učitelů	3
počet žáků 1. třídy osmiletého studia	30
počet žáků 1. třídy šestiletého studia	24
počet žáků 1. třídy čtyřletého studia	31
počet maturantů	88
průměrný prospěch	2,09
průměrný prospěch u maturit	2,29
s vyznamenáním prospělo	18,32 % studentů
neprospělo	0,86 % studentů

U maturitních zkoušek prospělo s vyznamenáním 25 % studentů, tedy plná čtvrtina, neprospělo 1,09 % maturantů.

Na vysoké školy podalo přihlášku 97,7 % absolventů, z nich bylo přijato ke studiu 81,4 %.

Na gymnáziu se jako nepovinné předměty vyučují sportovní hry, zdravotní tělesná výchova pro oslabené žáky a náboženství. Pracuje zde osm zájmových kroužků: biologicko-chovatelský, fotografický, keramický, šachový, florbalu, volejbalový, basketbalový a atletický.

(Podle podkladů Mgr. Václava Reitspiese, zástupce ředitele gymnázia)

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA, OBCHODNÍ AKADEMIE A STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA

Ředitel ing. Jan Sladký

Školu navštěvovalo celkem 408 žáků. Vyučuje zde 36 pedagogů. Škola má vlastní Domov mládeže, kde pracuje 5 vychovatelů. Ve školním roce 2000/2001 maturovalo 62 studentů. Z nich

28,10 % bylo přijato ke studiu na vysokých školách

33,90 % přešlo na jednoleté jazykové školy do Klatov nebo do Plzně

23,73 % odešlo do zaměstnání

5,08 % odjelo jako au pair do ciziny
8,47 % zůstalo registrováno u pracovního úřadu jako nezaměstnaní
Průměrný prospěch činil v roce 2000/2001 2,33.

Studenti si mohou vybírat z takzvaně povinně volitelných předmětů: konverzace v německém, anglickém nebo ruském jazyce, cestovní ruch, ekonomická cvičení, bankovníctví. Zvláštní způsob výuky se uplatňuje v předmětu ekonomická cvičení, jehož základem je práce s různými druhy ekonomického či účetního softwaru na počítači. V předmětu ekonomika se už tradičně konají třídní kola studentské odborné činnosti, kde studenti obhajují odborné práce, většinou s ekonomickou tematikou. Nejlepší práce postupují do školního a okresního kola. Velmi zajímavý způsob výuky má také předmět cestovní ruch. Studenti zde získávají znalosti o struktuře cestovního ruchu v České republice a o službách, poskytovaných v cestovním ruchu. Na oboru ekonomika zemědělství je zvláštním předmětem praxe, jejímž cílem je příprava absolventa na co nejlepší vstup do vlastního pracovního procesu. Praxe trvá 4 měsíce a je rozložena do celého čtyřletého studia. Na oboru všeobecná sestra probíhá praktický výcvik budoucích sestřiček přímo u lůžek pacientů v domazlické nemocnici, jeho součástí je i praxe v ordinacích soukromých lékařů.

Studenti školy se pravidelně zúčastňují středoškolské odborné činnosti a strojopisných soutěží.

V tomto školním roce se škole podařilo dobudovat novou multimediální počítačovou učebnu s 15 počítači s připojením na síť INTERNET. Další 4 nové počítače dostala kancelář školy. Celá škola, včetně kabinetů vyučujících, je v současné době připojena na internetovou síť.

Některé pokoje Domova mládeže obchodní akademie byly vybaveny novým nábytkem. Studentům vyšší odborné školy byla dána k dispozici nová studovna, vybavená několika počítači.

(Podle podkladů Mgr. Věry Prantlové, zástupkyně ředitele školy)

STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ DOMAŽLICE, Prokopa Velikého 640

Ředitel Mgr. Jan Žána

Hlavním předmětem činnosti středního odborného učiliště (dále též SOU) je příprava na povolání. Úspěšným vykonáním závěrečných zkoušek získávají absolventi učebních oborů střední odborné vzdělání a úspěšným složením maturitních zkoušek získávají absolventi studijních oborů a nástavbového studia pro absolventy tříletých učebních oborů úplné střední odborné vzdělání.

Ve školním roce 2000/2001 zabezpečovalo SOU Domažlice přípravu pro 479 vlastních žáků v oborech:

čtyřletý studijní obor: mechanik seřizovač

tříleté učební obory: nástrojář, obráběč kovů pro soustružení, obráběč kovů pro obsluhu číslicově řízených strojů, strojní mechanik pro stroje a zařízení, krejčí, krejčová pro dámské oděvy, švadlena pro oděvní konfekci a prádlo, truhlář pro výrobu nábytku, instalatér, kuchař-kuchařka-číšník-servírka pro pohostinství, kuchař-kuchařka, prodavač(ka) potravinářského zboží, prodavač(ka) smíšeného zboží, kadeřník, kadeřnice, kosmetička. Na základě uzavřené smlouvy zajišťovalo SOU teoretickou výuku pro 30 žáků SOU truhlářského o. p. s., Domažlice, Cihlářská ulice, v učebním oboru truhlář pro dřevěné konstrukce.

Celkem tedy navštěvovalo učiliště v tomto roce 509 žáků. Z tohoto počtu 494 žákům, tedy 97,1 %, hradil výuku stát a výuku 15 žáků, tedy 2,9 %, platili sponzoři.

Ve škole vyučovalo v roce 2000/2001 47 pedagogických pracovníků. Mistrů odborné výchovy pracovalo v SOU 15, učiliště dále zaměstnávalo ještě 16 ostatních zaměstnanců.

Škola vykazuje bohaté mimoškolní aktivity většinou v oblastech nějak souvisejících s budoucími profesemi žáků.

(Podle výroční zprávy o činnosti školy)

VII. TĚLOVÝCHOVA A SPORT

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ

Klub českých turistů odbor Domažlice má dvě místní organizace s celkem 228 členy. Mimo tohoto odboru působí v oblasti Chodska ještě Klub českých turistů odbor Chodsko. Práci domažlického klubu řídí jedenáctičlenný výbor. Jeho předsedou je Mgr. Petr Matějka, místopředsedou Karel Bílek, hospodářkou Věra Kuželková, jednatelkou Marie Senohrábková. Členy výboru jsou Marcela Královcová, Ing. Svatopluk Krejsa, Jaroslav Lukášek, Jiří Mathauser, Mgr. Emilie Nosková, Jitka Wolfíková, Mgr. Jaroslava Wollerová. Odbor je co do počtu členů nejpočetnějším odborem v celém Plzeňském kraji.

Rok 2001 byl významný tím, že i u turistiky došlo ke změně územního členění. Domažlický odbor přešel z oblasti Šumava k nově vzniklé oblasti Plzeňského kraje. Členka domažlického odboru paní Marie Senohrábková se stala členkou jedenáctičlenného krajského výboru.

Těžištěm práce odboru v roce 2001 bylo pořádání různých turistických akcí se zajímavou náplní tak, aby byly uspokojeny všechny věkové skupiny s rozdílnou výkonností. Pro nejmenší pořádal odbor oblíbené tradiční akce: 23. ročník májové vycházky rodičů s dětmi 1. května (účast 113 dětí a 82 dospělých) a 13. ročník Toulek zlatem podzimu 29. září (72 dětí, 50 rodičů). Při obou akcích ochotně pomáhali domažličtí skauti.

Pro střední a starší věkové kategorie uspořádal odbor 51 různých polodenních a celodenních vycházek a výletů, při kterých se ušlo celkem 474 kilometrů.

Zúčastnilo se jich 1038 zájemců, i z řad neorganizovaných turistů. Připravil také 8 zájezdů po Šumavě, Českém lese a do Německa.

Během zimních večerů pokračoval odbor v tradičních turistických besedách s cestovatelskou či národopisnou tematikou. Největší úspěch měly přednáška pana Josefa Doubka o jeho cestě po Kanadě a Aljašce (62 posluchačů) a přednáška ing. Šmejkal o cestování po Peru (46 posluchačů).

Rok 2001 byl bohatý na turistická setkání a dálkové pochody. První den nového roku přivítali turisté tradičním půlnočním pochodem na Vavřinec, kterého se přes náledí zúčastnilo 90 pochodníků. Tentýž den se uskutečnil 2. novoroční výstup na Čerchov. Na vrcholu byla nádherná viditelnost a tak 46 účastníků mohlo vidět i Alpy.

31. 8.-2. 9. pořádali domažličtí turisté 22. ročník dálkového etapového pochodu Krajem strážců hranic, kterého se zúčastnilo 85 zájemců. Sobotní trasy tohoto pochodu byly součástí 2. mezinárodního setkání turistů na Čerchově, které ústředí Klubu českých turistů vyhlásilo za významnou celostátní turistickou akci. Přes krajně nepříznivé počasí se setkání, konaného u příležitosti 100. výročí otevření Hanovy cesty, zúčastnilo kolem 600 turistů. Hosty setkání byli přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer, starosta Domažlic Jan Látko, poslanec dr. Stanislav Volák, senátor ing. Petr Smutný, starosta Waldmünchenu pan Aumüller a další hosté. V předvečer setkání umístili turisté na Kurzovu věž pamětní desku na počest Václava Rybaříka a jeho vnuka Josefa Kohouta.

15. září domažličtí turisté spolupořádali 9. ročník Vzpomínkové pěší pouti z Klenčí pod Čerchovem do Furthu im Wald, kterou organizuje pan Oskar Kögler z Furthu a které se letos zúčastnilo 70 českých a 50 bavorských turistů. Dvěma nejznámějšími akcemi domažlických turistů jsou odemykání a zamykání České studánky, letos 15. dubna a 4. listopadu. Obou akcí se zúčastnilo vždy

kolem 300 turistů. Slavnostního odemykání se ujal domažlický starosta pan Jan Látko.

Opravy Kurzovy věže, majetku domažlických turistů, pokračovaly i v tomto roce. Stavební firma Vlček a syn obnovila až do výše 1. patra věže omítku. Celkové náklady na obnovu Kurzovy věže dosáhly 1 063 103 Kč. Sbírkou na opravu věže má již na svém kontě 510 502,60 Kč.

V červnu vydali domažličtí turisté publikaci „Jak šel čas na Čerchově“, která dokumentuje historii Čerchova.

Důležitou činností KČT je také značení turistických cest. V roce 2001 obnovili značkaři 131,2 kilometry cest.

(Ze zprávy o činnosti odboru KČT, poskytnuté jeho předsedou Mgr. Matějkou)

JEDNOTA ORLA

Předsedkyně Marie Maňasová

Činnost jednoty Orla v Domažlicích se soustřeďuje na tři oblasti: církevní, kulturní a sportovní.

Členové Orla se pravidelně účastní církevních slavností, část z nich v krojích a s praporem místní jednoty. Jsou to například Boží tělo, pouť u Dobré vody, Vavřínecká pouť, mimo Domažlice pak pouť ke Svaté Dobrotivé a největší akce Orla, orelská Pout' na svatém Hostýně. Orlové jsou i pravidelnými účastníky vzpomínkových slavností při státních svátcích 5. května a 28. října.

Letos členky Orla pomáhaly lidové straně připravit besídku ke svátku matek. 19. a 20. května vystupovali zástupci domažlické jednoty na orelském folklórním festivalu v Miloticích.

Orel je však organizací především sportovní. Domažlická jednota se zaměřuje na turistiku. Během roku uspořádala celou řadu kratších i delších vycházek po okolí Domažlic a do sousedního Německa. Největší turistickou akcí jednoty je

„Pochod za Kozinou“, pořádaný vždy druhou sobotu v říjnu. Tento pochod byl v loňském roce zařazen do ústředních akcí Orla, to znamená, že se jej zúčastňují členové jednot z celých Čech.

DOMAŽLIČTÍ MOTORISTÉ

Historie ...

Spolková činnost a sdružování lidí stejného zájmu nevynechaly v Domažlicích ani motoristy. Jejich organizace se jmenuje automotoklub a počátky její činnosti můžeme zaznamenat už v době před druhou světovou válkou. Z tehdejších členů Podčerchovského automotoklubu již dnes nikdo nežije.

Po válce došlo k většímu rozvoji činnosti automotoklubu až v šedesátých letech v rámci celostátní organizace Svazarm (Svaz pro spolupráci s armádou). Ten sdružoval většinu technických sportů, od modelářů až po amatérské letectví, parašutismus, autoškoly a motorismus. Podílel se i na tehdejší branné výchově, zejména na přípravě branců na základní vojenskou službu a na rozvoji branných sportů, včetně střelctví. Pokud se týká samotného motorismu, pomineme-li vrcholový sport na státní reprezentační úrovni, tvořili členskou základnu automotoklubů majitelé automobilů a motocyklů. Ti si vzájemně pomáhali při opravách a vylepšování svých strojů, pořádali odborné přednášky, cílové jízdy, amatérské sportovní podniky. Sdružovali se podle značek vozidel.

Také v Domažlicích se základna pro nový automotoklub začala tvořit počátkem šedesátých let. V té době se skupina motoristů, kteří si chtěli postavit garáže, dohodla, že společně s garážemi postaví i objekt pro klubovnu a svépomocnou činnost automotoklubu. V Havlíčkově ulici, na pozemku bývalé zahrady, postavili dvacítku soukromých garáží a k tomu v „akci Z“ objekt se dvěma klubovnami, svépomocnou dílnou a mycí rampou s příslušenstvím.

(Poznámka kronikářky: „Akce zvelebení“, zkráceně „akce Z“ bylo od šedesátých do konce osmdesátých let minulého století označení pro program výstavby objektů nebo zařízení sloužících veřejnosti svépomocí.)

Krátce po dokončení stavby tento ještě nezkolaudovaný objekt zabralo městské velitelství sovětských vojsk, která v srpnu 1968 obsadila Československo. Asi po půl roce sovětská vojska objekt opustila a členové automotoklubu si jej převzali zpět.

Na oživení činnosti automotoklubu v Domažlicích a na organizaci stavby jeho sídla se podíleli ing. Jan Kreipl, Jaromír Bezvoda, Zdeněk Kelíšek starší a předseda tehdejšího AMK Antonín Sladký.

Postupně se začala činnost klubu rozvíjet, rostla i členská základna, která v létech 1975-1980 dosáhla tří stovek členů. Byla to doba vrcholné aktivity klubu, kterou umožňovala mimo jiné i cena benzínu. V této době pod základní organizací Svazarmu AMK Domažlice vyvíjely činnost tyto dílčí kluby:

Veteran car club sdružoval majitele a renovátory starých automobilů a motocyklů do roku výroby 1950. Začal pořádat setkání majitelů těchto vozidel, Závod do vrchu Vavříneček, které se zakrátko, díky účasti veteránistů z tehdejší NDR (Německá demokratická republika), stalo mezinárodní akcí. Zúčastňovalo se jej kolem 130 motocyklů a 70 automobilů, mezi nimiž bylo možné spatřit i unikátní exempláře. Závod do vrchu se časem změnil na Jízdu spolehlivosti obcemi kolem Domažlic v délce do 60 kilometrů. V tomto roce proběhl už 27. ročník závodu.

Vedoucími osobnostmi Veteran car klubu byli Antonín Hofmeister, Václav Buchbauer, a dodnes aktivně pracující pánové Zdeněk Kelíšek ml., Jiří a Jan Bayovi, Vilém Šimáček, Jaroslav Špaček.

Klub minikár umožňoval závodění dětí od pěti let věku na bezmotorových vozítkách, která díky šikovným rukám tatínků v krátké době dosáhla technické

dokonalosti. Strmá cesta z Hrádku nad Újezdem od pomníku J. S. Koziny dolů se stala špičkovou tratí v kraji. Trať byla vybavena telefonním propojením, elektronickým měřením času, kioskem pro ředitelství závodu. Pořádaly se zde závody různých kategorií až po mistrovství republiky. Mladí závodníci si přiváželi trofeje i z dalších míst republiky, kam se dopravovali dvěma klubovými mikrobusey Š 1203.

Zakladateli a vedoucími osobnostmi klubu byli: Jan Hronek, Ladislav Hofmeister, František Koržinek, Jaroslav Mrkos.

Klub soutěžního motocyklového sportu si našel svoji základnu v neobydleném domě na náměstí pod Chodským hradem. Zde si jeho členové vybudovali dílnu na opravu a údržbu motocyklů, klubovnu a sklad náhradních dílů. Používali motocykly zapůjčené Svazarmem, na závody se dopravovali dvěma vlastními nákladními vozy Avia. Několik let po sobě se i v Domažlicích konaly motocyklové soutěže až po mistrovství republiky. Trať vedla zajímavými terénními partiemi od Haltravy po Koráb. Později, když se začalo více dbát na ochranu přírody, byly závody vytlačovány z lesních partií. Klub proto tuto činnost ukončil. Začal se věnovat mladým lidem v novém sportu, zvaném bicross – terénní závod na jízdních kolech. V prostoru Jerklovky za Domažlicemi byla vybudována závodní trať a několik let se zde úspěšně závodilo.

Vedoucími osobnostmi tohoto klubu byli Ladislav Schira, Zdeněk Kelíšek ml., Antonín Sladký ml. a Svatopluk Schira.

Auta jako dopravní prostředek používají i tělesně postižení a invalidní občané. Založili si proto svůj klub – **AMK invalidů**. Měl celookresní působnost a ve spolupráci se Svazem invalidů uspořádal řadu pěkných akcí i celorepublikového charakteru. Šlo o orientační automobilové soutěže až po mistrovství republiky. Vedoucími osobnostmi AMK invalidů byli Vlastimil Růžek z Poběžovic, Jan

Skořepa a Jiří Sokol z Domažlic, Jan Váchal z Klenčí a Anna Váchalová ze Svazu invalidů.

Členové AMK se sdružovali ještě podle značek používaných automobilů. Řadu let pracoval **Značkový klub Škoda**, který vedl MUDr. Antonín Huml. Kratší dobu existoval **Coupé klub**. Tyto kluby se zaměřovaly na vzájemnou odbornou pomoc při údržbě vozidel, měly součástkovou základnu náhradních dílů, využívaných při delších cestách o dovolených. Pořádaly společné výlety.

Členové, kteří nebyli v žádném specializovaném klubu, se zúčastňovali všech akcí, při kterých pomáhali jako pořadatelé. V době, kdy benzin stál čtyři koruny za litr, byly velmi populární BOAS – branné orientační automobilové soutěže. Jejich účastníci, až přes stovku v jednom závodě, museli projet trať vyznačenou v itineráři. V něm měli šipkami vyznačeno, kterým směrem mají projet křižovatku, dále byl slovní popis tratě. Těžší bylo stanovit cíl cesty podle azimutu. Branné prvky byly zastoupeny střelbou ze vzduchovky, hodem granátem, odhadem vzdálenosti a podobně. Nechyběly ani testy ze znalosti pravidel silničního provozu nebo prověrka zručnosti. Těchto orientačních závodů se uskutečnilo několik desítek. Zanikly postupně pro nezájem řidičů v důsledku zvyšujících se cen benzinu.

Významným příspěvkem k motoristickým službám bylo provozování mycí rampy pro svépomocnou údržbu vozidel. V době neexistujících mycích linek to byla jediná možnost k ekologicky zajištěnému mytí vozidel. Zařízení využívaly i průmyslové podniky k přípravě na technické prohlídky. Po zpřísnění podmínek pro provoz a po vybudování mycích linek při čerpacích stanicích byla činnost tohoto zařízení v roce 1990 ukončena.

Správci mycí linky byli: Josef Výchart, p. Kitzberger, František Herfurt, Jan Kaiser.

... a současnost

Nejnovější vývoj po roce 1989 a po zániku Svazarmu dal organizovaným motoristům možnost vybrat si další působení pod jednou za dvou celostátních organizací. Členská schůze domažlických motoristů zvolila vstup do Autoklubu České republiky, navazujícího na tradice předválečné motoristické organizace. V činnosti zůstal Veteran car club a v roce 1998 vznikl nový motorsportklub. Ten si dal za úkol vybudovat v Domažlicích trať pro terénní závody automobilů – autorallycross. V roce 2000 už uspořádal vlastní pohárovou soutěž v tomto sportu. Areál na nevyužívaném pozemku v průmyslové části města se postupně vybavuje a vylepšuje. V příštím roce (2002) se zde má uskutečnit 13 závodů, z toho čtyři na úrovni mistrovství republiky. Mladí lidé v tomto klubu dávají naději, že organizovaný motorismus bude mít své pokračovatele.

(Zapsal Albert Kunderát, předseda AMK Domažlice od roku 1972 - stylisticky upraveno)

KALENDÁRIUM

LEDEN

NOVOROČNÍ OHŇOSTROJ

Už v prvních minutách po půlnoci se začaly na domažlické náměstí ze všech stran hrnout proudy rozveselených, někdy až snad příliš rozjařených lidí. Nejpočetnější byli rodiče s dětmi a mládež. Na náměstí je přitáhl ohňostroj, kterým město vítalo příchod nového tisíciletí. Podívaná vypukla přesně v 0.45 hodin a bylo na co se dívat. Celé náměstí, mimo věž, zhaslo a stovky světlic nad ním vytvářely neuvěřitelné obrazce - vodotrysky, kaskády, hvězdy, komety. V jejich světle vypadaly historické domy jako kulisy z pohádky. Podívaná přenášela, lidé nadšení. Jen těch amatérských ohnětvůrců před a po ohňostroji mohlo být méně. Nejen že se na náměstí už delší čas před ohňostrojem nedalo díky kouři z dýmovnic a dalších létajících, bouchajících a jinak rámusících všelijakostí pořádně dýchat, ale v horní půli „rynku“ tak tak že nedošlo k úrazu, když se světlice, odpálená kterýmsi veselým občanem, místo do výšky rozletěla vodorovně přímo do hloučku přihlížejících. Zapraskalo to, zapraskalo, ale naštěstí se nestalo nic vážného. Nu, odhlédneme-li od podobných

věcí, které jsou asi nutným doprovodem silvestrovské zábavy, byl to opravdu hezký vstup do prvního nového roku v novém tisíciletí a městské radě za něj patří poděkování.

ZVÝŠENÍ POPLATKŮ ZA POPELNÉ, ÚPRAVA VODNÉHO

Městská rada zvyšuje s platností od 1. ledna popelné pro obyvatele na 1050 Kč ročně, popelné pro podniky na 1400 Kč ročně.

Ceny vodného a stočného pro rok 2001 stanovila městská rada takto:

vodné:	- domácnosti	22,84 Kč m ³
	- ostatní	22,84 Kč m ³
stočné:	- domácnosti	10,17 Kč m ³
	- ostatní	17,60 Kč m ³

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Ve čtvrtek 4. ledna v 15 hodin odpoledne zahájili před vánočním stromem na náměstí starosta města Jan Látka, plzeňský biskup Mons. František Radkovský a arciděkan P. Emil Soukup Tříkrálovou sbírku 2001, kterou pořádaly jednotlivé římskokatolické farnosti. Ve farnosti Domažlice byla sbírka určena pro podporu charitního domu v Havlovicích a na materiální pomoc pro lidi v nouzi na území města Domažlic. Na slavnostním zahájení sbírky zazpívaly děti ze základní umělecké školy.

VÁ - NOČ - NÍ JISKŘENÍ

Městská knihovna Boženy Němcové zahájila přednáškový rok 2001 vystoupením dětí dramatického oboru domažlické základní umělecké školy. Jako vzpomínku na vánoční čas předvedl dětský divadelní soubor HYJTA ve čtvrtek 11. ledna domažlické čtenářské veřejnosti komponovaný pořad s trochou vánoční poezie, prózy z pera Daniely Kolářové, Františka Nepila a Karla Čapka a hudby, nazvaný VÁ - NOČ - NÍ JISKŘENÍ

VÝSTAVA V GALERII

První letošní výstavou v Galerii bratří Špillarů byla výstava děl pražské výtvarnice Aleny Petříčkové „Věčný prostor energie“. Vernisáž byla 11. ledna v 17 hodin. Úvodní slovo přednesl Jiří Urban, v hudebním programu zazpíval několik písní Kamil Jindřich, bas, za klavírního doprovodu Aleny Svobodové.

O ČESKÉ HUMANITÁRNÍ ORGANIZACI NA BALKÁNĚ

O humanitární organizaci ADRA přednášel ve čtvrtek 18. ledna od 17.30 hodin v městské knihovně pan Vítězslav Vurst, účastník humanitárních konvojů na Balkán. Zajímavou přednášku doplnil promítáním videozáznamů.

ZVOLENÍ PŘÍSEDÍCÍ OKRESNÍHO SOUDU

Zastupitelstvo města zvolilo na svém 26. zasedání, konaném 24. ledna, přisedící Okresního soudu v Domažlicích. Všichni navržení kandidáti dostali nadpoloviční většinu hlasů. Přisedícími jsou:

Ivan Böhm, Kovařovicova 256
Otomar Hana, Školní 169
Josef Hlavatý, Vodní 115
Ing. Josef Janovec, Palackého 218
Anna Krocová, Maškova 370
Jana Palkovičová, Masarykova 243
Jiřina Šatrová, Dvořákova 462

UBYTOVÁNÍ V DOMAŽLICÍCH

Ubytovacích míst pro návštěvníky města je v Domažlicích stále citelný nedostatek. Ve městě jsou dva zavedené, ovšem starší hotely - Hotel Kalous a Hotel Koruna. Třetí, nově postavený hotel Družba na sídlišti Kozinovo pole, který při svém otevření patřil k nejmodernějším ubytovacím zařízením, už několik let mění svého majitele, případně nájemce, restaurační část zeje prázdnou a sám hotel je před krachem. Na této skutečnosti, zdá se, nedokáže nic změnit ani nové vedení hotelu, v čele s paní Janou Tauerovou, bývalou vedoucí městského kulturního zařízení v Horšovském Týně, které nastoupilo v minulém roce.

Ubytování dále nabízí sedm malých penzionů, vesměs do 5-10 pokojů a dvě turistické ubytovny: Střelnice a Plavecký bazén. Na město, které

leží na přímé trase Mnichov, Řezno, Praha, a které ročně navštíví stovky tuzemských i zahraničních turistů, je to opravdu málo. Jeden z větších penzionů, penzion Family ve Školní ulici, měl delší čas mezi svými zákazníky tu nejlepší pověst. Rádi ho využívali zejména Pražáci, kteří do Domažlic přijížděli na služební cesty, a turisté. Obsluha prý výborná, prostředí příjemné, pokoje pěkně zařízené. V poslední době ale pověst penzionu poněkud upadá, zejména dříve jednoznačná chvála na obsluhu je slabší. Že by jen „nové koště“ dobře metlo a starší už to neumí?

Je až s podivem, proč stejný zájem jako o to, stavět ve městě a v jeho okolí supermarkety a benzinové pumpy, není o možnost postavit zde slušný hotel. V rukou šikovného podnikatele by to musel být zlatý důl. I proto, že ani nikde v bezprostředním okolí není ubytovacích kapacit se slušnými službami za slušnou cenu zrovna nadbytek.

PLAVECKÝ BAZÉN

vyměnil s nástupem roku vodu jak ve velkém, tak v malém bazénu. Voda se musí měnit každý půlrok a její teplota se musí pohybovat mezi 24-26 °C. Bazén se v současné době potýká s řadou problémů, pramenících z toho, že by po dvaceti létech své existence už naléhavě potřeboval generální opravu. Na tu ovšem nejsou peníze. Například zcela nefunkční je už několik let podlahové vytápění ochozů, šaten a sprch bazénu. Skleněná západní stěna bazénu na

mnoha místech propouští teplo. Pomalu odcházejí i další zařízení nezbytná pro provoz a musí se postupně, jak to finanční prostředky dovolí, nahrazovat novými. Přes to všechno je domažlický plavecký bazén stále vyhledávaným místem aktivního odpočinku dospělých i dětí.

ZVLÁDNI SVŮJ STRES

Stres je poslední dobou velmi oblíbeným slovem a téměř univerzální příčinou všech možných obtíží – zdravotních, pracovních, rodinných. Dneska už se třeba o chronickém bručounovi neřekne, že je to ubručený protiva, i když vrčí a nadává všem a všemu napořád. Je chudáček stresovaný. Šéf, který huláká na svoje podřízené a všelijak je sekýruje, není hulvát a tyran, ale stresovaný manažer. Stres je příčinou šikany na školách, opilství, neurvalosti za volantem. Dokonce i rozvášnění fotbaloví fandové si na stadiónech řvaním a mlácením do kdečeho, včetně fandů jiného mužstva, odreagovávají svůj stres. Stres se stal zkrátka všepříčinou a krásně se jím všechno omluví – nevychovanost, sobectví, nerespektování základních pravidel morálky a slušné lidské koexistence. Samozřejmě, stresové situace člověka v životě potkávají. Ale to se lidem stávalo vždycky, co lidstvo lidstvem je. Každá generace má svoje stresy. A obvykle je přežije – pokud nejde o jedince skutečně nemocného, a těch zase tolik není.

Také do našeho města dorazila začátkem roku léčba stresu. Pražské občanské sdružení Život a zdraví uspořádalo ve městě „populární seminář UMĚNÍ ZVLÁDNOUT STRES“. V šesti přednáškách, pořádaných vždy v úterý od 8. ledna do 12. února v 17 hodin ve velké jídelně gymnázia se probírala témata Kdo nemá stres? (- osobnost a stres), Změny v životě (- o příčinách stresu), Víím, co jsi tím chtěl říct (- o umění komunikace), Nestíhám to (- o pracovním stresu), Dvě životní filosofie (- co se dá změnit), Kdo vlastně jsem (- o sebehodnocení). Přednášel lektor Josef Bajusz.

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA

Městské kulturní středisko uspořádalo v úterý 23. ledna v 19.30 ve svém velkém sále módní přehlídku umělecké agentury M-MODELS, která předvedla ručně malované šaty návrháře a výtvarníka Mgr. Jana Vaňka. Po skončení přehlídky si zájemkyně mohly některé modely ihned koupit nebo objednat.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

Ve vestibulu městské knihovny byla v lednu výstava novoročenek a literárních prací dětí, zaslaných do soutěže „Literární krabička“.

ÚNOR

KRUH PŘÁTEL HUDBY

zahájil svoji letošní sezónu klavírním recitálem Ivana Klánského. Koncert se konal 8. února v 19.30 hodin ve velkém sále městského kulturního střediska.

GASTROCENTRUM

v Žižkově ulici čp. 492, které vzniklo na místě bývalé prodejny potravin spotřebního družstva Jednota, otevřelo od 1. února ve svých prostorách jídelnu. Jídelna je v provozu od pondělí do pátku od 7.30 do 14.30 hodin. GASTROCENTRUM nabízí závodní stravování, akce na objednávku, svatební hostiny, slavnostní obědy a večeře, posezení při hudbě.

PRAŽSKÉ KYTAROVÉ KVARTETO

Marek Velemínský, Václav Kučera, Jiří Mrhal a Martin Sauer koncertovalo v Domažlicích ve čtvrtek 22. února ve velkém sále městského kulturního střediska na II. abonentním koncertu Kruhu

přátel hudby. Soubor, složený z laureátů mezinárodních soutěží, si domažlické publikum podmanil precizním přednesem skladeb Georga Fridricha Händela, J. S. Bacha, Maurice Ravela, Edvarda Griega, Daria Milhauda, Fernanda Sora a Joaquína Rodriga.

INDIÁNI V MUZEU JINDŘICHA JINDŘICHA

Od 22. února do 16. března se ve výstavních prostorách Muzea Chodska konala výstava indiánských výrobků „Cesta srdce“, dokumentující kulturu amerických indiánů. Indiáni, kteří na ní vystavovali své rukodělné práce, nepocházeli ovšem z daleké Ameriky, jak by se dalo předpokládat, nýbrž zcela překvapivě z blízké Kdyně. Tam se totiž skupina nadšenců rozhodla přesně kopírovat, alespoň o letních dovolených, způsob života severoamerických indiánů. Podle literatury i autentických předmětů, dovezených z USA a Kanady, si vyrobili přesné kopie stanů, oděvů, předmětů pro domácnost i pro lov a boj. Hodiny a hodiny mravenčí práce přinesly zajímavý výsledek. Kdyňským nadšencům se podařilo vytvořit přesný obrázek života indiánských kmenů. Zajímavou a atraktivní výstavu, doplněnou zasvěceným výkladem pořadatelů, obdivovaly v muzeu desítky dospělých i dětí. Všichni si z ní odnášeli hezké zážitky. Jen ředitelka muzea PhDr. Iva Kumperová prý utrpěla menší šok, když při vernisáži výstavy předváděli kdyňští indiáni na podlaze jedné z výstavních místností indiánské rozdělávání ohně.

PŘEDNÁŠKA KŘESŤANSKÉ AKADEMIE

O postavení a úkolech církve v dnešní společnosti přednášel v pátek 23. února v 19.30 hodin v sále Baarova gymnázia plzeňský biskup mons. František Radkovský. Přednášku, hojně navštívenou zejména mladými lidmi, pořádala domažlická Křesťanská akademie.

PRODEJ BÝVALÉ MĚSTSKÉ VODÁRNY

Městské zastupitelstvo rozhodlo tento měsíc o prodeji tak zvané „druhé vodárny“ v Potocích pod železničním přejezdem. Jedná se o objekt zrušené vodárny z počátku třicátých let let, který už město několik let nevyužívá. V objektu je ovšem 36 metrů hluboká studna o vydatnosti 4,5 litrů/vteřina. Město si chtělo nejprve studnu ponechat ve svém vlastnictví, protože však je uvnitř objektu, rozhodl se posléze městský úřad řešit záležitost vložním věcného břemene v katastru nemovitostí na přístup k vodě. Městské zastupitelstvo s tímto řešením souhlasilo a vodárnu prodalo dosavadnímu nájemci panu Patriku Dolinovi za 600 tisíc korun. Někteří odborníci na hospodaření měst a obcí však kritizují postupy obcí, které mezi tak zvaným pro město „neupotřebitelným majetkem“ prodávají i různá zařízení, sloužící jako strategické záložní zdroje pro zachování funkcí nezbytných k uspokojování základních životních potřeb obyvatel obce, mimo jiné právě objektů se zdroji pitné vody. Tyto objekty by podle nich měly z praktických důvodů zůstat

v majetku města - obce a měly by být udržovány v takovém stavu, aby v případě nutnosti mohly být zprovozněny. Jak se zdá, nabádají tito odborníci obce, aby dělaly to, co naši předkové, a co dnes pohříchu dělá málokdo, totiž „aby myslely na zadní kolečka“ a nezbavovaly se všeho, co se dnes zdá nemilým břemenem, ale zítra může být nezbytností k přežití.

PRODEJ POZEMKŮ V BÝVALÝCH „ČERVENÝCH“ KASÁRNÁCH

Rozsáhlý areál tak zvaných „červených“ kasáren při silnici na Draženov se pomalu mění na civilní čtvrť. V hlavní budově bývalých kasáren jsou už byty. Tento měsíc změnily majitele pozemky, které leží za budovami směrem k západu. Koupily je dvě firmy - firma Auto Volf, která zde chce postavit autosalón Škoda, a firma CHÁRA SPORT PNEU, která zamýšlí na druhé části pozemků zřídit opravnu pneumatik. Třetí zájemce, ing. Bohumil Balcar, se na jednání o prodeji pozemků nedostavil.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

V únoru se ve vestibulu městské knihovny mohli návštěvníci seznámit s dokumenty o partnerských městech Domažlic na výstavě „Partnerská města“.

BŘEZEN

PROGRAM REGENERACE MĚSTSKÉ PAMÁTKOVÉ REZERVACE (MPR)

Z Programu regenerace městských památkových rezervací a zón dostávají Domažlice na opravy památek v MPR ročně několik set tisíc korun. Za dobu trvání programu (od r. 1993) už částka, určená ministerstvem kultury pro rezervaci Domažlice, přesáhla 12 milionů korun. V posledních třech letech se však příspěvky z fondu ministerstva kultury obecně pro všechny rezervace a zóny citelně snižují, protože se snižuje příspěvek státního rozpočtu na památkovou péči.

Město samo poskytlo v tomto roce příspěvky na opravu domů - nemovitých kulturních památek v městské památkové rezervaci - čtyřem žadatelům. Jednomu žadateli dalo příspěvek na opravu domu, který není památkově chráněný, ale je v MPR - přímo na náměstí.

Výše městského příspěvku:

a) Památkově chráněné domy:

Dům čp. 48, náměstí, majitelka Emilie Bočanová
Kč

100 000

Dům čp. 44, náměstí, majitel Michael Horský	22 000 Kč
Dům čp. 156, Spálená ulice, majitelé manželé Němečkovi	25 000 Kč
Dům čp. 2, Vodní ulice, majitelka Helena Semonská	30 000 Kč

b) Nepamátkové domy v MPR

Dům čp. 68, náměstí, majitelé bratři Šmejkalové	10 000 Kč
---	-----------

POŘÁDEK A KRIMINALITA VE MĚSTĚ

Ač se to možná někomu zdá k nevíře, co se kriminality týká je okres Domažlice s průměrem 23,5 trestných činů na 1000 obyvatel při srovnání všech okresů České republiky mezi okresy s nižším počtem trestných činů. Ale - téměř 75 % z těchto trestných činů připadá na samotné okresní město. Podle statistik policie počet trestných činů v okrese i v okresním městě ve srovnání s léty minulými klesá. Souběžně s tím však roste počet přestupků.

V samotných Domažlicích převažuje majetková trestná činnost (především krádeže) nad násilnou trestnou činností. Přestupky se ponejvíce týkají motoristů, činů, spáchaných pod vlivem alkoholu a porušování městských vyhlášek. Jako přestupek je kvalifikována i pouliční prostituce. Stálým problémem, který už město řeší několik let a dosud jej nevyřešilo, je chování návštěvníků diskotéky Fontána. Hovoří se i o tom, že na této diskotéce si lze koupit tak zvané „lehčí drogy“. Ovšem vedení Fontány to popírá a z jejích návštěvníků pochopitelně nikdo svědčit nechce. S hlukem, který návštěvníci této

diskotéky tropí prakticky po celou noc, s poškozováním cizího majetku a podobně jde dělat opravdu jen málo. Městská policie ani Policie ČR nemůže hlídat každého, kdo diskotéku navštíví, takže obvykle, i když je podáno oznámení na nepřístojné chování, se pachatelé vůbec nezjistí. A pokud se někdy konkrétní pachatel přece jen najde, bývá to ve většině případů jedinec nezletilý, který může dostat pouze napomenutí. Čímž se opravdu nevyřeší nic.

K nejčastějším dopravním přestupkům patří nedodržování předepsané rychlosti a nesprávné parkování. Zejména případy nesprávného parkování jsou stále častější, podle dopravní policie i proto, že ve městě je nedostatek parkovacích míst. Ono ovšem nejde ani tak o parkovací místa jako o lenost a nekázeň automobilistů. Každou středu je historická část města doslova v obležení aut, řidiči parkují všude, kde se dá, byť se tam třeba stát nemá, a přitom parkoviště U Svatých nebo u bývalého Svazarmu jsou poloprázdná. Ta jsou ovšem nějakých dvě stě, tři sta metrů od náměstí, a to je pro mnohé řidiče vzdálenost pěšky nepřekonatelná.

PETICE OBČANŮ

Březnové městské zastupitelstvo projednávalo petici občanů ke změně územního plánu Domažlic č. 1. Konkrétně se jednalo o změnu trasy jižního silničního obchvatu Domažlic a o její oddálení o něco výše, než se původně zamýšlelo. Jižní okraj Domažlic je hustě lemován

poměrně rozsáhlými plochami zahrádkářských kolonií. Ve schváleném územním plánu procházela trasa obchvatu třemi z těchto kolonií, z nichž jednu, v Potocích mezi dvěma bývalými vodárnami, tím, že přes ní vedla ještě příjezdovou silnici do Domažlic, prakticky likvidovala. Navíc trasa jižního obchvatu města vedla těsně kolem železniční trati, tedy doslova tři-čtyři desítky metrů od oken obyvatel poslední řady domů sídliště Kavkaz. Obyvatelům domů by tak k rámusu a zplodinám ze železnice přibyly i rámus a zplodiny ze silnice. Navrhovatelé trasy obchvatu to jistě mysleli dobře - vypracovali nejlevnější variantu nejschůdnějším terénem. Ovšem udělali chybu, která snad je projektantům dopravních staveb vrozená. Nebrali při projektování ohled na občany a na jejich zájmy. Občané už při projednávání prvního návrhu územního plánu protestovali peticemi i osobně při jeho projednávání na městském zastupitelstvu proti navrhované trase jižního obchvatu a dožadovali se jejího posunutí výše, na „cvičák“ pod Vavřincem. Tehdy ale marně. V souvislosti s výstavbou nové nemocnice vyvstal nyní problém, kam přestěhovat policejní psinec a střelnici, protože jejich existence v sousedství nové nemocnice není možná. Návrh padl na Jerklovku, kde už je sportovní, střelecký, areál. Pokud by ale zůstala v platnosti první varianta obchvatu, město by o část Jerklovky přišlo. Navíc, po zkušenosti města Hranice na Moravě, hrozilo i to, že některý z majitelů zahrad, kterými měl obchvat procházet, odmítne svoji

zahrada prodat, a protože nebylo nezbytné, aby trasa obchvatu vedla zrovna zahradami, mohl by takový majitel budoucí stavbu ohrozit, ne-li úplně znemožnit. Z tohoto důvodu došlo k oddálení trasy od města a od zahrádek výše na „cvičák“. S tím ovšem nesouhlasila opět jiná část občanů. Petice, podaná jejich jménem panem Jiřím Pačesným, zpochybňuje rozhodnutí budovat jižní obchvat města, nesouhlasí s oddálením trasy jižního obchvatu a navrhuje vést trasu obchvatu severně od Domažlic (tak zvaný severní obchvat). Podle odborníků by byl ale severní obchvat velice drahý. Z těchto důvodů, a po vyjádření autora územního plánu ing. arch. Vávry, městské zastupitelstvo petici občanů zamítlo.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

Tentokrát v knihovně vystavoval pan Jiří Hanibal z Ostravy-Poruby ukázky ze své sbírky autogramů slavných lidí.

III. CHODSKÝ BÁL

se konal v sobotu 10. března ve 20 hodin ve velkém sále městského kulturního střediska. Na bále vystoupily soubory a dudácké muziky z Mrákova, Klenčí, Postřekova a Domažlic, hrála dechovka Horalka pod taktovkou Václava Wiesnera. Bál zahájila více než stovka krojovaných členů souborů, kteří za zvuku Fléglova pochodu „Sláva Chodsku“ předvedli na parketu slavnostní defilé. Všichni návštěvníci

bálu prý byli více než spokojeni a v následujících dnech šla o něm po městě jedna chvála.

LADISLAV SÝKORA „BAREVNÁ CESTA“

Do světa na grafiku až nezvyklé barevnosti zavedla své návštěvníky výstava grafiky Ladislava Sýkory Barevná cesta, instalovaná v Galerii bratří Špillarů v březnu a v dubnu. Vernisáž byla 13. března, úvodní slovo přednesl Mgr. Marcel Fišer, v hudebním programu vystoupil Eduard Bayer, housle, za klavírního doprovodu Jiřiny Eretové.

TURISTÉ TURISTŮM

tak se nazýval benefiční koncert pořádaný 18. března v klášterním kostele Klubem českých turistů v Domažlicích a Klubem českých turistů Divadla Josefa Kajetána Tyla z Plzně. Účinkovali členové zmíněného divadla, vstupné bylo dobrovolné, výtěžek koncertu byl určen na opravy Kurzovy věže na Čerchově.

PŘEDNÁŠKA O AUSTRÁLII

Ke známým domažlickým cestovatelům patří pan Josef Doubek, dlouholetý ředitel městského kulturního střediska, dnes na odpočinku. Loni v prosinci navštívil Austrálii a Nový Zéland. O svých zážitcích z cesty „k protinožcům“ vyprávěl posluchačům v úterý 27. března v 17 hodin v Galerii bratří Špillarů. Přednášku Josefa Doubka „Austrálie“ pořádalo Muzeum Chodsko.

DUBEN

NOVÝ PROVOZ V DOMAŽLICÍCH

Při silnici z Domažlic na Bořice, vpravo za bořickou odbočkou vznikl nový výrobní areál. Postavila jej firma Stauner, která v těchto místech skoupila všechny volné pozemky. Nová firma se jmenuje METALLUM s. r. o., v jejích provozech má být kovovýroba a prášková lakovna. Firma by měla zaměstnat 80-100 lidí.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

Paní Jitka Peterová vystavovala ve vestibulu městské knihovny své velikonoční perníčky, pro zájemce připravila i ukázkou jejich zdobení.

VÝSTAVA O SOVÁCH

Ve dnech 6.-11. dubna proběhla ve vestibulu kina Čakan v Domažlicích zcela ojedinělá výstava. Klub na ochranu dravců a sov ve spolupráci s referátem životního prostředí okresního úřadu na ní pod názvem „Opeřená královna noci“ zájemcům představil naše sovy a jejich život

v přírodě. Velkým lákadlem, zejména pro děti a mládež, byla ochočená sova pálená.

DOMAŽLICKÝ PŮLMARATÓN

Již 8. ročník Domažlického půlmaratónu Emila Zátopka odstartoval v sobotu 28. dubna odpoledne z domažlického náměstí. Půlmaratón, který se pod záštitou přednosty okresního úřadu Mgr. Pavla Faschingbauera běžel jako mistrovství západních Čech, organizoval Athletic Club Domažlice. Celou trať absolvovalo 51 běžců, zvítězil Andrej Krysin z Polska časem 1:04:19, druhý doběhl domažlický Pavel Faschingbauer ml. (1:04:20), třetí byl Ukrajinec Andrej Danilov (1:05:15).

ČERCHOVAN VE FRANCII

Ve dnech 28. dubna až 1. května se v partnerském městě Domažlic Ludres (Francie) konalo setkání pěveckých sborů partnerských měst z Rakouska, Německa, České republiky a Francie. Domažlice zastupoval pěvecký sbor Čerchovan, řízený Markem Vorlíčkem. Na společném koncertě všech sborů měli domažličtí zpěváci a zpěvačky mimořádný úspěch a vynikajícím způsobem reprezentovali svoje město. Setkání v Ludres se zúčastnil i domažlický starosta Jan Látka.

ČÁPI

Už několik let sídlí na stožáru v parčíku u květinářství pana Kloučka při silnici na Klatovy rodinka čápa bílého. Čapí pár zde každoročně vyvádí mladé a rušná silnice, nad kterou bydlí, mu zdá se vůbec nevadí. Některé dny klapot čapích zobáků dokonce přehluší i rámusení aut. Letos se jako první objevil pan čáp, zatímco jeho družka se někde opozdila. Všichni čapí fandové s napětím čekali, zda a kdy se objeví. Koncem tohoto měsíce paní čáková konečně přiletěla, vše je tedy zase v pořádku a Domažlice o svoji čapí atrakci nepřijdou.

KVĚTEN

VZPOMÍNKOVÉ PIETNÍ AKTY

7. května vzpomněly Domažlice 55. výročí konce II. světové války. Při této příležitosti uctilo město památku jejích obětí několika pietními akty:

- 9.30 hodin - položení kytic u hrobu „V dáli“ na domažlickém hřbitově
- 10 hodin - položení kytic na židovském hřbitově
- 10.30 hodin - položení kytic u pomníku obětem nacismu na Chodském náměstí
- 11 hodin - pietní akt u pamětní desky americké armády na radnici
- 16 hodin - položení kytic u pomníku obětem světových válek v Havlovicích

Dopoledne od 10.45 do 11 a od 11.15 do 11.30 hrál na domažlickém náměstí k poslechu dechový orchestr základní umělecké školy Liduška pod taktovkou Jiřího Huřtáka.

DORIS WINDLIN V KNIHOVNĚ

Městská knihovna Boženy Němcové připravila na květen pro svoje čtenáře a návštěvníky hezké překvapení. V jejích prostorách vystavovala svoje obrazy malířka Doris Windlin. Obrazy, ze kterých přímo dýchá pohoda a optimistický pohled na život, zaujaly a přilákaly do knihovny i řadu lidí, kteří sem jinak příliš často nezavítají. Vernisáž výstavy se uskutečnila 2. května v 16 hodin. O osobnosti a díle výtvarnice promluvila Helena Veselská, v hudebním programu vystoupila Jana Vacíková.

NOVÝ KRÁMEK

Zajímavý krámek v doslovném i přeneseném smyslu přibyl v květnu do seznamu domažlických prodejen. Je v domě U Beroušků ve Vodní ulici čp. 14. Malý obchůdek je doslova nabitý nejrůznějším dárkovým i užitným zbožím. Zákazník si může vybrat ze široké nabídky kameniny, keramiky, proutěného zboží, výrobků z lýka, ze slámy, z množství dárkových předmětů, počínaje opět keramikou, přes výrobky ze dřeva, nejrůznější druhy mlýnků na kávu, koření až po dřevěné sošky z Indonésie a z Barmy a vonné esence. Milovníkům květin a zahrádkářům se nabízí výběr květináčů, váz, nejrůznějších kbelíků a kropáčků. V prodejničce, poeticky nazvané „Krámek“, najdeme vedle sebe předměty velice slušné, ba špičkové úrovně, i takové, pro které se užívá označení kýč. Všechno je tu naskládáno na malé ploše,

zdánlivě bez ladu a skladu. A přece celkově působí atmosféra prodejny příjemně, téměř by se chtělo říci uklidňujícím dojmem. Po všech těch vietnamských tržnicích, které zejména na náměstí rostou jako houby po dešti, je Krámek milou a potřebnou změnou.

O GEORGU WEISELOVI

O všerubském lékaři Georgu Leopoldovi Weiselovi přednášela ve čtvrtek 3. května v 17 hodin v městské knihovně PhDr. Marie Majtánová. V přednášce, kterou nazvala „Všerubský přítel a rival Boženy Němcové“ se zabývala jak osobností tohoto lékaře a amatérského historika, tak jeho vztahem k okolnímu světu a zejména obdobím 1847/48, kdy ve Všerubech se svým manželem žila i spisovatelka Božena Němcová.

UKRAJINSKÝ KAZATEL OPĚT V DOMAŽLICÍCH

I letos zavítal do Domažlic na pozvání domažlického Křesťanského sboru ukrajinský kazatel Volod'a Sochanič. V gymnáziu J. Š. Baara pořádal v pátek a v sobotu 4. a 5. května vždy od 19 hodin večery modliteb za uzdravení - těla i duše.

VÁCLAV SIKA V DOMAŽLICKÉ GALERII

Od 3. května do 22. června vystavuje v Galerii bratří Špillarů svoje objekty a kresby její vedoucí, zdejší výtvarník Václav Sika. Vernisáž

výstavy, kterou její autor nazval „Morfologie přírody“, se uskutečnila ve čtvrtek 3. května v 16.30. Se Sikovým výtvarným dílem seznámil přítomné Mgr. Marcel Fišer. V hudebním programu vystoupilo Duo lesních rohů Jana Strnadová a Jana Vozáková.

BENEFIČNÍ KONCERT

Farní Charita spolu s Římskokatolickou farností Domažlice uspořádaly v sobotu 5. května v 17.30 hodin v arciděkanském kostele, pod záštitou presidenta Diecézní Charity Plzeň P. Ludolfa Kazdy O. Praem., přednosty Okresního úřadu v Domažlicích Mgr. Pavla Faschingbauera a starosty Domažlic Jana Látky benefiční koncert ve prospěch Farní Charity Domažlice. Na koncertě zazněly v podání profesora Karla Prokopa varhanní skladby J. F. N. Segera, J. Zacha, D. Buxtehudeho, Jana Křtitele Vaňhala. Dvořákovy Biblické písně přednesl P. Jiří Kusý.

Na pátera Kusého se mnozí Domažličané dobře pamatují. Někteří jako na výborného sólistu opery plzeňského Divadla J. K. Tyla, kde působil v letech 1984-1990, jiní jako na neústupného a občas až agresivního zástupce augustiniánů při prvních jednáních o návratu řádu do Domažlic na jaře 1990. Páter Jiří Kusý po dvou letech ale řád opustil a přešel do „světské“ církve. Nyní působí jako farář u svatého Václava v Praze-Nuslích. Biblické písně v jeho podání na

květnovém koncertu byly nesporným uměleckým i duchovním zážitkem.

HASIČSKÉ OSLAVY

Jako každoročně slavili domažličtí dobrovolní hasiči i letos svátek svého patrona sv. Floriana. V sobotu 5. května se sešli v 15.45 na parkovišti U Svatých, odtud šli průvodem na mši svatou do klášterního kostela a od 18 hodin se pak veselili ve velkém sále městského kulturního střediska s kapelou Hájenka.

PŘEDNÁŠKA V GALERII

V úterý 15. května od 17 hodin přednášel v Galerii bratří Špillarů pan Josef Haas o sochaři Františku Bílkovi. Přednášku doplnil promítáním diapozitivů.

VÝSTAVA V BANCE

Komerční banka pobočka Domažlice uspořádala v rámci propagační kampaně telefonního a internetového bankovníctví této banky ve svých prostorách výstavu fotografických obrazů uměleckého fotografa Jadrana Šetlíka z cyklu „Galerie Milenia Jadran“. Tato díla vystavuje J. Šetlík poprvé. Vernisáž výstavy byla 28. května v 18.30 hodin.

PANSKÝ DVŮR HLEDÁ PRODAVAČKY

Přes to, že nezaměstnanost i v našem městě roste, některé firmy shánějí zaměstnance těžce. Patří k nim supermarket Panský dvůr, který má, díky vysoké fluktuaci zaměstnanců, stálý nedostatek prodavaček a pokladních. Částečně za to patrně může turnusová pracovní doba. Supermarket prodává i o sobotách a nedělích. V obchodech pracují stále převážně ženy, a těm turnusy nemusejí vyhovovat, zvláště když mají malé děti.

ČERVEN

MĚSTO DĚTEM

V pátek 1. června odpoledne patřila horní část domažlického náměstí dětem. Město pro ně připravilo hezkou oslavu jejich svátku, Dne dětí. Odpoledne zahájil ve 13 hodin starosta města pan Jan Látka. Na horní polovině náměstí, kterou otevíral Perotunel s nápisem Město dětem, pak na děti čekaly houpačky, řetízkový kolotoč, skákací žirafa a hrad, nechyběly ani různé soutěže se sladkými odměnami (firma Heider pořádala například soutěž v jízdě na kolech, mateřské školy připravily soutěže v různých disciplínách pro nejmenší). V 15 hodin pak na náměstí koncertoval Pavel Novák se skupinou FAMILY. Pro dospělý doprovod dětských návštěvníků připravila firma AUTO WOLF prezentaci vozů Škoda. Spokojeni byli tedy všichni, děti i dospělí, všem se odpoledne líbilo a radnici i další spoluorganizátory - městské kulturní středisko, mateřské školy, Dům dětí a mládeže DOMINO - za ně chválili.

PŘÍLEŽITOST PRO ŽENY

Společnost DAMO, výroba dámských oděvů, sídlící v objektu v Žižkově ulici čp. 101 nabízela několik pracovních příležitostí pro ženy. Sháněla zkušené šičky a švadleny a specialistky pro vytváření nových modelů včetně jejich stříhání a šití. Společnost zároveň otevřela v Žižkově ulici 101 prodejnu dovozového textilu v cenových relacích od 25 do 250 korun za metr. V prodejně je možné koupit i dámské oděvy, ty ovšem jen v omezeném množství a sortimentu.

OSTROVY A MĚSTA

V červenci a v srpnu vystavovala v Galerii bratří Špillarů své práce, imaginativní mapy měst a ostrovů, jejichž základem je kresba a vrstvený papír, Gabriela Varmužová-Nováková. Výstava, nazvaná „Ostrovky a města“, měla vernisáž 25. 6. Úvodní slovo přednesl Václav Sika, v hudebním programu vystoupil profesor Vojtěch Novák.

VÝSTAVA „DVĚ GENERACE“

Muzeum Chodska uspořádalo ve dnech 15. 6.-30. 9. ve výstavních prostorách Muzea Jindřicha Jindřicha výstavu děl dvou domažlických rodáků - malíře a grafika Karla Kuneše a jeho syna, akademického sochaře Karla Kuneše.

Karel Kuneš (1898 - 1970) se vyučil malířem pokojů a písma. Od dětství jej však přitahovalo výtvarné umění, ve kterém se vzdělával

samostudiem. Když po první světové válce vzniklo družstvo Chodovia, začal v něm pracovat a Chodovii zůstal věrný až do své smrti.. Kreslil motivy zejména pro vypalování dřeva a pro malbu na keramiku (dřevěné a keramické korbele, talíře a jiné užitkové předměty a suvenýry). Zároveň maloval. Náměty ke svým olejům a akvarelům čerpal z Chodska, z Domažlic, ale i z cest po republice a do zahraničí. Rozsáhlé je jeho grafické dílo, jen dřevorytů vytvořil několik set. Byl náruživým turistou a skautem, v obou organizacích patřil k nejaktivnějším členům. Od roku 1933 byl členem Sdružení západočeských výtvarných umělců. Jeho obrazy i dřevoryty z Domažlic a z Chodska věrně zachycují město, chodské vsi a krajinu v proměnách několika desetiletí. Proto jsou dnes i cenným etnografickým materiálem.

Karel Kuneš měl dvě děti. Obě následovaly otce na uměleckou dráhu. Dcera Dana (narozena 1938) vystudovala po ukončení domažlické základní školy keramickou průmyslovku v Karlových Varech.

Syn Karel Kuneš (1920-1997), akademický sochař, absolvoval v letech 1942-1945 Baťovu uměleckou školu ve Zlíně, třídu profesora Vincence Makovského a v letech 1945-1949 Akademii výtvarných umění ve třídě profesora K. Pokorného. Po absolutoriu žil a pracoval v Karlových Varech, do Domažlic však často zajížděl za svými rodiči. Jeho rozsáhlé dílo zahrnuje tvorbu portrétní, pomníků, figurální, reliéfní a medailérskou. Je autorem busty Jindřicha Jindřicha před jeho muzeem v Domažlicích, pomníku II. odboje ve Kdyni, pro

Domažlice navrhl u příležitosti oslav 700 let hrazeného města v roce 1971 pamětní medaili. Jeho díla můžeme najít v Karlových Varech, v Ostrově nad Ohří, v Chebu a jinde. Na hrob svého otce na domažlickém hřbitově zhotovil jeho bronzovou portrétní bustu. Posledním dílem sochaře Karla Kuneše pro rodné město byl návrh kašny, která měla stát před vchodem do domažlického arciděkanského kostela (před barokní kaplankou proti radnici). Sádrová maketa kašny, vytvořená někdy v roce 1986, vzbudila ve městě, mírně řečeno, rozpaky. Nádrž kašny měla přísně geometrický krychlový tvar. Uprostřed byl válcový sloup, na kterém seděl dudák. Na boku sloupu, vedle sedící postavy, byly chrliče vody. Někteří místní vtipálkové, kteří návrh viděli, rozhlašovali po městě, že je to „čůrající ... „ a následovalo jméno známého domažlického dudáka. Jiní se domnívali, že jde o recesi, kterou Karel Kuneš nemohl myslet vážně. Postavit před kaplanku s barokními sochami betonovou nestvůrku, to by byl podle nich, brán vážně, poněkud scestný nápad. Brzy se však všichni přesvědčili, že celá věc není tak jednoduchá, jak by se zdálo. To když radnici předložil úpravu okolí kašny, jako doplněk Kunešovy makety, akademický architekt, také zdejší rodák, Jaroslav Paroubek. I s fakturou za vykonanou práci. To už se v domažlické kulturní obci veřejně mluvilo o tom, že oba pánové jednoduše chtějí vyzkoušet chytrost či hloupost domažlických radních. Radnice vyjádření k návrhu, přes Kunešovo naléhání, několik let odkládala.

Mistr se prý proto na Domažlice dokonce urazil a nechal se slyšet, že ti místní nerozumí „symbolice v umění“. Posléze v dubnu 1990 se město obrátilo na tehdejší Okresní národní výbor Domažlice (ONV) se žádostí o příspěvek 60 000 Kč na zakoupení Kunešova návrhu. ONV příspěvek odmítl a městu doporučil znovu se nad nezbytností takového kašny pro město zamyslet. Na radu několika moudrých lidí městský úřad poté návrh definitivně zamítl s vysvětlením, že budou-li se v Domažlicích kašny obnovovat, pak by to měly být repliky kašen původních.

Vernisáž výstavy otce a syna Kunešových se uskutečnila v pátek 15. června od 17 hodin za osobní přítomnosti dcery Karla Kuneše staršího a rodiny jejího synovce, syna akademického sochaře Karla Kuneše.

PŘÍSPĚVEK JISKŘE A CHARITĚ

Město Domažlice poskytlo ze svého rozpočtu Tělovýchovné jednotě Jiskra Domažlice příspěvek na činnost jednotlivých sportovních oddílů v celkové výši 70 500 Kč. Diecézní charita Plzeň schválila příspěvek na činnost Domu pro matku a dítě v tísní s buňkou Domu na půli cesty v Havlovicích ve výši 100 000 Kč.

CO MĚSTO ZŘIZUJE

Město Domažlice je zřizovatelem 12 organizačních složek a 7 příspěvkových organizací.

Organizační složky Města Domažlic:

- 5 mateřských škol (Benešova 282, Poděbradova 53, Palackého 224, Zahradní 471, Michlova 586)
- Základní škola Msgre B. Staška 232
- Jeselské zařízení Domažlice, Michlova 565
- Plavecký bazén, Palackého 230
- Městská policie, náměstí Míru 1
- Jednotka dobrovolných hasičů Domažlice
- Jednotka dobrovolných hasičů Havlovice
- Zvláštní škola Domažlice, Msgre B. Staška 252
- Základní umělecká škola Domažlice, B. Němcové 119

Příspěvkové organizace Města Domažlic:

- Městské kulturní středisko, náměstí Míru 51
- Dům penzion - byty s pečovatelskou službou, Baldovská 638
- Reha-Centrum, Kozinova 236
- Základní škola Domažlice, Komenského 17
- Městské lesy, Tyršova 611
- Správa nemovitostí města Domažlice, Zahradní 513
- Městská knihovna Boženy Němcové, B. Němcové 118

ZMĚNA ŘEDITELE ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY

S koncem školního roku dochází ke změně ředitele zdejší základní umělecké školy. Dosavadní ředitel František Kumpera odchází na odpočinek. Ve výběrovém řízení, vypsáném referátem školství okresního úřadu na základě žádosti domažlické městské rady, zvítězila učitelka houslové hry a hudební nauky Jiřina Holoubková, která řízení „hudebky“ přebírá jako její čtvrtá ředitelka v poválečné

historii domažlického uměleckého školství. Prvním ředitelem nově vzniklé lidové školy umění (v roce 1950) byl Jaromír Jindřich, následovali Stanislav Tomala a František Kumpera. Dosud nejdéle, plné čtvrtstoletí, řídil školu Stanislav Tomala.

V. DOMAŽLICKÉ HUDEBNÍ LÉTO

zahájilo v Rajské zahradě kláštera augustiniánů 21. června Vlachovo kvarteto – Jana Vlachová, 1. housle, Karel Stadtherr, 2. housle, Petr Verner, viola, Mikael Ericsson, violoncello. V programu večera zazněla díla J. Haydna, W. A. Mozarta a L. van Beethovena.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

Ve vitrínách vestibulu vystavoval pod názvem „Paličkováná krajka“ práce kroužek dětí ze základní školy Poběžovice, vedený Annou Paulovou. Poběžovice a Poběžovicko byly v minulosti, stejně tak jako Horní Chodsko, proslulé svými krajkářkami a jejich krajkami s originálními vzory.

GYMNÁZIUM JE 130 LET

Ve dnech 28. června až 1. července vzpomínalo domažlické gymnázium už 130 let svého trvání.

První den oslav, čtvrtek, byl věnován sportu. Dopoledne otevřelo gymnázium svůj nový školního stadion u bývalých kasáren, kde pak

probíhaly po celý den různé sportovní soutěže. Vrcholem sportovního dne byly dva běhy Terryho Foxe. Jeden měl start i cíl na právě otevřeném stadionu, druhý, v 17 hodin, se startem a cílem na domážlickém náměstí, byl určen veřejnosti. Obou akcí se zúčastnilo 449 startujících.

V pátek a v sobotu byl v gymnáziu, včetně původní gymnaziální budovy na Chodském náměstí, den otevřených dveří. V pátek odpoledne v 16 hodin položili studenti a profesori ústavu květiny u hrobu J. Š. Baara v Klenčí. Hlavním dnem oslav byla sobota 30. června. Už od rána koncertovali před gymnáziem jeho studenti. V 10 hodin se před budovou starého gymnázia na Chodském náměstí konala vzpomínková slavnost. Ve 14 hodin prošel městem průvod studentů, absolventů a pedagogů gymnázia na slavnostní setkání do kina Čakan. Od 17 hodin měli zájemci možnost posedět ve velkém sále městského kulturního střediska při hudbě, od 20 hodin pak slavnostní den vyvrcholil společenským večerem. Oslavy ukončily v neděli 1. července slavnostní mše svatá v arciděkanském chrámu a zájezd na Čerchov pro přihlášené účastníky.

Gymnaziálních oslav se zúčastnil i nejstarší žijící profesor gymnázia, prof. ThDr. Miloš Bič, který v závěru loňského roku oslavil devadesáté narozeniny. Nejstarším žijícím absolventem ústavu je devadesáti osmiletý ing. Václav Bezvoda, který maturoval v roce 1921. U příležitosti oslav vydalo gymnázium i nový gymnaziální almanach.

ČERVENEC

II. KONCERT DOMAŽLICKÉHO HUDEBNÍHO LÉTA

Na druhém koncertě Domažlického hudebního léta se Domažličanům představil „Instrumental tandem“ - Libor Janeček, kytara a Pavel Zámečník, akordeon.

LOUČENÍ V KNIHOVNĚ

V úterý 31. července zažily pracovnice Městské knihovny Boženy Němcové hned dvojí loučení. Na odpočinek mezi „babky důchodky“ odešla po jedenáctiletém působení na místě ředitelky knihovny Mgr. Jana Čechová. Spolu s ní se s knihovnou loučila i ekonomka ing. Jiřina Kolářová, která rovněž dovršila důchodový věk. V knihovně se odpoledne setkaly profesionální knihovnice z celého okresu. Vzpomínalo se na léta uplynulá mezi knížkami a čtenáři, na veselé i smutné, hezké i méně pěkné zážitky z knihovnické práce. A protože většina přítomných prožila v knihovně už hodně let, některé více než čtvrtstoletí, bylo na co vzpomínat. Třeba na už zesnulou paní

Krausovou z Domažlic. Byla to starší dáma, vášnivá čtenářka. Knihovnu navštěvovala léta a žárlivě si hlídala všechny zajímavé knižní novinky. V osmdesátých letech patřila k čtenářským „hitům“ díla anglické spisovatelky Daphne du Maurier. A tak se také jednou paní Krausová dozvěděla, že od oblíbené autorky vyšla další knížka - Mrtvá a živá - tentokrát o jakési utopené dámě. Hned utíkala do knihovny a u výpůjčního pultu se novinky dožadovala. Jen si při tom trochu popletla název a chtěla „Tu novou Daphne, tu Mrtvou a utopenou“. Oslovená knihovnice si trochu zažertovala a povídá: „Paní Krausová, a co byla dřív, mrtvá nebo utopená?“ Panečku, to se ale se zlou potázala! Paní Krausová žert nepochopila, poněkud vyděšeným pracovním provozu vynadala do hloupých koz, neřestí a venkovských balíků, otočila se a byla pryč. Dlouho se pak v knihovně neukázala. Nakonec láska ke knížkám přece jen zvítězila nad nepřízní ke knihovnicím a paní Krausová se do knihovny vrátila. A i když jí pak dobrosrdečné pracovnice provozu pro dospělé dělaly, co jí na očích viděly, aby si ji usmířily, nikdy jim asi docela neodpustila. Zážitky z půjčoven střídaly zážitky z metodických návštěv ve vesnických knihovnách, vzpomínalo se třeba, jak jistou kolegyni honilo kolem prasečáku prase, které se ovšem chtělo jen přátelit, či jak metodička, zvěře jakéhokoli druhu a velikosti se bojící, na smůlu oděná do jasně červeného svetru, prchala od knihovny přes celou vesnici před našťvaným a hrůzostrašně hudrujícím krocanem, aby

nakonec skončila ve dvorku pana starosty, kde ji pro změnu přepadl a příšerně vyděsil jinak mírumilovný srnčí ratlák Tomy. Vzpomínka střídala vzpomínku, a než se kdo nadál byl večer, tak ještě honem zazpívat tu naši chodskou „Na rozloučení“ a rozjet se domů. Bez smutku, protože takový už je života běh a ostatně, jak praví básník „ ... každého dne se něco končí, něco překrásného se končí ... každého dne se něco počíná, něco překrásného se počíná“.

Novou ředitelkou městské knihovny se stala dnem 1. srpna vítězka výběrového řízení slečna Lenka Diettrichová, absolventka Střední knihovnické školy v Praze.

PRVNÍ CD ČESKO-NĚMCEKÉHO ORCHESTRU

Komorní orchestr Domažlice/Furth im Wald, založený a řízený Václavem Cibulkou, bývalým učitelem zdejší hudební školy, ukončil natáčení svého prvního CD, který představil při svém vystoupení 13. července v konferenčním centru ve Furthu. Se křtem a představením „cédéčka“ v Domažlicích prý počítá na podzim.

SRPEN

CHODSKÉ SLAVNOSTI A VAVŘINECKÁ POUŤ 2001

Program:

Pódium u brány na náměstí

Pátek 10. srpna

20 hodin - Šesté domažlické fechtování, hraní a ohně chrlení (skupina historického šermu Korbel a její hosté)

Sobota 11. srpna

9 hodin - Koncert dechové hudby Čerchovanka (pod vedením Miroslava Hány)

10.45 hodin - Koncert dechové hudby Horalka (pod vedením Václava Wisnera)

12.30 hodin - Koncert dechové hudby LAURENTIUS ze SRN (kapelník Karl Baur)

15.00 hodin - Hrají a zpívají Babouci (koncert pode vedením Františka Petrácha)

17.30 hodin - Pochod mažorettek na náměstí

18.30 hodin - CHODSKÝ KORBEL

Večerní posezení při dechovce s moderátorem Josefem Pospíšilem

23.00 hodin - DUDÁCKÉ ŠTANDRLE s Postřekovským souborem a jeho hosty

Neděle 12. srpna

9.30 hodin - Koncert dechové hudby Hájenka (pod vedením
Miroslava Palečka)

11.15 hodin - Koncert dechové hudby Domažličanka (pod vedením
Jana Mlezivy)

Pódium pod Chodským hradem

Sobota 11. srpna

II. ročník národní přehlídky dudáků

9.30 hodin - Zahájení národní přehlídky dudáků - Domažlická
dudácká muzika Josefa Kuneše

10.00 hodin - I. blok národní přehlídky dudáků

14.00 hodin - II. blok národní přehlídky dudáků (slovem provázeli
Václav Švík a Zuzana Švíková, pořad připravil Vladimír
Kovářík)

19.30 hodin - Zpívání pod Chodským hradem (účinkovaly dudácká
muzika Chodovanka, vedená Stanislavem Tomalou a pě-
vecký sbor CANZONETTA, řízený Marií Hanáčíkovou)

Neděle 12. srpna

10.00 hodin - Děti na Chodsku (účinkovaly Chasnická dudácká
muzika a folklórní soubor Základní umělecké školy
Domažlice, dětský folklórní soubor Chodováček,
dětské folklórní soubory z Postřekova, Mrákova a
hosté, slovem provázeli Štěpánka Prýmková-Kapicová
a Rudolf Špoták, pořad připravila Jiřina Holoubková-
Kapicová)

11.30 hodin - Koncert dechového orchestru základní umělecké školy
LIDUŠKA pod vedením Jiřího Huřtáka

Pódium na letním kině

Neděle 12. srpna

14.30 hodin - Klenotnicový pořad POTE K NÁM, HU NÁS JE VESELO
(účinkovali Konrádyho dudácká muzika, Domažlická

dudácká muzika, národopisné soubory z Klenčí,
Mrákova a Postřekova a hosté, slovem provázeli
Štěpánka Prýmková-Kapicová a Josef Nejdl st.,
Pořad připravili Jiřina Holoubková-Kapicová a
Josef Nejdl ml.)

Církevní obřady

V sobotu i v neděli 11. a 12. srpna od 10 hodin SLAVNÁ MŠE SVATÁ
v kostelíku sv. Vavřince na Vavřinečku.

Výstavy

6. ročník hospodářské výstavy „Chodsko 2001“, 7. ročník „Výstavy
zdraví“, výstava Domov od A do Z, výstava bonsají BONSAI-
ŽELEZNÁ RUDA, Okresní výstava drobného hospodářského
zvířectva.

Postřehy

- ✓ Kolotoče na Sokolišti prý letos opět zaznamenaly pokles návštěvnosti. Při cenách jednotlivých atrakcí se ani není čemu divit. Pro rodinu se dvěma dětmi a průměrným příjmem dát každý den stovku - dvě za kolotoče je asi opravdu neúnosné.
- ✓ Mnohem menší nával než bývalo obvyklé byl u stánků vietnamských i jiných trhovců v Hruškově a Zahradní ulici. Zdá se, že lidé se už jejich zboží zasytili.
- ✓ Zato u stánků lidových řemesel na náměstí byl nával značný, nabízené zboží bylo vesměs velice pěkné, zaujaly i ukázky práce hrnčířů, kovářů, kovo a kožetepců, dráteníka a dalších řemeslníků. Někteří z nich byli oblečeni do stylizace renesančních oděvů či obleků, typických pro jednotlivá řemesla. Velký zájem byl i o nabízené živé květiny v květináčích a v ozdobných kameninových miskách ve dvou stáncích na náměstí.
- ✓ Oblíbeným nápojem těchto slavností byla medovina.

- ✓ O všechny pořady byl slušný zájem, návštěvníci bez výjimky chválili program slavností i organizaci. Poněkud rozporné reakce vyvolaly pouze mažoretky, ale co naplat, ony už také nějak patří k současnému „folklóru“.
- ✓ Město a městské kulturní středisko vydaly ke slavnostem obsahově velice zajímavé zvláštní číslo Domažlického zpravodaje.
- ✓ Po oba dny jezdil mezi Domažlicemi a sousedním německým Brodem (Furth i/W) historický parní vlak.
- ✓ Proslulá Konrádyho dudácká muzika má už ve městě svého neméně „muzikantsky šmrncovního“ (šmrnc = švih, lehkost, půvab) následovníka. Je jím mladá Domažlická dudácká muzika, kterou založil absolvent zdejší umělecké školy a student pražské konzervatoře, dudák Josef Kuneš. Zpěvákem muziky je Kamil Jindřich, učitel na zdejší umělecké škole a praprasynovec národopisce a hudebníka Jindřicha Jindřicha.
- ✓ V pátek 10. srpna dopoledne vysílala z Domažlic Česká televize živě pořad Dobré ráno.

Hosty letošní pouti byli místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí Vladimír Špidla a plzeňský biskup Mons. František Radkovský. PhDr. Vladimír Špidla přijel do Domažlic už v sobotu 11. srpna v poledne a hned měl nabitý program. Nejprve v doprovodu domažlického starosty Jana Látky a senátora ing. Petra Smutného odjel historickým vlakem do Brodu, kde se setkal se členy tamní organizace německé sociální demokracie (SPD). Večer se svým doprovodem shlédl lidovou historickou hru „Skolení draka“ na furthském náměstí. Po skončení hry se krátce zastavil na furthské radnici, kde jej přijal starosta Furthu Reinhold Macho a před půl

dvanáctou v noci už seděl v hledišti na domažlickém náměstí mezi diváky Dudáckého štandrlate. V neděli dopoledne se Vladimír Špidla zúčastnil malé slavnosti na domažlické radnici, prohlédl si stánky lidových řemesel na náměstí, zahradu pod Chodským hradem a odpoledne navštívil hlavní pořad slavností v letním kině. Na pouti prý se mu, podle domažlického starosty pana Jana Látky, velice líbilo.

Slavnou mší svatou na Vavřinečku v sobotu a v neděli 11. a 12. srpna se s Chodskem loučil domažlický arciděkan P. Emil Soukup, který se od 1. září stává duchovním správcem katedrály sv. Bartoloměje v Plzni. Na jeho místo do Domažlic přichází ke stejnému datu P. Mirosław Gierka, jeden z polských kněží, kteří přišli vyrovnat nedostatek českých duchovních římskokatolické církve. Na Plzeňsku působí P. Gierka už čtyři roky. P. Emil Soukup přišel do Domažlic v srpnu 1993 z Českého Krumlova. Někteří věřící římskokatolické církve jeho odchodu upřímně litují, jiní jej naopak přivítali - přesně tak, jak to v životě bývá.

NOVODOBÝ FOLKLÓR

O Domažlicích se většinou zpívají dvě písničky, známé široko daleko po vlastech českých - "Žádnýj neví, co sou Domažlice" a „Domažlice sú pjekný městečko“. „....je tam pívuvár, dobrý pívečko“, pokračuje ta druhá, a pak už se věnuje steskům nápadníka na to, že nedostal svoji

vyvolenou. V poslední době se však na Chodsku objevila současnější varianta známého textu, která se místo ztracenou milou zabývá ztraceným pivovarem. Odkud se vzala, nikdo neví, ale populárnější je čím dál víc. Letos se už zpívala i na Vavřinecké pouti.

„Domažlice sú pječný městečko,
míly pívuvár, dobrý pívečko.

Co ste měšťáci, co ste dělali,
že ste pívuvár, zavřít necháli?“

Podle vtipnosti zpěváků se pak v různých obměnách přidávají i sloky další. A pak že je původní folklórní tvorba na Chodsku už jenom minulostí!

TÉMĚŘ ZAPOMENUTÁ UDÁLOST - 580 LET OD BITVY U DOMAŽLIC

Ve stínu Vavřinecké pouti stojí už mnoho desítek let výročí, které si jistě také zasluhuje vzpomínku - 14. srpna 1431 se u Domažlic odehrála známá bitva husitských vojsk, vedených Prokopem Velikým, s V. křižáckou výpravou, vyslanou do Čech papežským stolcem. Bývaly doby, kdy bylo vítězství husitských vojsk nad křižáky u Domažlic, zaznamenané i v krásné literatuře z 15. století (rozsáhlá latinsky sepsaná Píseň o vítězství u Domažlic Vavřince z Březové) hojně připomínáno, využíváno i, žel, zneužíváno. Dnes pro změnu jako by se na ně zapomnělo. Jako bychom se styděli za svoje dějiny. Vzpomínat

na historické události se teď zkrátka „nenosí“. Je to prý nemoderní, neevropské. Podobných nesmyslů slyšíme a čteme hory a hory, zejména v médiích. Při tom stačí vystrčit nos za českou kotlinu, do oné západní Evropy, která je nám tolik dávána za vzor, a i při letném pohledu vidíme, že všechno je jinak a přesně opačně. Německo, Itálie, Belgie, Francie, severské země, a to už nejmenuji Angličany, Skoty, Welšany, Iry, tam všude ctí svoje tradice, s láskou opatrují každou doloženou zmínku ze své historie, o slavných lidech a událostech hovoří, píší, a třeba o nich i natáčejí velko filmy. Své regionální historii věnují muzea, byť někde docela miniaturní, připomínají ji ve všech propagačních materiálech pro turisty. A nikomu to nepřipadá neevropské a nesvětové. To jen u nás musíme sami sebe a svoji minulost stůj co stůj pokud možno co nejvíce očernit a tu minulost napořád všelijak předělávat, jak se momentálně komu hodí a jak je momentálně v Čechách překrutnou módou.

K bitvě u Domažlic a k nedokončenému baldovskému památníku, který měl tuto událost připomínat, se letos v Domažlicích rozběhla zajímavá diskuse. Otevřel ji bývalý ředitel Muzea Chodsko a zapálený regionální badatel pan Jiří Hana. Většina jejích účastníků, ale i občanů, kteří si o ní povídali neoficiálně, se shodla na názoru, že dějiny nelze vymazat jako nepovedené písmenko v sešitě prvňáčka. K mínění veřejnosti se připojili i město Domažlice, Klub českých turistů a radioamatéři z CB klubu Domažlice. K výročí bitvy připravili

na Baldově vzpomínkový akt spojený se zapálením vatry. CB klub hezky upravil i okolí památníku ze srpna 1931. Vatru zapálil starosta Domažlic Jan Látka, vzpomínkový projev přednesl Jiří Vorlíček. Na dvě stovky účastníků akce prožilo na Baldově hezký večer.

INFORMACE PRO TURISTY

Informační středisko Klenčí pod Čerchovem vydalo v srpnu 2000 dvaatřicetistránkový sešitek informací pro zahraniční turisty o okrese Domažlice. Jde o moderně zpracovanou rukověť, která turistu ve zkratce orientuje ve všem nejdůležitějším, co by měl o okrese vědět. Vadou sešitku je fakt, že je svým jazykem (vyšel němčině) určen pouze německy hovořícím turistům. V informační rukověti, na jejíž vydání finančně přispělo Phare CBC, najdeme i některé údaje o Domažlicích, i když ne v takovém rozsahu, v jakém by si to okresní město zasloužilo. Někteří občané, zejména turisté a podnikatelé se proto ptají, proč podobné informace nezpracuje a nevydá také městské informační středisko. Nedostatek skutečně kvalitních propagačních materiálů je stálou domažlickou bolestí a i když se situace pomalu lepší, ještě to nestačí. Město i městské kulturní středisko mají, pravda, svoje internetové stránky, turisté, přijíždějící do našeho města, se ovšem chtějí řadu věcí dozvědět na místě a hned, ne až doma u počítače. Úloha tištěného materiálu je v tomto případě stále nezastupitelná.

VÝSTAVA VÁCLAVA SIKY

Městská „Galerie ve věži“ v Plané u Mariánských Lázní uspořádala v září společnou výstavu keramických objektů Jiřiny Marešové a obrazů vedoucího Galerie bratří Špillarů Václava Siky. Výstava měla vernisáž 25. srpna a trvala do 30. září.

DOMAŽLICE CHTĚJÍ MĚSTSKÝ PRAPOR

Město Domažlice by rádo mělo, jako některá jiná města, svůj městský prapor. V posledním padesátiletí používaly Domažlice jako městský prapor podélně dělený prapor s barvou modrou a bílou. Takovýto městský prapor měl svoje opodstatnění pro podobnost s heraldickými barvami městského znaku, odkud byl také asi převzat. Vladislavův majestát z roku 1481 stanoví ve znaku města Domažlic štít z polovice modré a z polovice bílé (městské hradby) barvy. Modrobílý prapor je ale oficiálním zemským praporem Svobodného státu Bavorsko. Domažlice jej tudíž užívat nemohou. Zastupitelstvo proto rozhodlo obrátit se prostřednictvím ředitele městského kulturního střediska pana Peroutky na heraldiky se žádostí o návrh praporu. V minulosti město rovněž používalo, podobně jako Chodové, prapor smetanově bílý, s městským znakem uprostřed (Chodové tam měli pár plstěných bot).

PÍSNĚ S LOUTNOU

Krásný večer zažili návštěvníci třetího koncertu Domažlického hudebního léta 24. srpna v Rajské zahradě kláštera. Jarmila Chaloupková, zpěv, a Brian Wright (Anglie) je pozvali na procházku renesanční i dnešní Evropou. V programu zazněla díla renesančních skladatelů Johna Dowlanda, Thomase Campiona (Anglie), Philippe Verdelota, Giulia Caccini (Itálie), Pauluse Hofheimera (Německo), hudbu 20. století reprezentovaly skladby Bohuslava Martinů a Petra Ebena.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

V červenci a v srpnu patřil vestibul knihovny i chodby v jejím prvním patře fotografiím Jitky Fialové z Horšovského Týna.

ZÁŘÍ

AMERICKÁ TRAGÉDIE

V úterý 11. září v 8.45 hodin tamního času (u nás tedy ve 14.45 odpoledne) narazil Boeing 767 společnosti American Airlines s 90 pasažéry na palubě do severní věže Světového obchodního centra (World Trade Centrum), proslulých „dvojčat“, na Manhattanu v New Yorku. O necelých dvacet minut později, v 9.06 hodin Boeing 767 United Airlines s 65 cestujícími proráží jižní věž mrakodrapu. A do třetice, v 9.40 hodin další unesené letadlo naráží do západní části budovy amerického ministerstva obrany, do proslulého washingtonského Pentagonu. V 10.00 hodin se zřítila jižní věž „dvojčat“, v 10.29 hodin severní věž a v 10.34 hodin v lesích Pensylvánie spadlo čtvrté unesené letadlo. Miliony lidí se zděšením sledovaly tragedii pyšného symbolu New Yorku a vlastně celé Ameriky. První zprávy o počtu obětí teroristického útoku na světové obchodní centrum, který zorganizovali islámští fundamentalisté, hovořily až o padesáti tisících mrtvých. Časem se ovšem toto číslo

zmenšovalo, reálný počet obětí činil nakonec necelé tři tisíce, což ovšem tragedii a hrůzu nad nelidským činem nijak nezmenšuje. V poledne 14. září se po celé Evropě rozezněly zvony a sirény na památku všech, kdo při teroristických útocích 11. září zahynuli. Také domažličtí občané uctili oběti minutou ticha. Po dlouhou dobu pak na tragédii z 11. září byla upřena hlavní světová pozornost. V USA i v Evropě, včetně naší země, se šířil strach z dalších teroristických útoků. Náš svět už prý po 11. září nikdy nebude takovým, jakým byl před ním, tvrdí mnozí. Možná mají pravdu. Ale víme, jaký ten náš svět vlastně je?

ZRUŠENY DALŠÍ PRODEJNY NA NÁMĚSTÍ

Kdo chtěl po prázdninách nakoupit na domažlickém náměstí potraviny v oblíbeném krámečku „u Košťálka“ (čp. 35 Město) nebo v samoobsluze „u Filipů“ (čp. 139 Město), nestačil se divit. Oba potravinářské obchůdky s dlouhou, velice dlouhou tradicí zmizely. Doslova přes noc je nahradily dvě další vietnamské tržnice. A tak místo rohlíků a chleba a mouky a nápojů si může návštěvník historického jádra města koupit další umělé kytky, voňavé tyčinky, boty, alkohol, rifle, hodinky, porcelánové sošky, cigarety. Nabídka je pestrá, platí se v korunách i v markách, vítán je každý zákazník, ceny jsou lidové a dají se o nějakou tu pětikačku dolů vždycky usmlouvat, tak co kdo může chtít víc? Že by ti místní možná raději zachovali potraviny? Nesmysl, mají

přece Mainla a Penny a Panský dvůr... Dva posledně jmenované markety (české slovo prodejna už zavání staromilstvím a nemoderností a „nenosí“ se) jsou sice trochu z ruky, ale chůze je prý zdravá, když už není auto. Ale nechme ironie - vietnamských tržnic na náměstí přibývá a zánik dalších a dalších „nevietnamských“ prodejen dává za pravdu pesimistům, kteří už před pár léty předvíдали, že se historické jádro města pomalu ale jistě změní na orientální bazar. Lidé remcají, nadávají okresní a městské správě, proč že to dovolí, píší články do novin. Málokdo si ale uvědomuje, že hlavními viníky jsou majitelé domů, a tudíž sami občané tohoto města. Nesmyslně vysoko vyšroubované nájem nemohou „normální“ obchodníci zaplatit. Vietnamcům s jejich „podivuhodnými“ toky peněz to problémy v žádném případě nedělá. Chtějí-li se už lidé na někoho rozčilovat, pak by se neměli zlobit na radnici nebo na okres, ale spíše na ty své spoluobčany, kteří před hezkým vzhledem svého města - kultura prodeje v tržnicích je otřesná a nabídka zboží je charakteru tohoto kraje bytostně cizí - dávají přednost rychlému zisku.

VÝSTAVA HELENY VENDOVÉ

V září a v říjnu vystavovala v Galerii bratří Špillarů svoje obrazy a kresby pražská výtvarnice Helena Vendová. Vernisáž se konala 5. září v 16.30 hodin, výstava trvala do 31. října. Domažlická veřejnost ji však přijala poněkud rozpačitě. Malířka je zjevně příznivkyní

nejnovějších výtvarných směrů, a ty jsou na poměry malého města přece jen trochu příliš „avantgardní“. Ostatně, ne vždy uspějí i v samotné Praze.

KONCERT

Na VI. abonentním koncertu Kruhu přátel hudby vystoupili 13. září ve velkém sále městského kulturního střediska bratři Miroslav a Ladislav Vilímcovi ze Kdyně. Houslista Miroslav Vilímc je koncertním mistrem České filharmonie. Na klavír jej doprovází Ladislav Vilímc, ekonom a místostarosta Kdyně.

VEČER KARLA ŠPILLARA

Na vzpomínkový večer o Karlu Špillarovi pozvala na úterý 25. září své příznivce a celou domažlickou kulturní obec Galerie bratří Špillarů. V programu večera účastníci nejprve vyslechli krátký hudební vstup, ve kterém se za klavírního doprovodu Aleny Svobodové představili Josef Stočes, klarinet, Ladislav Tichý, kytara, Bohdana Kuželková, housle. Přednášku Václava Siky, věnovanou Karlu Špillarovi, pak doplnil krátký videofilm autorů V. Siky a J. Nováka.

KONCERT MIMO PŘEDPLATNÉ

Když v roce 1999 navrhl referát kultury okresního úřadu domažlickému Kruhu přátel hudby uspořádat společně koncert

sopranistky Dany Freiové z Klenčí, absolventky domažlické umělecké školy a pražské konzervatoře, narazil na taktní sice, leč přece jen rázné odmítnutí. Na podobný koncert prý lidé nepřijdou, není to úroveň, na kterou jsou zvyklí a tak podobně. Nakonec, když se okresní úřad zavázal uhradit případný finanční schodek, koncert uskutečnilo městské kulturní středisko. A vida, chmurné předpovědi se nesplnily. Sál byl plný, zpěvačka měla velký úspěch i u svých předchozích místních kritiků. A po dvou letech v Domažlicích koncertovala znovu. Tentokrát na koncertu nazvaném „Nejkrásnější evergreeny a operetní melodie“, který připravil Komorní orchestr Domažlice/Furth im Wald, pro tento večer posílený o členy Plzeňské filharmonie. Mimo už zmíněné Dany Freiové vystoupili v programu večera Dívčí sbor Furth im Wald, Dívčí sbor Canzonetta z Domažlic a Holger Kruschina - tenor. Dirigent - Václav Cibulka.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

S obrazy paní Ireny Kaslové ze Šitboře se čtenáři knihovny měli možnost seznámit už na výstavě v roce 2000. V září tohoto roku vystavovala v knihovně svoje nová díla.

ŘÍJEN

SEXTETO ČESKÝCH FILHARMONIKŮ

se domažlickému hudebnímu publiku představilo 4. října ve velkém sále městského kulturního střediska na VII. abonentním koncertu Kruhu přátel hudby.

PŘEDNÁŠKA KŘESŤANSKÉ AKADEMIE

Křesťanská akademie v Domažlicích uspořádala v pátek 5. října v sále Baarova gymnázia v Domažlicích přednášku na téma „Interrupcí problémy nekončí“. Přednášela německá lektorka Hannelore Reichelt.

ÚSPĚCH MĚSTSKÝCH LESŮ

Až nečekaně úspěšná je realizace programu na záchranu tetřeva hlušce v čerchovských lesích. Peníze na nákup dvaceti tetřevů ročně po dobu deseti let poskytuje městským lesům Státní fond životního prostředí. Městské lesy se mohou pochlubit mimořádným úspěchem, protože tetřevi už prvním rokem po vysazení do volné přírody (rok

2000) vyvedli kuřata, což je zcela ojedinělé. V tomto roce je tedy na Čerchově už několik ptáků, pro které je zdejší příroda přirozeným domovským prostředím. V žádném jiném podobném programu tetřevi hned prvním rokem ve volné přírodě nezahnízdili.

TÝDEN KNIHOVEN

Ve dnech 8.-12. října probíhal po celé republice Týden knihoven. Městská knihovna v Domažlicích se do něj zapojila hned několika akcemi. Po celý týden zapisovala nové čtenáře knihovny zdarma a na celý týden vyhlásila „amnestii pro zapomětlivé čtenáře“. To znamená, že v tomto týdnu čtenáři neplatili pokuty za pozdě vrácené knihy a časopisy. Uspořádala burzu vyřazených knih. Na úterý 9. října připravila Den otevřených dveří knihovny a v jeho rámci prezentaci regionálních a informačních databází. V úterý a ve čtvrtek poskytovala svým čtenářům možnost používat internet zdarma.

Z DOMAŽLIC ZA KOZINOU

putovali už po sedmé členové domažlické Jednoty Orel a jejich příznivci. VII. ročník oblíbeného turistického pochodu Chodskem se uskutečnil 13. října. Start a cíl byl od sekretariátu KDU - ČSL, Náměstí 141, šlo se na trasách 11, 17 a 23 kilometrů.

PŘÍSPĚVEK PAMÁTNÍKU LIDICE

Město Domažlice poskytlo příspěvek Památníku Lidice, příspěvkové organizaci Ministerstva kultury ČR, ve výši 10 000 Kč na obnovu lidického Růžového sadu.

Je jistě hezké, že Domažlice Lidicím přispěly. Je ovšem smutné, že takový příspěvek vůbec někdo musí dávat. Lidice, ves vypálená nacisty za II. světové války v roce 1942 (všichni muži zastřeleni, 82 dětí zavražděno v plynu, ženy odvečeny do koncentračního tábora), světový symbol odporu proti fašismu, sloužily zajisté do roku 1989 často k propagaci předchozího režimu. Což ovšem není žádným důvodem pro to, že po roce 1989 se na ně pro změnu úplně zapomnělo a celý areál se nechal zpustnout tak, že se nyní musí pracně obnovovat. Není tomu tak dávno, co i v Domažlicích a po celém okrese probíhaly sbírky na instalaci pomníku lidickým dětem v Lidicích a co se po 7 Kč prodávaly pohlednice rozpracovaného pomníku jako příspěvek na jeho dokončení. Jen díky obrovskému úsilí autorů pomníku, sochařů manželů M. Uchytilové a J. V. Hampla (autorka se plné realizace svého návrhu už nedožila), a díky sbírkám se jej podařilo dokončit. Ejhle, jak naše cesta nepochopitelně vede od jedné krajnosti ke druhé. Snad se k této situaci hodí slova, která před léty pronesl na vzpomínkovém shromáždění u příležitosti osvobození Domažlic profesor Miloš Bič, čestný občan Domažlic a účastník protifašistického odboje, totiž, že na válku nesmíme vzpomínat

s nenávisť a nepřátelstvím, ale také že na ni nesmíme zapomínat a musíme v úctě uchovávat památku jejích obětí. A to je povinností nás, lidí. „Neviditelná ruka trhu“ to za nás neudělá.

SPOR KOLEM NEDĚLNÍCH BOHOSLUŽEB

propukl v domažlické římskokatolické farnosti, přesněji v samotných Domažlicích. Nic nového pod sluncem pro toho, kdo je alespoň trochu obeznámen se situací ve městě v minulosti. V Domažlicích, s výjimkou období 1950–1989, kdy tehdejší režim nedovolil veřejné působení církevních řádů, působili vedle sebe už od 17. století (vlastně už od založení města, s přestávkou od doby husitské do Bílé Hory) vždy dvě skupiny kněží – diecézní, těm se říkalo mluvou lidu obecného „světští kněží“ a řádoví (augustiniáni), přezdívaní „černí kněží“. Obě skupiny si postupně kolem sebe vytvořily vlastní obec věřících, zejména po polovině 19. století, kdy vliv církevních řádů v zemi začal upadat. Vztahy mezi diecézními a řádovými kněžími nebyly vždy rajsky harmonické, jak by se to u církve dalo předpokládat. Realitou byl povětšinou spíše pravý opak. To se pak přenášelo i do obce věřících. Páter Augustin Emil Dorníček, který se stal převorem domažlického kláštera po obnovení veřejného působení řádů v roce 1990, patří k lidem, kteří spory nevyhledávají, nevyvolávají, vyhýbají se jim, ba přímo je nesnášejí. Přes to se mezi nově utvořenou skupinou věřících kolem domažlického kláštera a zbytkem farnosti záhy projevilo

stejné pnutí, jaké tady bývalo před léty, stejná žárlivost, stejné soupeření. Obec domažlických věřících se rozdělila na ty, kteří chodí do arciděkanského kostela a na věřící z kostela klášterního. Na tak malé město, jako jsou Domažlice, vznikla poněkud kuriózní situace: nedělní dopolední mše svatá se tu sloužila třikrát - v 8 a 9.30 hodin v arciděkanském chrámu a v 10.30 hodin v klášterním kostele. Augustiniáni však na počátku roku 1999 z Domažlic odešli. V současné době slouží v Domažlicích pouze dva diecézní kněží - farář a kaplan. Zvládnout za nedělní dopoledne ve dvou lidech tři bohoslužby, když u oltáře při hlavní mši (v 9.30 hodin) musí být kněží oba, je nesporně úkol poněkud stresový. Nový domažlický farář, P. Gierga, proto navrhl, aby se klášterní mše konala až v podvečer, v 18 hodin. A bylo zle. Někteří věřící rozumné argumenty svého duchovního správce odmítli, trvali na dosavadním stavu a začali se dožadovat třetího duchovního. Také nic nového, to je ta známá domažlická paličatost! Neohlíží se na nikoho, na nic, jen když prosadí svou. Kolik škod už nadělala v minulosti a kolik jich ještě asi nadělá, pokud bude přetrvávat! Snad stojí za to, ocitovat zde část reakce pátera Giergy, uveřejněné ve Farních listech č. 41/01.

„Uslyšel jsem už otázku: "Máme napsat do Prahy, aby nám poslali nějakého nového otce?" A zeptám se teď já: máme nárok na takovou prosbu? Ani nejde o to, že na to místo augustiniáni nikoho nemají a přejí si, aby bohoslužby zajistila domažlická farnost. Jde o to, že v době, kdy kněží jezdí často každou neděli do čtyř a více kostelů, které jsou od sebe vzdálené několik kilometrů, jezdí k lidem, kteří

nemají šanci se dostat do města a čekají na faráře, který k nim přijede a my v Domažlicích si budeme vytvářet druhou farnost vzdálenou pouhých sto metrů a budeme si přát dalšího kněze! Je to vůbec poctivé? Možná situace už natolik dozrála, abychom začali myslet o Domažlicích jako o jedné farnosti? Mohu Vás ujistit, že já tak Domažlice chápu. A teď mohu už jenom prosit, abyste přijali tento návrh změny pořádku bohoslužeb. Prosím vás a věřím, že Chodové jsou lidé velkého srdce. Je to opravdu duchovní slovo? Myslím, že ano. Přece je to o lásce k bližnímu, tedy o základě našeho duchovního života."

Spor nakonec skončil tak, že klášterní bohoslužby se v neděli konají skutečně od 18 hodin. Nakolik ale věřící pochopili, že v jednom malém městě není třeba dvou skupin stejné církve, a nakolik se jen podřídili nutnosti, je stejně otázka.

POČÍTAČOVÉ FIRMY V DOMAŽLICÍCH

Je to až k nevíře, že se v Domažlicích užívá pět počítačových firem - NEBOS (v bývalém hostinci Bosna na Dolejším předměstí), D-DATA (v Panském dvoře), JaFa (v Branské ulici), Rada Computer (náměstí Míru 121), TIOS (v ulici Msgre B. Staška). Pravda, jen prodejem a servisem computerů by se asi všichni neuživil, a tak některé z nich mají ještě další prodej nebo jinou činnost. D-DATA je zároveň poradenská firma přes účetnictví pro malé a střední podniky a zabývá se i grafikou. NEBOS prodává veškerou kancelářskou techniku a mobilní telefony. Dokonce i TIOS, dosud největší prodejce výpočetní techniky, rozšířil letos sortiment své prodejny ve Staškově ulici o pa-pírnickví. Všichni

vespolek se pak předhánějí v nejrůznějších slevách, které mají zákazníky nalákat právě k nim: slevy pro studenty při nákupu počítače, některé počítačové programy zdarma, zdarma grafické karty a podobně.

NOVÉ ZDRAVOTNICKÉ ZAŘÍZENÍ?

V Domažlicích má vzniknout nové zdravotnické zařízení - Institut klinické a experimentální resenomie Iker medical spol. s r. o. (slovo rezenomie - resenomie nelze najít v žádném, ani cizojazyčném ani odborném slovníku, podle informací na internetu jde o jevy spojené s geostatickým polem - pozn. kronikářky). Toto zařízení se má zabývat netradičními způsoby medicíny a rehabilitací. Zástupcem IKERu v Domažlicích je pan Puchmertr, firma sídlí v Masarykově ulici. Někdy v první polovině roku se IKER obrátil na město Domažlice s nabídkou spoluúčasti ve společnosti se základním vkladem města 250 000 Kč a se žádostí o záruku za úvěr pro společnost IKER ve výši 7 700 tisíc Kč. Městská rada vstup města do společnosti schválila, zastupitelstvo s ním ale vyslovalo nesouhlas, který odůvodnilo některými nejasnostmi kolem společnosti a zejména tím, že městskou prioritou ve zdravotnictví je výstavba nové nemocnice.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

Výstav ex libris bylo v poslední době v Domažlicích několik. V minulosti je v Domažlicích tvořili Jan Paroubek, Karel Kuneš,

František Michl, MUDr. Vladimír Böhm. V říjnu se k nim připojil výstavou svých ex libris v městské knihovně pan Jiří Pavlík, stavební technik z Domažlic.

KONTROLA VIETNAMSKÝCH OBCHODNÍKŮ

Odhadem třicet krámků a tržnic vietnamských obchodníků je v této době na domažlickém náměstí. Vietnamci dokáží obsadit každé volné místo. Průjezdy domů, části prodejen a všechny uvolněné „kamenné obchody“. Protože jejich zboží je všude nachlup stejné, je s podivem, jak se všichni stačí uživit. Zjevně ať poctivě, či nepoctivě se uživit stačí, protože stále přibývají další. S pílí hodnou mravenčích dělníků budují a podle představ Orientu „zvelebují“ své krámečky a nadšeně při tom ničí historické hodnoty městské památkové rezervace. Do gotických portálů zatloukají skoby, které ověšují všelijak vyrobenými konstrukcemi s oděvy, deštníky, slunečními brýlemi, na gotické a renesanční klenby zavěšují příšerné bakelitové zářivky, do podloubí před krámky staví bedny se vším možným, co vietnamský trh dá. Neutěšenou situaci, na kterou poukazují desítky návštěvníků města, se už několikrát pokoušeli řešit domažličtí a plzeňští památkáři, žel marně. V poslední době se vietnamská „výzdoba“ rezervace stala terčem kritiky regionálního tisku. To byla poslední kapka, která nakonec donutila všechny zainteresované instituce spojit síly a pokusit se o alespoň jakous takous nápravu věci.

Počátkem října provedli zástupci domažlické radnice, vedení místostarostou Jiřím Herbrikem a zástupci plzeňských a domažlických památkářů za doprovodu městské policie rozsáhlou kontrolu vietnamských obchodů. Obchodníci museli přímo před nimi zboží z historických portálů odstranit. Dělali to ochotně a po několik následujících dní vypadalo náměstí přece jen lépe. Otázkou ovšem je, zda se situace nebude za čas opakovat znovu. Městští strážníci by podle zástupců radnice měli pohlídat, aby k „recidivě“ nedošlo. Uvidíme.

LISTOPAD

Z DĚJIN SBOROVÉHO ZPĚVU V DOMAŽLICÍCH

Sborový zpěv má v Domažlicích dávnou tradici. Už v 14. století, za arcibiskupa Arnošta z Pardubic, nacházíme první zmínky o některých královských městech, kde z obce věřících vznikla bratrstva k pěstování kostelního zpěvu. Mezi těmito městy jsou jmenovány také Domažlice. Bratrstva, jejichž jádro tvořili bohatí a vzdělaní měšťané - literáti (odtud název literátská bratrstva), zakládala neprofesionální kostelní pěvecké sbory. V dobách svého největšího rozkvětu, ve druhé polovině 16. a na počátku 17. století, se však neomezovala jen na zpěv. Zajišťovala i jiné věci, spojené s kostelem a s bohoslužbami, včetně péče o městskou školu. Vznikala při všech farních kostelech, nezřídka jich v jednom městě působilo několik - při každém kostele jedno, jindy působila při kostele bratrstva česká (pro zpěv český) a latinská (pro zpěv latinský). Byla českým specifikem, známe je výhradně z Čech. Husitské války na čas slibné počátky činnosti bratrstev přerušily, ale už na sklonku první

půle 15. století se začala znovu obnovovat a ve druhé polovině téhož století zaznamenáváme o jejich činnosti, i v Domažlicích, četné zprávy. Literáti sepisovali svoje vlastní kancionály, do kterých zařazovali církevní jednoglasé a polyfonní zpěvy domácího i evropského původu a duchovní písně, zpívané a oblíbené farníky jejich kostela, včetně místní písňové tvorby. Tyto zpěvníky byly často překrásně iluminované. Literátská bratrstva se organizovala jako cech, měla svoje stanovy (statuty), svůj majetek, svoje staršovstva, v nichž zasedali přední obecní hodnostáři – purkmistr, radní, konšelé. Sbory byly záležitostí výhradně mužskou, ženy ve sborech začaly zpívat až za pozdního baroka.

V Domažlicích působily literátské spolky dva, při kostele sv. Jakuba a při dnešním děkanském kostele na náměstí. Pěstovaly zpěv figurální i chorální, zpívali česky i latinsky. Ve městě samém byl však církevní zpěv po celé 16. a na počátku 17. století rozšířen obecněji, neomezoval se jen na literátská bratrstva. Souvisí to patrně jednak s přežíváním tradice husitského zpěvu, jednak s Jednotou bratrskou, která na přelomu 15. a 16. století a i později, když už musela město opustit (roku 1548), měla v těchto končinách hodně příznivců a která na zpěv duchovních písní ve svých shromážděních kladla velký důraz. Obecně známé, „v lidu oblíbené a hojně zpívané“ byly písně ze zpěvníku „Písně chval božských“ vydání z roku 1541, nazývaného též Rohův kancionál, který sestavil a jazykově upravil zdejší rodák, biskup

Jednoty bratrské Jan Roh a do kterého třemi písněmi přispěl i pozdější domažlický měšťan a radní, humanistický básník slovenského původu Ján Sylván. Známy jezuitský spisovatel Václav Šturm, rodák z Horšovského Týna (narozen 1533, zemřel 1601 v Olomouci), ve svých polemikách proti bratrským kancionálům dosvědčuje, že za jeho dětství na Domažlicku Rohův kancionál všichni chudí i bohatí, kteří jen trochu uměli číst měli doma, zpívali z něho a ve shromážděních Jednoty bratrské na písně z kancionálu poslouchali i kázání. Bratrské písně pobuřovaly některé zdejší utrakvisty a luterány, kteří je považovali pro lid za zhoubné a všelijak proti nim brojili i proto, že bratří často používali a upravovali melodie lidových písní. (Už zmíněný Václav Šturm ve své pozdější kritice ivančického kancionálu například uvádí, že nápěv písně „Kdož pod ochranou Nejvyššího v síňcích jeho přebývá“ se prý zpíval „v domích šenkovních a v krčmách na Domažlicku“.) Nakonec se jeden zdejší literát a radní, bakalář Martin Žatecký, rozhodl vypovědět bratrskému zpěvu otevřený boj. (Martin Žatecký, bakalář, je v roce 1558 jmenován mezi obecními staršími, v roce 1568 mezi členy městské rady.) V roce 1564 sepsal a odeslal správci sborů Jednoty v okolí Domažlic bratru Jakubovi traktát „Psaní k jednomu Bratru z počtu těch, jež Valdanskými neb Pikharty nazývají“, v němž nařkl z kacírství bratrský šamotulský kancionál, který bratří vydali v roce 1561. Jsou prý tam písně bludné a proti Bohu rouhavé. Psaní ukázal i několika svým

domažlickým přátelům, a tak o něm, jak už to tak bývá, záhy věděly celé Domažlice. Zpráva o dopisu došla až k bratřím do Mladé Boleslavi, a ti se rozhodli, že na něj Martinovi Žateckému veřejně odpoví. Odpověď, na jinak vždy smířlivé bratří neobyčejně ostrou, sepsal Jan Blahoslav, což, jak sám řekl, „s čistou chutí udělal, aby za příčinou toho bakaláře také i jiným některým ústa zacpal“. Blahoslavova odpověď se i některým bratřím zdála příliš příkrá a kousavá, zvláště proto, že Žateckému „několikrátě lží nadal a též prý jest ne jeden posměšek jemu učiněn“. Ale Blahoslav namítá: „Ale zdaliž toho bídný troup nebyl hoden, v takové věci se směle dáváje? A zvláště pak proto, že neměl na tom dosti, když to psaní došlo bratra Jakuba, správce těch okolních sborův, ale mezi sobě rovnými za konvičkami sedaje tím se pochloubal, a mnohé pobožné a šlechetné lidi těmi svými kacírskými myšlenkami nakažovati usiloval, tak že se některým zdálo, že on Bratří konečně přemůže a zahanbí, a že mu pak bratří nato jeho mizerné psaní nevědí co a neumějí odpověditi.“

„Nuže, totot’ jest již triumphus ante victoriam, to je před sakem lovení ryb. Mníš, žes již Šváby porazil. Činíš zavírku, že ten kancionál potřebuje napravení. Já pak zavírám takto: že ty potřebuješ dobrého parduu k zkrocení tvé všetečnosti a k zahanbení tvých šerméřských motanin. Nebo skrze taková tvá všetečná psaní a nářky důtklivé od všech rozumných jmín by byl za bezbožného nemudrocha a u lidí učených za to zvířátko, jež má dlouhé uši, tak jako ty jazyk. Praviš příliš směle, žeby Bratří rouhavá slova v písniích položili: kdoby neviděl, že ty nepravíš pravdy, musil by nad krtka slepější býti. Smíš bratřím namítati Aria, jako by se jemu podobnili. Viziž, aby ty sám

v kacírskou kuklici s několika cípy nebyl oblečen. Píšeš, že lidé vtipnější bývají, když se na utrhaní dadí. Tys se právě vydal na utrhaní, předces zůstal to, cožs byl, to je zlostí oslepený a pýchou nadutý osel (nadutý osel uvedeno řecky)."

Domažlice tak, díky této polemice, vstoupily do dějin zpěvu Jednoty bratrské. Nicméně snahy zdejšího literátského bratrstva, jehož členové se ve druhé polovině 16. století vesměs přikláněli k luteránství a považovali za svoji povinnost pečovat o zbožnost místních obyvatel, omezit vliv bratrské písně, pokračovaly. Písně z Rohova kancionálu se totiž ve městě a okolí zpívaly stále, zejména na rodinných pobožnostech, a to i poté, co z města musel odejít poslední zbytek členů Jednoty. Tak v roce 1571 si domažlický děkan Antonín Městecký stěžuje na zapovězené schůzky s kacírskými zpěvy u jakéhosi Matouše Babylonského v Domažlicích. Když ve stejném roce (1571) přišel na domažlickou faru nový luteránský farář, renesanční básník Valentin Šubar Landškrounský, nabídl literátům pomoc. Sbíral, upravoval a také sám komponoval (na vlastní texty) duchovní písně, kterými chtěl nahradit oblíbené písně z bratrského kancionálu. Tak vznikl Šubarův kancionál „Písně na evangelia a epištoly nedělní a sváteční, kteréž se v církvi Boží přes celý rok čtou a vykládají, složené od kněze Valentina Šubara Landškrounského v Domažlicích.“ Domažličtí literáti zpěvník používali v opisech Šubarova rukopisu. Vydání tiskem se dočkal až po autorově

smrti v roce 1612, a pak ještě dvakrát. Bývá označován za Šubarovo stěžejní literární dílo.

(VALENTIN ŠUBAR LANDŠKROUNSKÝ

* asi v polovině 16. století v Landškrouně, +1593 v Kutné Hoře

Luteránský kněz a spisovatel. Od roku 1571 do roku 1583 farář v Domažlicích, poté působil v Žatci a v Kutné Hoře. V roce 1575 byl zvolen do sněmovní komise pro českou konfesi. Roku 1577 jej domažlická městská rada jmenovala děkanem. V Domažlicích sepsal Summy krátké na epistoly a evangelia s písněmi a Kázání o hrozně kometě (tiskem vyšlo v r. 1577).)

Bílá hora načas činnost literátů ochromila. Když se po ní a po následujících válečných útrapách situace ve městě konsolidovala, literátská bratrstva ve své činnosti pokračovala. Nikdy však už nedosáhla takového rozvoje a významu jako ve století šestnáctém. V roce 1721 poznamenává například domažlický děkan na účet literátů, že myslí jen na sudy piva, počty kapounů a další požitky, kteréž na svých hostinách spotřebují.

Josefínské reformy v poslední třetině 18. století zasáhly i literáty. Dvorní dekret z 22. května 1783 zrušil všechna bratrstva, včetně literátských. Literáti se sice dekretu bránili, ale postupem času zanikali. Nahradily je chrámové sbory. V Domažlicích literáti působili ještě ve století 19., ale jen s několika členy, jako zpěváci při pohřbech a procesích.

V roce 1834 ustavil v Domažlicích Severin Blätterbauer, ředitel kůru, ceciliánský pěvecký a hudební spolek k povznesení církevní hudby.

Další etapa historie sborového zpěvu v našem městě se váže k národnímu obrození. Počátkem čtyřicátých let 19. století, když se v měšťanské společnosti začal opět v hojnější míře užívat český jazyk, začala zároveň do této společenské vrstvy pronikat i česká lidová a vlastenecká píseň. Spolek Slovanská lípa, který v Domažlicích vznikl v roce 1845, na svých týdenních schůzkách „pěstoval zpěv písní prostonárodních“. Při Slovanské lípě se tak z některých zvlášť hudbymilovných členů začal utvářet první domažlický měšťanský necírkevní zpěvácký spolek. V roce 1849 však c. k. rakouské úřady Slovanskou lípu zrušily a s ní vzaly za své i úvahy o městském pěveckém sboru. Teprve o deset let později se vynořily znovu, až posléze v roce 1860 vznikl v Domažlicích ženský pěvecký spolek „Jitka“, který vedl ředitel kůru, již zmiňovaný Severin Blätterbauer. V roce 1865 se ustavil mužský pěvecký spolek „Břetislav“, jehož předsedou byl advokát JUDr. Klíma a sbormistrem učitel Jan Čapek (otec spisovatele Karla Matěje Čapka Choda). Břetislav se v roce 1868 zúčastnil v Praze slavnosti položení základního kamene k Národnímu divadlu, oba spolky pak v témže roce slavnostního pražského koncertu k uctění památky Karla Havlíčka-Borovského, při němž zpívalo na 1000 pěvců a pěvků.

V roce 1872 ustavila Měšťanská beseda hudební a pěvecký odbor. Sbormistrem jeho pěveckého sboru byl učitel, a poté ředitel dívčí školy František Drbohlav, později sbor vedli: profesor František Hansl, který organizoval každoročně oblíbené gymnaziální koncerty a byl sbormistrem gymnaziálního studentského „akademického sboru“, po něm ředitel kůru Antonín Topinka a po něm Alfred Schnabel (Šnábl), bývalý operní pěvec (basista) v plzeňské opeře a v Curychu, v Domažlicích pak obchodník. I činnost tohoto sboru však časem ustala. V roce 1900 založil František Ninger, úředník technické finanční kontroly, hudební a pěveckou společnost „Filharmonie“, která se o rok později přeměnila na hudební a pěvecký spolek Čerchovan (zahájil činnost 21. 4. 1901, jméno mu navrhla učitelka Eliška Příbylová). Prvním předsedou Čerchovanu byl krátce sám Ninger. Když byl přeložen do Plzně, převzal po něm v roce 1903 předsednictví primář domažlické nemocnice MUDr. Gustav Halík. Dlouholetým sbormistrem byl Václav Flégl, kterého během let v této funkci střídali Alfred Schnabel, Jindřich Jindřich, Alois Jindřich, František Procházka. Za II. světové války mužský sbor vedli Jaromír Hirschau (Horák) a Bohumil Hach. Řízení ženského sboru převzala v roce 1937 paní Božena Hezká, v roce 1939 se stala sbormistryní celého sboru a řídila pak Čerchovan po dlouhá léta. Čerchovan záhy po svém vzniku stanul v čele městského kulturního života. O tuto výsadu se během první republiky dělil s divadelním spolkem Havlíček. V roce 1903 měl

Čerchovan 104 pěvců a pěvků. Později se toto číslo snížilo, ale až do padesátých let minulého století sbor nouzi o zpěváky nikdy neměl. Ty mu vychovávala Městská škola sborového zpěvu, jejíž vznik v Domažlicích inicioval v roce 1924 Václav Flégl a kterou tehdy nemělo žádné jiné město v Čechách. Školu řídilo kuratorium za předsednictví starosty města. Ročně vzdělávala přes 100 adeptů pěveckého umění.

Paní Božena Hezká vedla Čerchovan až do roku 1978. Od roku 1968 jí pomáhal Jan Závacký, kterému v roce 1978 řízení celého sboru předala. Jan Závacký vedl sbor až do června 1992. Od července 1992 do roku 1996 řídil Čerchovan Václav Cibulka, krátký čas pak Otomar Hána. V únoru 1997 převzal sbor Marek Vorlíček, student dirigentské třídy pražské konzervatoře, kterému se podařilo sbor omladit a dát mu tak novou perspektivu. V současnosti má Čerchovan 45 zpěváků a zpěvaček, z nichž více než polovina jsou absolventi domažlické hudební školy (dříve lidové školy umění). Sbor se tak dostává na téměř profesionální úroveň a úspěšně pokračuje v tradici sborového zpěvu v Domažlicích.

Ve druhé polovině roku 1992, trochu snad i „natruc“ Čerchovanu, kde si v té době s mladými ještě příliš nerozuměli, vznikl v Domažlicích Nový sbor, jehož založení inicioval syn známého domažlického malíře Františka Šlegla, kameník Jiří Šlegl. Ten se domluvil se sbormistrem z Furthu i/W Robertem Schanderem, který Nový sbor řídil. Ve sboru

však nepanovaly ideální poměry, sbormistr, zaneprázdněný svojí prací doma, se mu nemohl patřičně věnovat, své udělaly i jazyková bariéra a výběr repertoáru. Sbor po necelých dvou létech zanikl.

V současné době působí v Domažlicích souběžně s Čerchovanem úspěšný dívčí pěvecký sbor Canzonetta, který vedou Marie Hanáčíková a Jiřina Eretová. Některé členky tohoto sboru zpívají i v Čerchovanu. Sbor vznikl z Domažlického dívčího pěveckého sboru, který v osmdesátých letech uplynulého století založil František Kumpera, učitel a později ředitel zdejší základní umělecké školy.

Mimo všechny zmiňované pěvecké sbory dospělých působila ve druhé polovině minulého století v Domažlicích při zdejších základních školách a při „Lidušce“ (dnešní základní umělecká škola) řada dětských pěveckých sborů, které řídili převážně učitelé hudební výchovy - Václav Sladký, Jarmila Vanišová - Černá, Eva Maxová a další. Přesně v dlouholeté tradici zdejšího sborového zpěvu šlo téměř vždy o sbory vesměs výborné úrovně.

(Zpracováno za použití archivních materiálů Muzea Chodska a soukromého archivu kronikářky k dějinám Jednoty bratrské v Domažlicích)

KONCERT ČERCHOVANU

100. výročí svého vzniku oslavil domažlický pěvecký sbor Čerchovan v neděli 25. listopadu slavnostním koncertem duchovní hudby v arciděkanském chrámu. V programu koncertu zazněla Korunovační mše Wolfganga Amadea Mozarta, výběr ze Sedmi slov Kristových

Césara Francka a skladba Jana Nepomuka Škroupa Terra tremuit. Sólisty večera byli Eva Müllerová, Lenka Pištěcká, Václav Lemberk a Kamil Jindřich. Čerchovan za doprovodu komorního orchestru Musica Tusta připravil posluchačům, kteří doslova „přeplnili“ chrámovou loď (pořadatelé uvádějí až 600 návštěvníků), nezapomenutelný zážitek a dokázal, že se může směle rovnat i profesionálním sborům. Po koncertu se nynější členové Čerchovanu sešli se svými předchůdci, dnes již seniory a se zástupci města v sále městského kulturního střediska, kde společně pokřtili první CD sboru. Čerchovan se sólisty Evou Müllerovou, Lenkou Pištěckou, Václavem Lemberkem a Kamilem Jindřichem, doprovázený orchestrem Musica Tusta, na něm přednesl Stabat Mater Jakuba Jana Ryby a Requiem c-moll Georga Lickla. Nahrávání se uskutečnila letos 25.-26. května v kostele sv. Vavřince na Veselé hoře v hudební režii Radka Rejška a ve zvukové režii Aleše Dvořáka. O nahrávce nelze říci nic jiného, než že je velice zdařilá a že sbor si na svém prvním CD postavil pro svoji další práci vysokou latku. Zajímavý je i přebal CD, který na titulní straně využil fotografii gotické piety z kostela z Bělé nad Radbuzou (autor fotografie Václav Tauer). Rovněž tiskárna městského kulturního střediska, která přebal tiskla, odvalda profesionální práci. Celkově vzniklo opravdu všestranně zdařilé dílo.

Ke svému 100. výročí vydal Čerchovan i almanach „ČERCHOVAN 1901 -2001“ (Vydáno ke 100. výročí působení Čerchovanu v Domažlicích. 31

stran. Vydalo Městské kulturní středisko v Domažlicích, graficky upravila a vytiskla tiskárna MKS Domažlice.). Autor almanachu Jiří Vorlíček prokázal, že má jako dlouholetý dopisovatel místního tisku sice rozsáhlé žurnalistické zkušenosti, ale trochu malou zkušenost se zpracováním historického textu. To vedlo některé pamětníky k poněkud nevrle kritice díla. Almanach ovšem není historická studie, a z tohoto hlediska byla většina výtek dost nespravedlivá.

Ke chvále Čerchovanu je však nutné dodat, že velký podíl na jeho úspěchu má i jeho zřizovatel, městské kulturní středisko, které mu pro práci vytváří výborné podmínky, včetně finančního zabezpečení a technického zázemí. Staří členové sboru, který byl za minulého režimu ve městě pouze trpěný, často vzpomínají, za jakých podmínek jejich sbor pracoval. Téměř všechny náklady si hradili členové z vlastních peněz. Finanční příspěvek od zřizovatele byl minimální. Zkoušelo se v jedné místnosti hudební školy, kde byla kamna na uhlí, a tak od podzimu do jara členové výboru Čerchovanu museli vždy před zkouškou přijít o něco dříve a zatopit. I tak se ale většinou zkoušelo v kabátech. Při koncertech si muži ze sboru zajišťovali i postavení praktikáblů, které si nejprve vypůjčovali z hudební školy, protože MKS svoje nemělo. Ale přes to, i přes jiné těžkosti, zpěváci i sbor vydrželi. Dnes je doba jiná a staří členové sboru svým nástupcům lepší podmínky k práci upřímně přejí.

STAVBA NOVÉ NEMOCNICE - ZAČALY POZEMNÍ PRÁCE

Terénními úpravami a výkopovými pracemi pro položení kanalizace po „tankodromu“ a v Potocích, podél Zubřiny až k prvním domům na Kavkaze, začala stavba nové domažlické nemocnice. Konečně se tedy Domažlice a spolu s nimi i celý okres dočkají důstojného zdravotnického zařízení, které je zde tak naléhavě potřebné. Kolem stavby se však v posledních měsících vedly dost ostré diskuse. Jejich příčinou byla výše nákladů na novou nemocnici. Náklady na jedno lůžko (dojde se k nim tak, že se vydělí celkové náklady na stavbu počtem lůžek) totiž u domažlické stavby vysoce překračují celostátní průměr. Ten se pohybuje kolem dvou milionů korun na lůžko, v Domažlicích ale dělá 4,5 milionu na jedno lůžko. V diskusích kolem ceny nové nemocnice se vyjadřují politici, lékaři, zřizovatel nemocnice, radnice. Co člověk to názor. Jedno je jisté: projektanty nové nemocnice nikdo neomezoval, a tak projektovali a projektovali. Náklady na stavbu tím z předpokládaných necelých osmi set milionů korun nakonec téměř přesáhly miliardu a muselo se škrtat. Poslední varianta už je zpátky na osmi stech milionech a hovoří se ještě o možnosti „ubrání“ dvaceti až čtyřiceti milionů. Co je v nemocnici ze stanoviska lékařů nutné a co není, musí samozřejmě určit odborníci. Už ale z jednoduchého pohledu na projekt je i laikovi zřejmé, že je v některých částech, například úklidový pavilon za téměř dvacet milionů korun, rozsáhlé parkové úpravy areálu, zbytečně velké parkoviště, mírně řečeno

„poněkud předimenzovaný“. Nakonec je dobře, že diskuse probíhají. Pomohou-li zachovat v projektu všechno potřebné a omezit nepotřebné, bude to jen dobře. V Domažlicích ostatně známe ze zcela nedávné minulosti nejeden příklad toho, že zdravotníkům někdy chybí umění racionálně zvážit svoje potřeby současné a budoucí, a hledat optimální řešení mezi těmito potřebami a celkovou ekonomikou provozu zdravotnického zařízení.

OBNOVENÁ KAPLIČKA

V ohradní zdi kostela U svatých je už přes dvě století malinká kaplička, zasvěcená Bolestné Panně Marii. Léta o ni pečují členky domažlické místní organizace KDU-ČSL. V poslední době byla kaplička už v dost žalostném stavu, oprýskaná a zplsnivělá, dveře napůl ztrouchnivělé. Proto se místní organizace KDU-ČSL letos v létě rozhodla nechat ji opravit. Stavbičku zevnitř oklepal „až na cihlu“, znovu nahodil, vybílil a opravil podlahu zedník Jiří Hrubý z Postřekova, dveře a nápis nad nimi restauroval Josef Fronk z Domažlic. Kaplička však měla smůlu. Ještě uprostřed oprav se najednou její podlaha ocitla pod vodou. Technické služby totiž upravovaly trávník v parčíku kolem ohradní zdi hřbitova, a protože terén zde byl značně nerovný, navezli jejich zaměstnanci na trávník novou zem, vzorně ji uhrabali a znovu oseli trávou. Tím se ale vchod do kapličky rázem ocitl pod úrovní terénu a hned při prvním dešti

všechna voda i bláto z dosud nezpevněného trávníku natekly dovnitř. Lidovci se proto obrátili s prosbou o pomoc na starostu města pana Jana Látku. Technické služby pak udělaly víc, než musely, a plochu před stavbou nejen odizolovaly, ale zabudovaly do ní i odpadové kanálky, takže prostor uvnitř kaple i při největších deštích zůstává suchý. V pátek 2. listopadu kapli Bolestné Panny Marie U Svatých při příležitosti svátku zesnulých, „dušiček“, znovu vysvětil, za účasti asi 151 věřících, domažlický kaplan P. Jiří Janota.

VÝSTAVA VÁCLAVA HYNČÍKA

Plzeňského fotografa Václava Hynčíka měla domažlická veřejnost možnost poznat už při otevření nové expozice v Chodském hradu. Řada fotografií z expozice totiž pochází právě od něho. Tentokrát seznámil Václav Hynčík milovníky fotografie se svojí tvorbou na výstavě v Galerii bratří Špillarů. Vernisáž se uskutečnila v úterý 6. listopadu v 17 hodin.

STÁLÝ PROBLÉM - DISKOTÉKA FONTÁNA

Přesněji řečeno někteří její návštěvníci. Občané okolních ulic už léta volají po nápravě, zatím marně. Nevyspí se, uklízejí nepořádek, který po sobě odcházející návštěvníci diskotéky zanechávají, a někdy nepořádek značně nechutný, opravují poškozené ploty, záhonky v zahrádkách a předzahrádkách. Náprava patrně není v lidských

silách. Alespoň prozatím vyzněly všechny protesty poškozených občanů do ztracena. Na obranu města a státní policie je ovšem nutné poznamenat, že nemohou stát před diskotékou denně celou noc. Poslední „zábavička“ rozveselených návštěvníků diskotéky však už hraničí s trestným činem. V noci z pátku 2. listopadu na sobotu 3. listopadu vytrhali na silnici ve Waldhegerově a Hruškově ulici z kanálů těžké litinové dekly. Co by se stalo, kdyby do takové díry vjelo auto, si asi každý umí představit.

VENKOVNÍ POSEZENÍ PRO SENIORY

vybudovaly technické služby z podnětu starosty města Jana Látky na volném prostranství u západní stěny domažlického penzionu v Baldovské ulici. Obyvatelé penzionu, kteří dlouho podobné místo pro odpočinek postrádali, se prý už těší na jaro, až si budou moci v pěkném zákoutí u svého domu užívat sluníčka.

WEST CUP NA VAVŘINEČKU

2. kolo WEST CUPU, závodů psích spřežení, se konalo v sobotu a v neděli 10. a 11. listopadu na Vavřinečku. Na trasách 2,6 a 4,9 kilometrů startovalo 92 spřežení v 18 kategoriích. Závodů se zúčastnili kromě českých musherů, také musheři a spřežení z Německa a z Rakouska. Atraktivní závod sledovali četní diváci, kteří obdivovali jak psy, tak umění jejich pánů.

PROSINEC

ZMĚNY NA RADNICI

Už delší dobu se ve městě proslýchaly zvěsti o napjatých vztazích mezi starostou a místostarostou. Jednalo se o spory pracovní, které se pak samozřejmě, přenášely na celý městský úřad. Neshody se táhly několik měsíců, spolupráce starosty a místostarosty se stále zhoršovala. Vzájemná nepřízeň ve sféře pracovní i obecně lidské je vždycky náchylná spíše k půtkám než k dohodě. Na radnici tomu nebylo jinak. A tak se problémové vztahy v jejím vedení dostaly ve středu 24. října na pořad jednání městského zastupitelstva. Jednání se ale pro nemoc nezúčastnil místostarosta Jiří Herbrik. Někteří zastupitelé nechtěli jednat v jeho nepřítomnosti. Po delší, místy dost vzrušené a emotivní diskusi, se ale nakonec shodli na konstatování, že situace ve vedení města je neudržitelná, není rozumné ji prodlužovat a všemi dvaceti hlasy přítomných schválili návrh hlasovat o odvolání Jiřího Herbrika z postu místostarosty. Ten byl poté z funkce místostarosty skutečně odvolán, když z 20 přítomných zastupitelů

bylo 17 pro odvolání a 3 proti. Zastupitelé se dále dohodli, že jednotlivé politické strany předloží svoje návrhy na nového zástupce starosty do příštího zasedání zastupitelstva, tedy do poloviny listopadu.

Na zastupitelstvu 21. listopadu navrhl starosta Jan Látka jako nejschůdnější řešení vzhledem k necelému roku do konání komunálních voleb zvolit ze členů městské rady dva neuvolněné místostarosty. Členové zastupitelstva tento návrh schválili poměrem hlasů 18:0:2. Za ČSSD navrhl starosta na funkci místostarosty Jaroslava Bauera. Radní Dalibor Kubů navrhl za ODS Pavla Wolfa a radní PhDr. Schleiss za KDU ČSL Antonína Nikodéma. Pan Nikodém se však kandidatury vzdal. Ze zbylých dvou kandidátů obdržel z 20 odevzdaných hlasů pan Bauer 16 hlasů, pan Wolf 10 hlasů. To znamená, že pan Bauer byl zvolen, pan Wolf, který nezískal nadpoloviční většinu hlasů, nikoli. Vzápětí navrhl pan Wolf na funkci druhého místostarosty pana Dalibora Kubů, který byl posléze zvolen 12ti z 20ti odevzdaných hlasů. Městské zastupitelstvo tedy zvolilo dva neuvolněné místostarosty pana Jaroslava Bauera a pana Dalibora Kubů. Pan Jaroslav Bauer zodpovídá za kulturu ve městě, dále má na starosti městské kulturní středisko, Domažlické městské lesy, spol. s r. o., Domažlickou správu nemovitostí spol. s r. o., Plavecký bazén a příspěvkové organizace Městské lesy Domažlice a Správu nemovitostí města Domažlice. Pan Dalibor Kubů bude řídit městskou policii a má

na starosti pořádek ve městě a Domažlické technické služby spol. s r. o. Protože odvoláním pana Herbrika se uvolnilo jedno místo v městské radě, měl být zvolen ještě další radní. Z navrhovaných kandidátů, pánů Wolfa a Koziny, však nezískal nadpoloviční většinu hlasů ani jeden, zastupitelstvo proto volbu odložilo na prosincové zasedání, stejně tak, jako volbu statutárního zástupce starosty.

A jakoby nebylo dosti na sporech na radnici, propukl při prosincovém zasedání zastupitelstva další „skandál“. Jeden z přítomných občanů, ing. Hrubý, obvinil oba nově zvolené místostarosty, pány Bauera a Kubů ze střetu zájmů. Podle něj si oba pronajímají městské prostory za nájemné, které není navyšováno o meziroční inflaci. Oba nařčení se bránili a dokazovali nájemními smlouvami a výpověďmi zástupce pronajímatele, ředitele městského kulturního střediska pana Zdeňka Peroutky, že pan Hrubý nemá pravdu, zejména proto, že ve smlouvách je ustanovení o tom, že mohou, nikoli musí být o inflaci navyšovány. Výsledkem dlouhé debaty bylo rozhodnutí prověřit do konce února 2002 všechny nájemní smlouvy, uzavřené městem a jeho organizacemi a u těch, které nemají inflační dodatky, tyto dodatky do stejného data zpracovat. Při volbě statutárního zástupce neprošel v prvním kole ani jeden z obou místostarostů. Při opakované volbě pak z 21 přítomných zastupitelů dalo svůj hlas 12 panu Bauerovi a 9 panu Kubů. Statutárním zástupcem starosty byl tedy zvolen Jaroslav Bauer.

Následovala volba chybějícího člena rady. V prvním kole získal ze tří kandidátů pan Wolf 10 hlasů, pan Nikodém 7 hlasů a pan Kozina 3 hlasy. Do druhého kola tedy postoupili pan Wolf a pan Nikodém. Pan Wolf získal z 20 odevzdaných hlasovacích lístků 11 hlasů, pan Nikodém 9. Radním byl tedy zvolen Pavel Wolf. Prosincovým hlasováním tak skončilo mnohaměsíční období napětí na radnici, která se nyní, doufejme, může zase v klidu věnovat své práci.

(K tomuto zápisu viz. příloha ke kronice, zápisy ze 35., 36. a 37. zasedání zastupitelstva města Domažlice, rok 2001, ze kterých jsou veškeré informace, uvedené v kronikářském záznamu, přejaty - dodatek kronikářky.)

VÁNOČNÍ VÝZDOBA

Se začínajícím adventem se na domažlickém náměstí a nově i v jeho okolí (autobusové nádraží, Chodské náměstí) rozsvěcely večer co večer stovky drobných světel. Vánoční výzdoba Domažlic proměnila jejich historické jádro, zejména když z náměstí odjela auta a všude byl klid, na kouzelné město snů. Byl to občas pohled až neskutečně hezký, plný zvláštní jímavé pohody, který každého, kdo má naše město rád, zrovna pohladil. Ne všechno se samozřejmě povedlo. Výzdoba ochozu věže nebyla tak pěkná jako před rokem, na vánočním stromě u kostela a v radničních oknech snad těch žárovek mohlo být méně. Přes to byl celkový dojem z osvětleného města nesporně působivý a ladil s adventní a vánoční náladou. O to nepochopitelnější byl anonymní vzkaz, který se 12. prosince objevil v rubrice vzkazů

Týdeníku Domažlicko: „Marnivému městu Domažlice: Rozsvícená radnice ještě neznamená osvětlenost radních. I smetiště se dá vyzdobit.“ Vyzdobit se dá skutečně všechno, viz známé Potěmkinovy vesnice a světlo v okně ještě nemusí znamenat, že za tím oknem žijí lidé se světlem v duši. Za peníze, zaplacené za onu „zbytečnou marnivost“, se skutečně dalo pořídit něco relativně „užitečnějšího“. Ale ona ta vánoční výzdoba města přece jen až tak neužitečná nebyla. Třeba jen proto, že lidem přinesla hezký zážitek. A to v dnešní době, na hezké zážitky dost chudé, také něco znamená.

KHÜNOVCI V DOMAŽLICÍCH

Mimořádným hudebním zážitkem byl pro nabitý sál městského kulturního střediska vánoční koncert Khünova dětského sboru a Pražského dechového kvinteta v obsazení Vladimíra Klánská, lesní roh, Miloš Wichterle, fagot, Jurij Likin, hoboj, Jan Riedelbauch, flétna a Vlastimil Mareš, klarinet. Děti ze sboru přednesly za řízení profesora Jiřího Chvály vánoční zpěvy gotiky, renesance a baroka a koledy z celého světa. Ve druhé části programu pak předvedly působivé scénické pásmo lidových koled.

Koncert se konal 4. prosince v 19.30 ve velkém sále městského kulturního střediska. Pořádaly ho městské kulturní středisko a Kruh přátel hudby.

STÉ VÝROČÍ NAROZENÍ FRANTIŠKA MICHLA

Žádný z umělců - domažlických rodáků - neměl tak pohnutý životní osud, jako akademický malíř František Michl. V Domažlicích se o něm trochu dobromyslně, trochu s nadhledem lidí „usedlých“ nad „bohémským umělcem“ říkávalo, že jej zavřel každý režim, který v Čechách za doby jeho života „vládl“. A je to do slova a do písmene pravda. Po prvé se ve vězení ocitl ještě jako student za I. světové války pro „urážku Rakousko-uherského mocnářství a mocnáře“. Za první republiky dostal několikadenní trest za jakýsi přestupek. Za druhé světové války byl jedním z organizátorů památné protifašistické Vavřínecké pouti z roku 1939. Když nacisté v tak zvané Smudkově aféře v roce 1940 zatkli v Domažlicích 150 rukojmí (viz kronikářské zápisy z let 1999 a 2000), odvezli mezi prvními i Františka Michla. Z koncentračního tábora Flossenbürg, kde Domažličany věznili, jej sice v roce 1941 propustili, pro pomoc odbojovému hnutí však byl v roce 1943 zatčen znovu, převezen na Pankrác a do pevnosti Terezín, odkud se vrátil až po osvobození. Po čtvrté byl na základě vykonstruovaného obvinění z „rozvracení republiky“ zatčen v roce 1961. Nepodmíněný trest jednoho roku mu zkrátila na šest měsíců prezidentská amnestie.

Akademický malíř František Michl se narodil 20. 11. 1901 v historickém domě na domažlickém náměstí čp. 44, kde bývala hospoda U Masopustů. Jeho rodiče, František a Terezie Michlovi,

měli dílnu a obchod s kartáči, štětkami a s proutěným zbožím. Jako jediný syn měl obchod převzít, proto jej také rodiče nutili vystudovat obchodní školu v Plzni. To se ovšem jejich synovi, kterého přitahovalo malování, pranic nelíbilo. Po těžkých rodinných rozepřích nakonec prosadil svou, z obchodní školy odešel a roku 1925 složil zkoušku na Akademii výtvarných umění v Praze. Stal se jedním z prvních žáků nově založené krajinářské speciálky Otakara Nejedlyho, s jehož třídou procestoval Korsiku, Itálii, Francii, Holandsko a Německo. Po ukončení školy se vrátil do Domažlic, kde se věnoval malování krajiny rodného Chodska a Šumavy. Jeho obrazy z období mezi dvěma válkami jsou znalci výtvarného umění označovány za malířsky nejceněnější část Michlovy tvorby. V létech 1928-1938 vznikla většina jeho grafických listů, EX LIBRIS a ilustrací. Ilustroval a graficky upravil přes 30 knih. Navrhl odznaky a emblémy několika sportovních klubů. Už v roce 1923 přijala plzeňská Škodovka za svůj znak trojrozměrný šíp, navržený Michlem.

V Michlově domažlickém ateliéru se scházeli malíři Moravec, Šebek, sochaři Švec, Langenberger, Bretschneider, hudebníci J. Zich a Jindřich Jindřich, častým hostem zde byl i spisovatel Jan Vrba.

V té době také představil Michl své obrazy na asi čtyřiceti výstavách. Za své dílo obdržel třikrát cenu České akademie věd a umění. Hodně cestoval, maloval v Alpách, ve Štýrsku, v Itálii, ve Francii, v Bulharsku a v Severní Africe.

Druhou velkou Michlovou láskou byl sport. Závodil za domažlické „Sněhaře“, běhal a skákal na lyžích, jezdil na koni, skákal o tyči do výšky, byl průkopníkem motocyklového sportu, šermoval.

V roce 1933 se František Michl oženil s Boženou Zajícovou, dcerou řídícího učitele z Pocinovic.

II. světová válka a nacistické vězení na čas Michlovu tvůrčí práci přerušily. Hned po osvobození se však s novým elánem pouští do práce. Zapojuje se i do veřejného života města a regionu. Je členem Svazu výtvarných umělců, Sdružení západočeských výtvarných umělců v Plzni a předsedou Sdružení pošumavských výtvarných umělců v Klatovech. Až do oficiálního zrušení této funkce v roce 1950 je také kulturním patronem okresu Domažlice. Opět obesílá výstavy doma i v zahraničí. V roce 1958 reprezentují tři jeho obrazy spolu s díly dalších výtvarníků české výtvarné umění na světové výstavě v Bruselu. Větší množství Michlových obrazů objednává vídeňská galerie „Otto“. Zájem o Michlovo dílo je i v USA. Asi právě Michlova publicita v zahraničí, spolu s Mistrovým otevřeným komentováním politické situace v zemi, vedly v roce 1961 ke zmíněnému procesu „pro podvracení republiky“ a k následnému odsouzení. Po šesti měsících věznění se sice František Michl vrací domů, jeho perzekuce však trvá. Stává se „persona non grata“, osobou nežádoucí pro všechny výtvarné umělecké organizace, nesmí vystavovat mimo Západočeský kraj.

Vsuvka kronikářky: Ke cti některých plzeňských výtvarníků je třeba říci, že se, ať už k tomu měli jakékoli důvody, Františku Michlovi v této nelehké době snažili pomoci. Nákupčí tehdejšího Díla (prodej výtvarných děl) pan Červenka spolu se zástupcem plzeňské odbočky Svazu výtvarných umělců, už zesnulým akademickým malířem Janem Havlicem, za Michlem do Domažlic občas zajížděli na „skleničku červeného“, organizovali plzeňské výstavy jeho obrazů pod hlavičkou Díla, pod stejnou hlavičkou zprostředkovávali prodej i kontakty s cizinou. Mistr však v té době byl nedůvěřivý a zatrpklý patrně vůči všemu a všem. Jednou na počátku roku 1965 jsem měla Michla požádat o prodej obrazu, krajiny s lomem, jedněm pražským známým. Jednala jsem s paní Michlovou, která mi doporučila, abych se domluvila v Díle, kde prý takový Michlův obraz je. Nebyl, a tak jsem s Janem Havlicem a s panem Červenkou měla možnost Františka Michla navštívit. Přijal nás mile, ke mně, mladé a neznámé osobě, byl laskavý, vyprávěl zajímavé zážitky ze svých studií u „Ot'ase“ (malíř Otakar Nejedlý), jak ale přišla řeč na současnost, stáhl se do sebe a byl vysloveně nepříjemný. Protože jsem se domnívala, že jsem třeba u obchodních jednání nežádoucím svědkem, rychle jsem dohodla koupi pro své známé a odešla jsem. Jan Havlic mi o mnoho měsíců později při náhodném setkání v Plzni vyprávěl o konci tehdejší návštěvy. Michl

je tenkrát doslova vyhodil. „Nechtěl o ničem slyšet, byl rozmrzelý, těžko se s ním jednalo. Já se mu ostatně ani moc nedivím, nikdo z nás (rozuměj výtvarníků - pozn. kronikářky) neměl odvahu se ho zastat“.

Zlepšení politického klimatu po roce 1965 přineslo i Michlovi novou chuť do práce. Postupně opět vystavuje doma i v cizině, v Kanadě, v USA, jedná o výstavě v Královské galerii v Londýně. K realizaci výstavy však už pro srpnové události z roku 1968 nedošlo.

V roce 1968 podal František Michl žádost o přeshetření svého odsouzení z roku 1961. Soud v roce 1969 rozsudek v celém rozsahu zrušil a Michla plně rehabilitoval. Už v roce 1971 je však jeho rehabilitace zrušena a původní rozsudek vstupuje opět v platnost i se všemi dopady, včetně zákazu výstav a veškeré publicity. To bylo na sedmdesátiletého Mistra příliš. V roce 1972 jej stihla mozková mrtvice. Z úderu nemoci se už nikdy plně nevzpamatoval, zůstal částečně ochrnutý. V následujících pěti letech prodělal ještě několik mozkových příhod. I při své nemoci stále maloval, obrazy z této doby jsou však už jen ozvěnou někdejšího Michla. Oblíbeným motivem se mu na sklonku života staly borovice, které visí ve mnoha domažlických domácnostech.

František Michl zemřel 4. června 1977. Občansky byl plně rehabilitován až in memoriam v roce 1991.

ŽE BY KONEC SVĚTA?

Náboženská společnost nebo snad církev Svědkové Jehovovi dokáže být v hlásání svých pravd hodně agresivní. Její členové pravidelně obcházejí domácnosti - mají to dokonce na několik hodin týdně jako povinnost! - a neúnavně přesvědčují každého, kdo je chce poslouchat, že jen oni mají ten správný recept na choroby lidstva. V letošním prosinci už návštěvy nepostačují. Někdo není doma, jiný neotvírá... A tak se v poštovních schránkách mnoha domažlických domácností objevil časopis Svědků Jehovových „Strážná věž“, z února 1995 (!), s vloženým, rukou psaným dopisem. Úhledný rukopis sděluje:

„Vážená paní, pane, bohužel jsme Vás nezastihli doma. Upozorňujeme všechny lidi na blížící se celosvětovou změnu vlády, kterou uskuteční Bůh. Poskytujeme informace na základě Bible, jak před tímto Božím Soudem obstát a moci pak věčně žít zde na této očištěné rajske zemi, pod spravedlivou Boží vládou.

Blíží se náboženská reforma? Vaše náboženství - to je loď, kterou byste neměli nikdy opustit? Proč se teď musíte rozhodnout? Velké odpadnutí křesťanstva. Proč byl zavržen Izrael? Je reforma možná? Jestliže se loď vašeho náboženství potápí, nasedněte na záchranný člun pravého křesťanství! Zjistěte si, které to je! Čtěte str. 3 - 7.

Budete-li mít zájem o další informace, napište si prosím na adresu: Hana Pivoňková, Mánesova 513/6, Domažlice. S pozdravem Pivoňková."

Texty byly všude stejné, jen podpisy se prý lišily. Kolik adresátů poselství, tolik názorů. Někdo podepsaného autora či opisovače jednoduše označil za cvoka a víc se celou záležitostí nezabýval. Našly se ale i hlasy, že by podobné jednání mělo být trestné. Trestné patrně není, ale obtěžování občanů to rozhodně je.

VÝPRODEJE, VÝLETY S DÁRKY, STÁLE TO SAMÉ

„Nové textilní zboží - výprodej sortimentu - vše za velkoobchodní a hlavně nejnižší ceny!“

„Mimořádná prodejní akce textilu a bot!“

„Senzační nabídka, výprodej zlatnického velkoobchodu. Záruka nejnižších cen!!!“

„Výjimečná velikonoční akce. Každý zákazník obdrží super dárky!“

„Pouze na naší akci - dárky zdarma!“

To je jen několik citací z propagačních letáků desítek výprodejních akcí, výletů s dárky či společných večeří pro manželské páry. Kronikářský zápis se v uplynulých létech několikrát o těchto akcích zmiňoval, i o tom, že rozhodně nejde o žádné dobré skutky nebo klasické výprodeje. V případě výprodejů jsou důvěřiví zákazníci spíše lákáni, aby nakoupili za „výhodné“ ceny to, co za stejné, někdy dokonce i nižší, ceny běžně dostanou v prodejnách „vyprodávaného“ sortimentu. Výjimkou je každoměsíční výprodej zboží, zabaveného celními úřady, které se skutečně prodává za nižší ceny než je běžné.

Zájezdy s reklamními prezentacemi, cestu autobusem si ostatně každý musí zaplatit, také nejsou charitativní činnostmi, ale lukrativním obchodem pro některé cestovní kanceláře z široka daleka. A patrně se stále velice slušně vyplácí. Jinak si totiž nelze vysvětlit skutečnost, že například zájezdy do Karlových Varů na prohlídku firmy Becherovka organizuje pro Domažlice a chodské vsi „cestovka“ až z Hodonína!! K nabídce všeho možného zboží přibýly letos i „zázračné“ pomůcky zdravotnické, které mají zbavit bolesti zad, hlavy, kloubů, bolesti v kříži a mnoha dalších nemocí. Alespoň tak to slibovali pořadatelé prezentační akce, spojené se zdravotnickou přednáškou, která se konala v úterý 11. prosince v restauraci Sokolský dům. Šlo o výrobek zahraniční, a tudíž už z toho důvodu „zázračný“, který prý konečně i lidi v České republice zbaví bolesti a podpoří jejich zdraví. Inu, důvěřivci, kteří naletí na kdejaký reklamní trik, se asi vždycky najdou. Jinak by se podobná reklama svým pořadatelům nemohla vyplatit. Rozumnější člověk se podobným akcím raději vyhne.

VÝSTAVY V KNIHOVNĚ

V posledních dvou měsících roku, v listopadu a v prosinci, věnovala městská knihovna svoje výstavní prostory pracím, kterým se kdysi říkalo lidová umělecká tvořivost. V listopadu zde vystavovala svoje drobné obrázky a šperky paní Jiřina Vašiová z Horšovského Týna,

prosincová výstava „Dárky pro radost“, představila drobné dárkové a upomínkové předměty, vyrobené čtenáři knihovny.

NOVÉ PROPAGAČNÍ MATERIÁLY A POHLEDNICE MĚSTA

Vyšlo jich hned několik a všechny tentokráte velice pěkné úrovně. Partnerská města Domažlice, Furth im Wald, Klenčí a Waldmünchen za finančního přispění z programu drobných projektů Phare CBC připravila pro turisty, zejména pro milovníky zimních sportů, skládačku „**Kouzelná zima v Českém a Bavorském lese – Zauber Winter in Bayerwald und Böhmerwald**“. Pěkně graficky zpracovaný materiál přináší v češtině a v němčině stručné informace o všech čtyřech partnerských městech, o krajině a především mapu s vyznačením lyžařských terénů a kompletní seznam sjezdových i běžeckých tratí na české i německé straně hranice, se základními informacemi o obtížnosti trati a charakteru sjezdovek, u sjezdovek ještě včetně doplňkových služeb.

Muzeum Chodsko vydalo propagační skládačku „Chodský hrad a Muzeum Chodsko“, seznamující v češtině, angličtině a němčině především s obnovenými expozicemi v historickém sídle Chodů, v krátkosti pak i s Galerií bratří Špillarů i s národopisným Muzeem J. Jindřicha. Autorem velice pěkných fotografií je plzeňský fotograf Václav Hynčík, který s muzeem spolupracuje už několik let.

Také některé národopisné soubory z Chodska vydávají svoji „propagaci“. Letos se k nim připojila i Domažlická dudácká muzika Josefa Kuneše, absolventa domažlické „hudebky“ a studenta pražské konzervatoře. Šestijazyčný propagační materiál se základními údaji o muzice, včetně několika fotografií, pro ni vydala umělecká agentura AINA z Prahy, která drží výhradní zastoupení této, po Konrádyovcích druhé nejznámější dudácké muziky z Domažlic.

Na sklonku loňského roku vydalo Nakladatelství Českého lesa Zdeňka Procházky česko-německého průvodce „Čerchov a jeho okolí po obou stranách hranice“ autorů Zdeňka Procházky, Wenera Perlingera a Hanse Jörga Schneidera. Publikace přináší řadu zajímavých údajů o historii Čerchova a jeho okolí. Ve středu 13. prosince 2000 pokřtili v kanceláři domažlického starosty Jana Látky nového průvodce autoři spolu se zástupci obou podčerchovských měst, Domažlic a Furthu i/W.

Jestliže výtvarná i obsahová úroveň vydávaných propagačních materiálů roste a mnohdy se už může směle rovnat luxusní propagaci měst a obcí na západ od naší hranice, pak grafická i vypovídací úroveň pohlednic města, které jsou běžně v prodeji, přinejmenším stagnuje. Přes to, že počet nakladatelství, která svoje pohlednice dávají na trh, rok od roku roste, velká většina pohlednic, i těch nových z posledních let, zachycuje Domažlice na stále stejných záběrech tak, jak vypadaly před 10 a více léty a stává se tak atrakcí leda pro sběratele

historických snímků. Někdy se jedná doslova o kouzlo nechtěného. Tak v jedené prodejně v Domažlicích vystavovali na panelu s nabídkou pohlednic vedle sebe dvě pohlednice Chodského hradu. Jednu, podle záběru a vydavatelství soudě, starou tak patnáct let, takříkajíc hrad před požárem, druhou úplně novou, s hradem už po požáru. Na dotaz, zda jde o záměrný kontrast, zírала paní prodavačka dost nechápavě (obě pohlednice viz příloha ke kronice). Chvályhodnou výjimkou je Nakladatelství Českého lesa Zdeňka Procházky, které vydává své „pozdravy z Domažlic“ se skutečně zajímavými a neobvyklými záběry (západ slunce nad historickým městem, Domažlice v zimě, půlnoční ohňostroj). Procházkovy snímky, byť půvabné, nejsou ale na pohlednicích barevně ani provedením na dnešní měřítko příliš „atraktivní“, a tak je ocení jen malá část návštěvníků města.

MÍSTNÍ TISK

I letos vycházelo na území města několik periodik a docházely sem balíky inzertních tiskovin.

Oboje „zdejší noviny“, **Domažlický deník** a **Týdeník Domažlicko**, snad ve snaze získat nové čtenáře, poněkud snížily laťku a úspěšně se začínají blížit k bulváru. Už je od něj dělí jen pár kroků, prozatím především absence „lechtivějších“ skandálů.

Inzertní noviny distribuované zdarma:

Měsíčník **Rozhled**, vydávaný pro Klatovsko a Domažlicko v Klatovech, který má za cíl především inzerci, získává ve městě na oblibě a dalo by se snad říci, že i ve zpracování všech materiálů si udržuje standardně dobrou úroveň.

Neúspěšný kandidát do Senátu, ing. Jaroslav Komora, svého **Komorníka** přeměnil z měsíčníku na skromněji vypravený čtvrtletník. Od letošního 2. čísla rozšířil jeho působení z Klatovska a Domažlicka na celé Plzeňsko. Pan Komora se nyní stal členem KDU-ČSL a na obsahu Komorníka je to poznat. Trochu zbytečné snad je stále připomínání voličům z Domažlicka a z našeho města, že to byli oni, kdo svým „lokálpatriotismem“ znemožnili zvolení pana ing. Komory senátorem. Soudě podle veřejného mínění v Domažlicích tím pan Komora příliš sympatií nezískává.

Firma MEDIA GRAPHIC - výroba reklamy, Hruškova 506, vydává měsíčně „**inzerát**“, domažlický inzertní plátek vydávaný na podporu podnikání.

Také Panský dvůr a. s. vydává stále svůj inzertní tisk „**Pédéčko. Váš přítel pro pohodlný nákup**“. Oba tituly patří v Domažlicích ke sledovanějším inzertním tiskovinám. Spíše ale mezi mladšími lidmi. Názor mnoha „dříve narozených“ na inzerci vyjádřila stručně starší paní, které při nákupu smažící pánve v Myjavě na náměstí prodavačka doporučovala jednu pánev se slovy, že tuhle inzerují i v televizi. „Co

se moc inzeruje, to zásadně nekupuji!", rezolutně zareagovala na její doporučení zákaznice.

Občas se v poštovních schránkách domažlických domácností objeví ještě i pražský inzertní čtrnáctideník **Elefant**. Ten se někdy pokouší inzerci obohatit o historické či etnografické výlety na Chodsko, kolísavé obsahové úrovni.

POČASÍ

Počasí je v posledních několika létech skutečně prazvláštní. Nejstarší pamětníci tvrdí, že i v těch nejhorších létech, která, pokud se počasí týká zažili, nebylo tak podivné, nebo spíše bláznivé. Střídají se prudké teplotní skoky z tepla do zimy a naopak, ve dne jsou vedra, v noci téměř mráz. Vichřice, jaké tu lidé dříve zažívali jen výjimečně, jsou několikrát do roka, patrně je vyvolávají právě ty prudké změny teplot. I příroda se chová divně. Letos v září a v říjnu na některých domažlických zahrádkách začaly znovu kvést a skutečně dozrály jahody a maliny, nikoli remonantní, ale obyčejné. Divná věc.

My v podhůří Českého lesa máme ještě jednu zvláštnost. Počasí je tady vždycky trochu jiné než ve zbytku republiky. Když jsou vedra, je tady pravidelně o 2-4 °C chladněji než jinde, jsou-li mrazy, je tomu naopak, u nás je tepleji.

A jak tedy bylo letos?

LEDEN

V noci ze Silvestra na Nový rok mrzlo, ráno bylo všude náledí. Až do 8. ledna se mrazy v noci pohybovaly kolem -8 °C, přes den kolem -4 °.

Při tom bylo zataženo, občas, ale spíše symbolicky, padal sníh. Víc ho napadlo až 8. a 9. ledna. Udržel se tentokráte dost dlouho, téměř tři týdny.

ÚNOR

Únorové počasí bylo jako v posledních létech, sníh téměř žádný, teploty od 0 do +5 °C.

BŘEZEN

Zato březen nám ukázal, co nynější počasí umí. V noci z neděle 18. března na pondělí 19. března začal silný vítr, který se chvílemi měnil na vichřici. Foukal i po celé pondělí. Po ulici se kvůli němu v některých chvílích chodilo jen s obtížemi. Ustal až večer. Od počátku měsíce bylo teplo, mezi +10 až +15 °C. V úterý 20. 2. teplota klesla až na +3 °C. Ve středu 21. ráno jsme se probudili do bílého, napadlo asi 15 cm sněhu, ale už odpoledne pršelo, občas padaly sněhové kroupy. Teplota ve dne +3 °C, v noci slabý mráz. Déšť ve středu neustával, naopak, k večeru ještě zesílil. Ve čtvrtek 22. března se teplota opět vyhoupla na +10 °C. Stále pršelo, voda v Zubřině už zcela naplnila koryto. Pršelo až do soboty 24. března. Zubřina sice nápor vody vydržela, ale na Radbuze v Horšovském Týně a ve Staňkově byla povodeň. 26. března přišlo ochlazení až na + 2 °C, ale ve čtvrtek 30. března už hřálo sluníčko pořádně, bylo +20 °C.

DUBEN

Duben jsme začínali se sluníčkem a s $+20\text{ }^{\circ}\text{C}$. 4. dubna kolem 21 hodiny večer přišla do Domažlic první jarní bouřka s deštěm. Kolem poloviny měsíce se mírně ochladilo, ale koncem měsíce teploty vyšplhaly až na $+20 - +24\text{ }^{\circ}\text{C}$.

KVĚTEN

První květen se vydařil, bylo sluníčko a $+23\text{ }^{\circ}$, pak teploty trochu poklesly, ale celkově bylo v tomto měsíci teplo, stále spíše slunečno. Nejtepleji bylo 14. 5., kdy se rtuť teploměru vyšplhala až na $+26\text{ }^{\circ}\text{C}$.

ČERVEN

Červen začal ochlazením až na $+16\text{ }^{\circ}\text{C}$ a deštěm, celou první polovinu měsíce bylo spíše chladněji, zato ve druhé polovině června jsme si užili sluníčka a koncem měsíce se teploty vyhouply až na $31\text{ }^{\circ}\text{C}$.

ČERVENEC

Červenec byl vcelku pravým letním měsícem, teploty se pohybovaly mezi $23 - 26\text{ }^{\circ}$, občas byly i vyšší. I v tomto měsíci jsme však zažili jeden teplotní šok:

16. července jsme se pekli při $30\text{ }^{\circ}\text{C}$,

17. července klesla teplota na $17\text{ }^{\circ}\text{C}$ (!!)

a 18. července už bylo zase $27\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Skutečně podivné počasí. Zahrádkáři zaznamenávají zvýšený výskyt mravenců a prorokují tuhou zimu. Také si stěžují, že letos bude malá úroda jablek.

SRPEN

Srpen byl také dost teplý a suchý, počátek měsíce byl ve znamení vysokých teplot, zažili jsme pár tropických dní, kdy teploty vystoupily až na + 35 °C. Koncem měsíce začalo pršet a teploty klesly až na +14 - +19 °C. Dětem se konec prázdnin příliš nevydařil.

ZÁŘÍ

Září bylo deštivé a spíše chladné, mezi 15. až 19. zářím byly teploty docela nízké, + 11 °C. Koncem měsíce začaly stoupat a oč nás ošidilo září, o to teplejší byl říjen.

ŘÍJEN

Po celý měsíc se teploty pohybovaly kolem 20 °C. 31. října dokonce v pražském Klementinu naměřili teplotní rekord 22,7 °C. Nejvyšší dosavadní teplota pro tento den byla zaznamenána v roce 1942, kdy dělala 17,8 °C. Letošní rekord ji překonal o téměř 4 stupně.

LISTOPAD

Listopad začal ještě poměrně vysokými teplotami +10 až +8 °C. Ze 7. na 8. listopad zažily Domažlice bouřlivou noc. Celou noc pršelo, od rána vál prudký vítr, který neustal ani v noci. Souviselo to patrně s citelným ochlazením, které jsme zaznamenali už 9. listopadu, kdy noční teploty klesly až na -7 °C. V dalších dnech až do konce měsíce se pak denní teploty pohybovaly kolem +4 a noční mezi 0 až -5 °C. 21. listopadu celý den lilo, opět fičel silný vítr, který chvílemi přecházel do vichřice. Večer trochu padal sníh s deštěm. 23. listopadu od 8 hodin ráno sněžilo, ale sníh se příliš neudržel.

PROSINEC

Prosinec začal dosti nízkými teplotami, zejména ve druhém prosincovém týdnu bylo chladno, 10. - 13. prosince dosáhly denní teploty -10 °C. Meteorologové dokonce očekávali, že ve čtvrtek 13. 12. zaznamenají teplotní či spíše mrazový rekord. Nakonec se ale mráz dokonce zmírnil, protože začal padat sníh. Ten padal i celý následující den, mrzlo opět až praštělo, přes den -10 °C. 15. a 16. prosince mráz klesl na nulu. 17.-19. prosince byly přes den +2 °C. 20. prosince už bylo -8, v noci dokonce - 16 °C. 23. 12. začal padat sníh, padal i celý Štědrý den. Po celé republice byla sněhová kalamita, na horách napadlo za tři dny nejvíce sněhu za posledních 50 let, i u nás ho napadlo dost, asi 70 cm. Lidé nestačili

sněhovou nadílku uklízet, na silnicích byly obrovské závěje, protože ani silničáři nemohli návaly sněhu zvládnout. Sníh padal i po celou štědrovečerní noc. 25. prosince ráno stále padal sníh, pak déšť se sněhem. Oteplilo se na +4 °C, celý den opět foukal silný vítr. Po celé republice je kalamita, jsou neprůjezdné silnice i železniční trati. Vítr vytváří závěje a náledí. 26. 12. déšť, 28. 12. obleva, padá sníh s deštěm, 29. 12. obleva, +5 °C, přes noc do rána na 0 °C, napadlo opět přes 30 cm sněhu.

A je za námi další rok. Poněkud zvláštní tím, že byl první z nové tisícovky let. Mnozí lidé i v našem městě očekávali, že s sebou přinese, prý podle dávných proroctví, věci nevídané a zvláštní. Nestalo se. Byl to docela obyčejný rok v docela obyčejném městě. Naštěstí. Ono o vyplnění většiny z těch proroctví stejně není co stát. Do dní příštích pak přejme městu a všem nám, jeho obyvatelům, jen vše dobré a nejlepší.

OBSAH

Název záznamu:	strana:
I. Obyvatelstvo	2
Matriční zpráva	2
Pohyb obyvatelstva	3
Nejstarší občané Domažlic	5
Sčítání lidu, domů a bytů	5
Círky a náboženská sdružení ve městě	
Domažlická diaspora Církve československé husitské	10
Církev římskokatolická	11
Farní listy	11
Farní Charita v roce 2001	12
Domov pro matku a dítě v tísni s buňkou Domu napůl cesty v Havlovicích	12
Jak žil náš okres v roce 2001	16
II. Městská správa	18
Zasedání zastupitelstva města (26.-37.zasedání)	18
III. Hospodaření města v roce 2001	31
IV. Městský úřad a městská zařízení	35
Odbor školství, kultury, sociálních věcí a zdravotnictví	35
Odbor organizační a vnitřních věcí	36
Odbor výstavby	38
Obecní živnostenský úřad	38
Městské lesy	39
Domažlická správa nemovitostí	41
Domažlické technické služby	41
Jeselské zařízení	42
REHA-CENTRUM	42
Městské kulturní středisko	44
Městská knihovna Boženy Němcové	49
Muzeum Chodska	50
Komise a výbory při městském úřadu ve volebním období 1998-2002	51
V. Veřejný život	54
Pamětní kniha – přijetí u starosty města	54
Další přijetí u starosty města	55
Politické strany	56
Česká strana sociálně demokratická	56
Křesťanská a demokratická unie-Československá strana lidová	57
Komunistická strana Čech a Moravy	58
Občanská sdružení a organizace	59
Český svaz bojovníků za svobodu	59
Junák	63
Český červený kříž	69
Český zahrádkářský svaz	70
VI. Školství	72
Změna v řízení školství	72

I. mateřská škola	72	
II. mateřská škola	73	
III. mateřská škola	74	
IV. mateřská škola	74	
Základní škola Msgre Bohumila Staška	76	
Základní škola Komenského 17	77	
Zvláštní škola	77	
Základní umělecká škola	78	
Gymnázium J. Š. Baara	79	
Vyšší odborná škola, Obchodní akademie a střední zdravotnická škola	79	79
Střední odborné učiliště	81	
VII. Tělovýchova a sport	82	
Klub českých turistů	82	
Jednota Orla	84	
Domažličtí motoristé	85	
KALENDARIUM	90	
Novoroční ohňostroj	91	
Zvýšení poplatků za popelné, úprava stočného	92	
Tříkrálová sbírka	92	
Vá-noč-ní jiskření	93	
Výstava v galerii	93	
O české humanitární organizaci na Balkáně	93	
Zvolení přisedící okresního soudu	94	
Ubytování v Domažlicích	94	
Plavecký bazén	95	
Zvládni svůj stres	96	
Módní přehlídka	97	
Výstava v knihovně	97	
Kruh přátel hudby	98	
Gastrocentrum	98	
Pražské kytarové kvarteto	98	
Indiáni v Muzeu Jindřicha Jindřicha	99	
Přednáška Křesťanské akademie	100	
Prodej bývalé městské vodárny	100	
Prodej pozemků v bývalých „červených“ kasárnách	101	
Výstava v knihovně	101	
Program regenerace městské památkové rezervace	102	
Pořádek a kriminalita ve městě	103	
Petice občanů	104	
Výstava v knihovně	106	
III. chodský bál	106	
Ladislav Sýkora „Barevná cesta“	107	
Turisté turistům	107	
Přednáška o Austrálii	107	
Nový provoz v Domažlicích	108	
Výstava v knihovně	108	
Výstava o sovách	108	
Domažlický půlmaratón	109	
Čerchovan ve Francii	109	
Čápi	110	

Vzpomínkové pietní akty	111
Doris Windlin v knihovně	112
Nový Krámek	112
O Georgu Weiselovi	113
Ukrajinský kazatel opět v Domažlicích	113
Václav Sika v domažlické galerii	113
Benefiční koncerty	114
Hasičské oslavy	115
Přednáška v galerii	115
Výstava v bance	115
Panský dvůr hledá prodavačky	116
Město dětem	117
Příležitost pro ženy	118
Ostrovy a města	118
Výstava Dvě generace	118
Příspěvek Jiskře a Charitě	121
Co město zřizuje	121
Změna ředitele základní umělecké školy	122
V. Domažlické hudební léto	123
Výstava v knihovně	123
Gymnázium je 130 let	123
II. koncert Domažlického hudebního léta	125
Loučení v knihovně	125
První CD česko-německého orchestru	127
Chodské slavnosti a vavřínecká pouť 2001	128
Novodobý folklór	132
Téměř zapomenutá událost – 580 let od bitvy u Domažlic	133
Informace pro turisty	135
Výstava Václava Siky	136
Domažlice chtějí městský prapor	136
Písně s loutnou	137
Výstava v knihovně	137
Americká tragédie	138
Zrušeny další prodejny na náměstí	139
Výstava Heleny Vendové	140
Koncert	141
Večer Karla Špillara	141
Koncert mimo předplatné	141
Výstava v knihovně	142
Sexteto českých filharmoniků	143
Přednáška Křesťanské akademie	143
Úspěch Městských lesů	143
Týden knihoven	144
Z Domažlic za Kozinou	144
Příspěvek Památníku Lidice	145
Spor kolem nedělních bohoslužeb	146
Počítačové firmy v Domažlicích	148
Nové zdravotnické zařízení?	149
Výstava v knihovně	149
Kontrola vietnamských obchodníků	150

Z dějin sborového zpěvu v Domažlicích	152
Koncert Čerchovanu	161
Stavba nové nemocnice – začaly pozemní práce	164
Obnovená kaplička	165
Výstava Václava Hynčíka	166
Stálý problém – diskotéka Fontána	166
Venkovní posezení pro seniory	167
WEST-CUP na Vavřínečku	167
Změny na radnici	168
Vánoční výzdoba	171
Khünovci v Domažlicích	172
Sté výročí narození Františka Michla	173
Že by konec světa?	178
Výprodeje, výlety s dárky, stále to samé	179
Výstavy v knihovně	180
Nové propagační materiály a pohlednice města	181
Místní tisk	183
Počasí	186
Závěr	192
Obsah	193